

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2000. ГОДИНЕ
БЕСПЛАТАН - ГОДИНА XI, БРОЈ 996

ИЗАБРАН ДА ПОБЕДИ

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
ПРЕДСЕДНИЧКИ КАНДИДАТ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
ЗА ПРЕДСЕДНИКА
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешелъ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Радовановић

Редакција

Жана Живальевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Коста Димитријевић, Дејан Анђус,
Ивана Ђурић, Јадранка Шешелъ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добриша Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Дејан Лукић, Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери
Крсто Голубовић
и Марко Поплашен

Лектор
Зориша Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеца

Издавачки савет

др Војислав Шешелъ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

др Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ИЗАБРАН ДА ПОБЕДИ

Крајем септембра (24) Томислав Николић, кандидат Српске радикалне странке за председника Савезне Републике Југославије, укрстиће копча са актуелним шефом савезне државе, Слободаном Милошевићем, и кандидатима проамеричке опозиције, двојицом Војислава – Михаиловићем и Коштуницом. Пети учесник изборне трке, чији мотиви учествовања су само њему јасни, неки Милован Дреџун, није вредан помена.

Шансе да се у другом изборном кругу (реална процена је да то није могуће у првом) домогну победничког постоља, озбиљни политички аналитичари дају кандидатима српских радикала и социјалиста Србије, Томиславу Николићу и Слободану Милошевићу. Могућност да то учине Михаиловић или Коштуница равна је нули, што је последица њиховог "минулог рада" на политичкој сцени у који су урачунате и закупљене рабате у сфери локалне самоуправе.

Ко је, дакле, човек који се спрема (и може) да помрси рачуне неприкосновеном актеру свих досадашњих избора који, спортским језиком речено, још није изгубио свој сервис, није доживео "брејк".

Томислав Николић је светла страна политичке медаље која афирмише поштење, част, скромност, патриотизам, рад. Његови приоритети су слобода, одбрана српства и очување државне симбиозе Србије и Црне Горе, као Пијемонта који ће окупити све делове српског народа развејане широм бивше федерације и оковане ланцима авнојевских гралица.

Рођен је у Крагујевцу 1952. године, у Старој радничкој колонији, од оца Радомира, пушкарка "Завода" и мајке Руже, домаћице. Завршио је Техничку школу после које је више од двадесет година радио на градилиштима широм Србије (прузи Београд-Бар, Београдском железничком чвору, регулацији реке Требишњице и другима). Сопственим рукама сазидао је породичну кућу у крагујевачким Шумарицама у којој је са женом Драгицом подигао два сина, Радомира и Бранислава. Старији Радомир бранио је отаџбину на коју су бесомучно кидисали зликовци 19 земаља удружених у НАТО алијанси. (И Томислав је, 1991. године, ратовао за српство у Славонији, Барањи и Западном Срему)

Томислав Николић је на озбиљан начин закорачио у политику те 1991. године, после уједињења већине одбора Народне радикалне странке и Српског четничког покрета. За републичког посланика први пут је изабран 1992. године и постао је ноћна мора политичких противника. О себи каже: "По природи сам борац и тако се и бавим политиком. Неправду не трпим, а оне који неправду чине другима уништавам. Не волим непоштене људе, не волим криминалце, оне који желе да се обогате за ноћ, на рачун других. Против таквих се огорчено борим".

Томислав Николић је човек позитивне енергије, спреман да први уради све што тражи од других. "Његовим избором на највишу државну функцију наша отаџбина добила би изузетног политичара на међународној и унутрашњој сцени, карактерног и непопустљивог домаћина, који би сачувао Савезну Републику Југославију и зналачки је водио кроз искушења која јој предстоје", закључио је у свом саопштењу Председнички колегијум Српске радикалне странке.

Његова победа била би мелем на ране ове земље. Томислав Николић је компетентан и озбиљан човек.

Синиша Аксентијевић

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ У ЕМИСИЈИ "КОД НАС У ГОСТИМА",
ТЕЛЕВИЗИЈЕ ПРОКУПЉЕ, 2. НОВЕМБАР 1999. ГОДИНЕ

КОСОВСКА ХРОНИКА

После Рамбујеа, где су од СР Југославије хтели да направе колнију, уследили су вандалско и дивљачко бомбардовање наше отаџбине и херојска борба која је задивила свет. Наш отпор је показао многим народима како треба да се понашају у сличним ситуацијама. То је, нажалост, пало на наша леђа као терет, однело доста људских живота и нанело велике материјалне губитке

Уследили су прихватање споразума Черномирдин-Ахтисари, Војно-технички споразум у Куманову, Резолуција 1244 Савета безбедности, која је одмах прекршена, и на Косово и Метохију, са које су се повукле Војска Југославије и српска полиција, ушле су трупе КФОР-а. Од доласка тих зликовачких булументи, састављених већином од војника земаља чланица НАТО и САД, које су се одмах ставиле у службу тзв. ОВК, погинуло је више Срба него што је погинуло Шиптара, за време трајање акције наших снага у борби против терориста

Данас су убиства, силовања, рушење цркви и гробља, отимања имовине, паљевине и друга злодела, саставни део косовско-метохијске свакодневице

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече.

Ви пратите Емисију "Код нас у гостима", а ја вам са задовољством представљам нашег вечерашњег госта, то је господин Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке и потпредседник Савезне владе.

Добро вече и добро дошли.

Тема за разговор је још увек Косово и Метохија.

Након неприхватања Рамбујеа и после 78 дана јуначког отпора нашег народа, дошло се до Резолуције 1244. Да ли је том резолуцијом Савета безбедности обезбеђен мир за наш народ, и зашто је Српска радикална странка у Народној скупштини била против мировног споразума Черномирдин-Ахтисари?

Нико не може да сломи и уцени Србију

Томислав Николић: Након Рамбујеа, који не би одговарао ни у ком случају српском народу, ни Савезној Републици Југославији, ни Србији, и који смо тако једногласно сви одбили, уследило је варварско и дивљачко бомбардовање Савезне Републике Југославије и Србије, више него Црне Горе, и херојска борба народа који је задивио и опоменуо свет. Наша судбина и наш отпор, показали су многим светским народима како треба да се понашају у сличним ситуацијама, али је то ипак пало на наша леђа као терет, однело нам доста људских жртава и нанело велике материјалне губитке.

Неко се уплашио: кандидат за председника, Томислав Николић

Када је тај отпор показао да нико не може да нас сломи, да нико не може да нас учени, да нам на силу намеће решење, када је јединство народа било потпуно, и када је требало још само мало издржати, по мишљењу нас из Српске радикалне странке, а време које је процињало показало је да смо били у праву, дошли су представници европске заједнице и Русије, Черномирдин и Ахтисари. Донели су Предлог мировног споразума који, по нама, српским радикалима, није био прихватљив, али га је прихватила већина у Народној скупштини Републике Србије.

Нажалост, та већина је најпре, на почетку седнице, донела одлуку да седница буде затворена за јавност, да нема директног преноса, тако да грађани Србије нису могли да виде и да чују упозорења о којима је говорио др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне

шпај целог света да нам помогне да неке проблеме решимо, кад већ нису хтели да дозволе да их сами решавамо, већ су покушавали да нам нешто на силу натуре. И, наизглед, план је добар и због тога што су мандат КФОР-а и УНМИК-а ограничени Резолуцијом на годину дана. Дакле, уз већ било које сталне чланице Савета безбедности престаје мандат снага Уједињених нација и требало би да се оне склоне са Косова и Метохије.

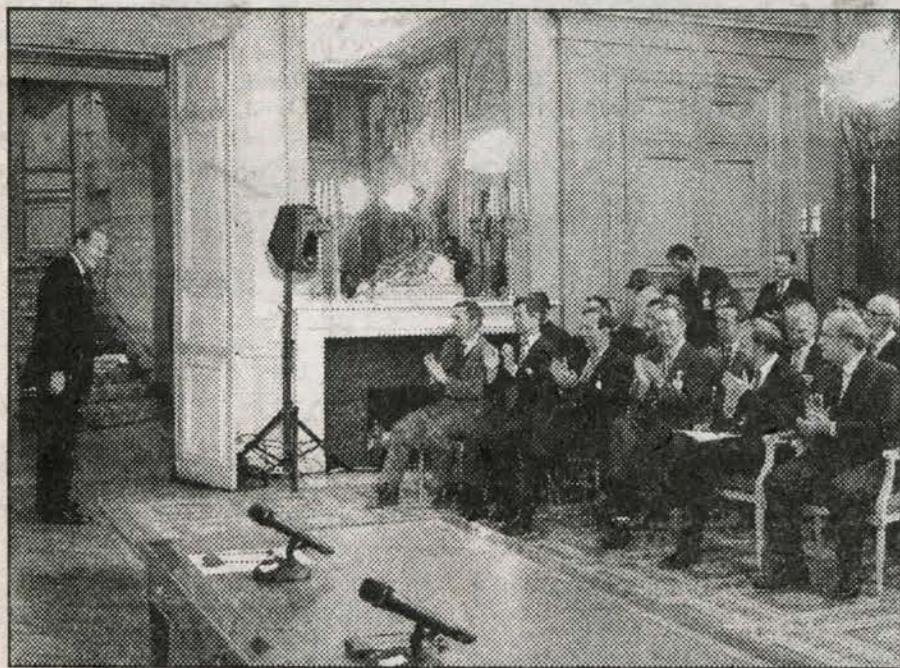
Уз ту Резолуцију, односно пре ње, као основ за Резолуцију, дошао је и Војни споразум из Куманова у коме је јасно речено како ће се понашати војска која одлази, наша војска и полиција, војска која долази, снаге КФОР-а, и када ће се наша војска и полиција вратити на Косово и Метохију, истина у симболичном броју и, цинично речено, да очувају, чак не кажу ни српске светиње, него су упо-

снаге на свету, да је застава Уједињених нација и наша застава, да смо оснивачи Уједињених нација, да морамо да имамо поверења у светску организацију. Сада не треба да кукумавче над судбином Срба и да пишу протестна писма упозорења, да из вечери у вече дају изјаве како се снаге КФОР-а не понашају према Србима као према Шингарима, него да објасне српском народу и грађанима Србије у целини колику су то грешку направили када су олако прихватили да војску, утврђену војску, извучемо из ровова, склоњимо са територије Косова и Метохије, а да сада, пошто је ситуација заиста неподношљива и неће моћи још дуго да се трпи, ми размишљамо о томе како ћемо се вратити на Косово и Метохију и колике ће жртве и једна и друга страна због тога претрпети. А, очигледно је да ову ситуацију ми не можемо још дуго да трпимо и да толеришемо.

Очигледно је да је светска заједница обманула оне који су план прихватили. Светска заједница не постоји. Постоји један велики светски моћник, Сједињене Америчке Државе, које се труде да доминирају у целом свету, чак и у великим европским цивилизацијама какве су Енглеска, Француска, Немачка, Италија, грубо, каубојски, да наметну своја решења по систему "узми или остави". Њима то успева скоро у целом свету, није им успело у српском народу.

Наш је грех што смо народ који има историју, поносан народ који неће да их слуша, па чак ако и ситуација у земљи није тако добра. Ако ситуација у земљи, ни економска, ни социјална, ни безбедна, није тако добра каква би требало да буде у једној земљи. Истина, постоје и оправдани и неоправдани разлози за то, али Америка и њени аналитичари никако да схвате да се ми разликујемо од других народа и да код нас учене, посебно учене тина: ако поставиш на власт онога кога ја хоћу биће ти добро, и ако поставиш онога кога ти хоћеш биће ти лоше, не пролази.

На Косову и Метохији је, одласка снага КФОР-а изгинуло више Срба него што је Албанаша погинуло за време трајања наше акције у борби против терориста. И Српска радикална странка је ушла у Владу Републике Србије, марта прошле године, зато што смо знали да ће бити рата на Косову и Метохији и зато што смо хтели да тај рат добијемо. Ми смо, као опозициона странка, годину за годином посматрали како падају српске територије, лично учествовали у њиховој одбрани, борили се политичким средствима да убудимо власт да и Република Српска Крајина и Република Српска треба да се бране, да треба да буду у саставу Савезне Републике Југославије. Али, остала је нека жалост да можда нисмо учинили довољно за те две српске државе, зато што нисмо били на власти. Нисмо имали подуге моћи у својим рукама. И хтели смо да судбину Косова и Метохије решавамо као владајућа странка.

Фарса у Рамбујеу: одлука о бомбардовању донета раније

странке, који је у име наше странке износио став да план не треба прихватити и наговестио трагедију која се после тога одиграла, и која се одиграва и ових дана.

Били смо потпуно у праву. Није га требало прихватити, мада је на први поглед деловао као план иза кога ће стати Уједињене нације и Русија и који ће коначно донети мир на Косову и Метохији. Али, то је само за наивне и лаковерне, и за оне који не познају довољно Американце, а чини ми се и један део руске администрације, посебно председника Русије и оне који су под његовом директном контролом и командом. План је НАТО снаге ипак обукао у униформи Уједињених нација, а заснован је на резолуцији Савета безбедности.

Помислио би човек, читајући међународно право, да је то коначно не само мир на Косову и Метохији, него да је то коначно обезбеђивање суверенитета Савезне Републике Југославије и поку-

требили један израз који баш минимизира ту улогу и војске и полиције око српске баштине, да чувају српске богомоље, или већ који су израз употребили.

Српски радикали предвидели косовску трагедију

Ми, српски радикали, указивали смо да нас чека велика трагедија на Косову и Метохији, да ће иза војске и полиције остати они који верују у овај споразум, који верују државној телевизији и они који не могу да оду. Лоше је деловала та кампања на телевизији, кампања величања мировних снага и мировног плана и Резолуције Савета безбедности. И у тој кампањи величања учествовали су и СПС, и ЈУЛ, и Српски покрет обнове, чији су посланци у Скупштини Србије гласали за прихватање овог плана.

Они треба да објасне народу зашто су говорили да долазе најдемократскије

МУП Србије: најурили терористе преко Проклетија

Неко није имао петљу да настави борбу

Мислим, и убеђен сам, да се у држави осетило када су радикали ушли у Владу Србије, бар у односу према Косову и Метохији. Одједном је постало сасвим нормално да војска и полиција крену у рашчишћавање ситуације и да крену у коначан обрачун са терористима, и сасвим нормално да се у Скупштини донесе одлука да се грађани Србије референдумом изјасне – да ли су за то да сами решавамо своју судбину. Ми смо то наглашавали у предизборној кампањи. Ми смо једина политичка странка која је јасно и гласно рекла: ратоваћемо за Косово и Метохију. Ако нас хоћете такве, гласајте за нас, ако нас нећете, немојте да гласате; али ако буде требало да се уђе у рат, питаћемо вас на референдуму. Ми смо питали народ. Једнодушно и једногласно, без икаквих лажирања, грађани Србије и огромна већина одлучили су да Србија сама решава своје проблеме. У две офанзиве, једна је била прошле године, а друга ове, ми смо терористе протерали преко Проклетија. Оно што су обећала српском народу сва три коалициона партнера, једнодушно, једноглас-

но, и СПС, Српска радикална странка и ЈУЛ учинили су.

Тада је, наравно, уследила одмазда светских моћника који су терористе гајили, обучавали, облачили, наоружавали, који су их учили вештинама ратовања, командовали њима. Њихова је освета била сурова, али су наишли на тврд орах. Губици наше војске и губици наше технике су сада потпуно познати и, наравно, сваки живот је драгоцен, али су минимални, за једно такво зверство, за 78 лана бомбардовања, за рушење свих циљева у Србији. Пошто нису могли да погоде војне циљеве, онда су гађали искључиво саобраћајнице, фабрике, мостове. На мостове су се били посебно окомили, и то нарочито на мостове који одвајају Војводину од централне Србије и који одвајају Косово и Метохију од централне Србије. Ништа нам нису могли и ништа нам не би могли. И њихови генерали који су посматрали снимке извлачења Војске Југославије са Косова и Метохије били су запањени огромном количином и стањем технике која је отишла са Косова и Метохије.

Тек тада им је постало јасно, оно што су им паметни људи говорили у иностранству, да никада не смеју да нападну

Војску Југославије на Косову и Метохији. Ми смо знали да не смеју да нас нападну, макар колико војске довукли, да неће моћи да нас победе. Међутим, ето, десило се, неко се уплашио, неко је имао своје разлоге, неко је био забринут, и то морам да признам, за судбину ове земље и мислио да рат треба да престане и да долази мир.

Требало је само још мало мудрости, још мало озбиљности, још мало подсећања на то шта нам све Американци чине, па да се схвати да ми не смемо тако лако да престанемо са отпором. Ми смо лако престали са отпором, а сада би требало да покажемо зубе и да поново неким отпором вратимо Косово и Метохију у састав Србије. Биће то јако тешко. Било који политичар, из власти или из опозиције, мора да призна да Србија има врло мало ауторитета на Косову и Метохији, скоро нимало.

Савезна Република Југославија, чији би суверенитет, по Резолуцији Савета безбедности требало да штити КФОР, нема скоро никаквих ингеренција на Косову и Метохији, изузев једног амбасадора који се доле налази и свакодневно пише протесте Кушнеру, који се на то уопште не обазире. Дошли смо дотле да када Шиптари у Приштини убију Бугарина из састава УНМИК-а, који је проговорио језиком сличним српском језику, Кушнер то прокоментарише: грешком је убијен, мислили су да је Србин. Значи, лов на Србе је дозвољен и свакодневно се одвија пред очима тзв. међународне заједнице и нико ништа не предузима.

Курта и мурта газе суверенитет СР Југославије

Суверенитет наше земље се газирогорозно и газе га представници свих западних држава. Њихови државни секретари, представници влада, представници држава, долазе на Косово и Метохију како им се прохте, не пријављују се Влади Савезне Републике Југославије, не траже никакве визе, не траже пријаве код министра, код председника, код било кога из Владе, једноставно за њих Косово и Метохија, највероватније, више није у Савезној Републици Југославији. За нас јесте, за наше пријатеље Косово и Метохија јесте територија Србије и Савезне Републике Југославије, и ту ће нешто морати да се учини да се промени.

Тренутно, на Косову и Метохији је ситуација коју нису желели ни они који су прихватили План, ни они који нису. Мени, као припаднику Српске радикалне странке, за утеху, али то је слаба утеха, може да послужи само то што сам поносан што припадам странци која није прихватила мировни план. Наравно, то не може да скине бригу, не може да скине жалост због онога што се дешава. Време које је пред нама, мислим, врло брзо ће одговорити – јесмо ли у стању да своју територију чувамо и бранимо, или нисмо.

Косово и Метохија су велика поука, ратовали смо за Српску Крајину, ратовали смо за Републику Српску, имали смо проблема са свим опозиционим странкама, изузев са нашом. Српска радикална странка је била у опозицији, али је подржавала власт за сваки потез који је учињен да се одбране и Крајина и Република Српска. Чак су изговори били типа: шта ћемо преко Дрине, зашто наша деца иду преко Дрине, нека се они тамо сами боре. Имали смо и расправу у Скупштини на тему блокаде на Дрини када смо реплицирали Вук Драшковић и ја, када је он рекао: могу преко Дрине да иду храна, одећа и обућа, лекови, али не сме да иде муниција и наоружање.

Када смо наговештавали Косово и Метохију, представници опозиционих странака су говорили - Косово и Метохија су срце и душа српског народа, историја и извориште духовности, то не можемо да дамо ни по коју цену. А видите шта се десило.

Већ првих дана бомбардовања поједини политичари су побегли у иностранство, али не само што су побегли, већ су одржавали веома блиске контакте са владама свих оних држава које су нас нападале, а и Вук Драшковић, председник СПО, месец дана пре социјалиста одустао је од борбе за Косово и Метохију. Значи, једно се говори у кампањи, једно се ради док није густо, а онда када постане заиста густо, и када се некоме учини да ће изгубити политичке поене ако настави да спроводи политику коју је спроводио - онда се та политика мења.

Ја се, понављам, поносим тиме што припадам странци која због политичких поена неће мењати политику. Мада смо свесни да су сви политичари мање цењени у народу после свега овога, сви, и из власти и из опозиције, и да, вероватно, и ми имамо неки одређени пад, ми из ове коже не можемо. Борба за Косово и Метохију мора да се настави. Није то само борба за Косово и Метохију, то је борба за Рашку област, за Војводину, за Крагујевац. Бог зна шта су све Американци замислили и где ће се зауставити.

Ако им на Косову и Метохији, као примеру, покажемо да не унемо више ништа своје да одбранимо, онда нас тек чекају велике невоље, а ја бих волео да поново будемо јединствени као што смо били за све време трајања агресије.

Америка цин који мора на колена

Водитељ: Сведоци смо свега онога што се дешавало. Реците ми шта је Западу заиста био циљ на Косову и Метохији?

Томислав Николић: Данас или јуче могли сте да прочитате неке анализе са Запада које говоре да је бомбаровање било планирано још пре Рамбујеа. С обзиром на то колику војну базу Америка гради на Косову и Метохији, сасвим је јасно шта је био њен циљ. Југославија, толика колика јесте, сметала је Амери-

ци да инсталира своје базе које би једног дана могле да послуже да Америка докаже да је најјача на свету. Америка тврди да је најјача и вероватно не постоји држава на свету, изузев Руске Федерације, која би била у стању да је нападне.

Али, Америка није у стању ни да нападне Руску Федерацију. Руси имају одбрамбени кишобран на својим територијама. Имају довољно атомских пројектила, показали су то и за време агресије - само једним пројектилом који могу да пошаљу на огромну удаљеност. То су пројектили који могу да обилазе земљину куглу и да бирају циљ. Тако да ту постоји равнотежа снага, иако то нису економски упоредиве земље. Русија је цин на коленима који мора да се усправи. Америка је цин који мора да падне на колена, до тога ће сигурно доћи. Али треба то сачекати. Наш народ каже: "Не лишпи магарче до зелене траве".

Америка доминира светом, најчешће захваљујући томе што је долар светска валута, према томе и америчка, они су наштампали долар, поделили га по свету, за тај долар добили робу и могу да се понашају како хоће, увек имају колоније, увек имају народе који раде за

њих. Изазивају ратове где обема странама продају оружје, њихова технологија је супериорна. Они ће владати светом, на овај начин на који сада владају, све док се не појави довољно још поносних народа.

Ја не разумем ни Енглеску, ни Француску, ни Немачку, ни Италију - зашто трпе та понижења? Зашто трпе толики терор Америке? Зашто не воде своју политику? Зашто је Француска бомбардовала Савезну Републику Југославију? Зашто је на то утицала Италија? Разумем Немце, они су стално имали жељу да нам врате мило за драго, побеђивали смо их у свим ратовима, али зашто да нас гађа Француска, само зато што служи Америци. Зашто да нас гађа Енглеска, зато што јој је влада препуна хомосексуалаца, педофила и изопачених људи.

Српски народ не може да пропадне

Очигледно да наш народ има толико здравља које смета осталим народима, и да је судбина нашег народа да никада не може да пропадне. Ми смо на веома ниској грани по квалитету стандар-

Злочин нових Вандала: 16 погинулих у згради РТС

да живота којим живimo, код њих би се убијали на улицима да им неко ускрати само део онога што имају. Ми смо се навикли на тежак живот. И народ опрости влади чак и када има неку грешку, ако та влада макар национално питање искрено заступа. Ми, српски радикали, писмо били сигурни да је исто заступање српског националног питања и прихватање плана Черномирдин-Ахтисари, и због тога смо поднели оставке на чланство у Републичкој влади. После тога су уследиле консултације, тражили смо да све парламентарне странке учествују у Влади. СПО је то прво прихватио, потом је одбио. Ми ћемо, највероватније у уторак, поново реконструисати Републичку владу и поново оснажити коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом, зато што живот тече даље и зато што мора још много

ше питање, да је Америка решила да уништи српски народ, тај не заслужује да се бави политиком. Ако бисмо седли једни насупрот других, ми који смо за то да се са Америком више никада не успоставе дипломатски односи, и они који су отрчали, чини ми се у Будимпешту, да са њима разговарају, они не би могли да изнесу ниједан ваљани аргумент да докажу да са Америком треба сарађивати. Па чак ни то није аргумент што кажу да ће им Америка одмах дати милијарду или две милијарде долара. Које је то дала?

Комшије се обрукале о СР Југославију

О нас су се обрукали сви наши суседи. Хрватску разумем; Муслиманско-Хр-

жава било шта добила од Америке? Ништа. У Македонији се већ сада, због присуства Американаца, тако тешко живи да је тамо народ Американцима правимо веће проблеме него, чини ми се, ми овде за време агресије. То више не може да се издржи.

Они жеде да Србију поцерају на још више ситнијих делова, делова у којима ће народ бити међусобно посвађан и којима ће врло лако моћи да владају. Шта је њихов циљ? Да добију Србију за врло мало пара. Да би неко владао Србијом оправдано, требало би да уложи неколико милијарди долара. Да учествује у приватизацији великих и јавних предузећа, гиганата, електропривреде. Треба довршити приватизацију ПТГ, железнице, дати концесије за путеве, ући у наше руднике. Ми имамо оно што вреди за Запад. И онда, заиста, нека носе и профит и капитал ако нама људи раде и ако предузећа раде, али у питању су милијарде. Улагати и чекати да се то врати.

Овако је јефтиније – одвоје 100 милиона долара, од тога 50 милиона дају својим медијима да се поставе на границу према Србији и Савезној Републици Југославији и да одакле узурпирају наш информативни простор, да улећу, да блокирају наше државне медије, да они без икаквог права, без надокнаде, вршљају по нашем медијском простору и да поткупе неколико политичара. Позвали су их на пут у Америку, Беч, у Будимпешту, тамо им дају новац у цеп директно и на тај начин мисле да Србију могу да поробе, као што су наше суседе. Ту се варају. И њихови ученици, ђаци и слуге, неће моћи да добију изборе ни овог пута, то је сасвим јасно.

Избори ће бити фер, избори ће бити поштени, избори ћемо организовати онда када се ми, који имамо већину у Народној скупштини, о томе договоримо, и моћи ће свака опозициона странка, на сваком бирачком месту, ако је за то способна, да доведе по једног свог посматрача који ће им рећи да ли су избори били фер и поштени и да ли су гласови добро пребројани.

Велике наде у Савез са Русијом и Белорусијом

Водитељ: По одредбама Војно-техничког споразума, српска полиција и војска треба да се врате на Косово. Да ли би њихов повратак гарантовао безбедност Србима и другим народима који тамо живе?

Томислав Николић: Ако то буде у оној мери, како је договорено Војно-техничким споразумом, ја нисам у то убеђен, зато што је њим практично предвиђена заштита искључиво око српских манастира, цркава, где још има српског живља. То је недовољно да Срби осете да имају било какву заштиту.

Мене чуди да Американци не поштују Резолуцију и да то не дозволе, тиме би смирили део протеста који се већ у свету јављају због непоштована Резолуције, а ми не бисмо много добили. Ако око неког манастира има 10 српских војни-

Минимални губици људи и технике: Војска Југославије

тога да се уради у овој земљи.

Српска радикална странка солиднијих партнера од СПС-а и ЈУЛ-а тренутно нема. Убеђени смо и у то да нам Савез за промене и СПО никада неће бити политички сарадници, увек ће нам бити супарници зато што код њих увек постоји у мозгу једна вијуга која ослушкује шта Запад мисли. Онај ко сада не схвата, и да тиме закључим одговор на ва-

ватску Федерацију разумем, Мађари, Румуни, Бугари, Македонци, мислим на владе, обрукали су се о Савезну Републику Југославију пружајући своју територију, своје снаге, отвориле су и границу за агресора да може да нас напада до миле воље са њихових територија, иако их ничим нисмо угрозили, иако им ниједну лошу реч нисмо рекли. Шта су добили за то? Да ли је иједна од тих др-

ка, шта се тиме добија, нама треба власт на Косову и Метохији, и ми смо то и рекли у Скупштини Србије. Нема суверенитета државе, немојте да нас лажете, тамо где нема царине, тамо где нема граничара, војске, полиције, где нема наше власти.

Ми можемо да тврдимо да је то територија у саставу Србије и Југославије, али практично, тренутно није тако. Они већ имају своју владу, Кушнер уводи валуту, нико Србију и Југославију не пита ни за шта, наши закони се не поштују. Какав је то суверенитет ако се не суди по нашим законима? Ако судије не бира Скупштина Србије него их бира Кушнер, какав је то суверенитет ако већ постоји полицијска академија коју похађају Шиптари, бивши припадници тзв. ОВК. Какав је то суверенитет ако је Хашим Тачи за њих једини легитимни представник грађана који живе на Косову и Метохији.

Симболично присуство војске и полиције не може да буде гарант Србима са Косова и Метохије и то не може да буде циљ ни Србије ни Савезне Републике Југославије. Ако је то циљ, боље да нас не обмањују они који нам то обећавају. Циљ мора да буде да се војска и полиција врате у оном броју колико је довољно да се заштите сви грађани, па и Срби који тамо живе.

Ако то не може да се оствари, онда сам ја веома забринут за судбину Косова и Метохије. Онда је дуг пут да се тамо вратимо, и, по мени, једини начин је Савез са Русијом и Белорусијом. Инсталирањем њихових одбрамбених система на нашој територији, њихова војска код нас, наша код њих, економски савез и одбрамени савез. И када то све завршимо онда треба да Руси и Кинези дају вето у Савету безбедности да отерамо Американце и са њима да оду и Шиптари. Све друго не гарантује српском народу ништа.

Видите да су чак и они, који потпуно сарађују са Кушнером, жртве атентата, а камоли Срби који немају шта да разговарају са Кушнером, или са Тачијем. Шта њих чека. Мислим да је наша државна телевизија водила лошу пропаганду у вези Косова и Метохије. Никада ниједном речју нису показали људе који су избегли са Косова и Метохије.

Лоша пропаганда РТС

За њих избеглице са Косова и Метохије нису постојале. Али су зато на сва звона објављивали када се неко враћа. Требало би да их човек пита одакле су људи дошли када се сада враћају. Нисте забележили да су отишли, како то бележите да се враћају. Величали су повратак на Косово и Метохију, а ја се ту, као човек, ломим. Интерес Србије је да Срби живе на Косову и Метохији, али, колико је нас који бисмо послали нашу породицу са на Косово и Метохију. У неко село у коме нема ниједног Србина, или чак у Приштину у којој још увек има Срба, чак и у Косово Поље.

Постоје два интереса, национални и људски. Ако држава није у стању да људима обезбеди њихов лични интерес, они не могу да испуне државни интерес. Имамо неколико места у којима се Срби скупљају и живе. То је посебно од моста у Митровици и према Србији, општине Лепосавић, Дечан, Зубин Поток, Косовска Митровица. Има Срба и у Косову Пољу, Ораховцу, све је то мало да бисмо могли да кажемо да ми постојимо на Косову и Метохији. Како ће ствари даље да се развијају видећемо. Ми врло брзо морамо да докажемо Србима да Србија на њих мисли, да сваки грађанин Србије на њих мисли, да не будемо себични, па ми који живимо мало даље од Косова и Метохије да нас та судбина више уопште не интересује.

Ми смо одушевљено ушли у овај рат, у одбрану земље, и лакше је било када су војска и полиција биле на Косову и Метохији. Сада је то сасвим друга прича. Ми 5 километара од Косова и Метохије немамо ниједног војника, ми смо такав споразум прихватили. Ми немамо више суверенитет ни на приштинском цивилном аеродрому. Ми смо забранили летове за Приштину, а Кушнер је олобрио летове.

Ухапшена је Деса Трависан, то је један страни новинар, непријатељ српског народа, зато што на пасошу није имала доказ да је ушла у нашу земљу. Ушла је из Албаније директно на Косово и Метохију, јер нема никакве царине, нема границе. Нико не може да тврди да се Југославија граничи са Албанијом, ако онај ко из Албаније улази у Југославију не мора да покаже пасош и да му се стави печат наших царинских органа.

Ствари се развијају јако лоше. Уз сва упозорења, која су Министарство спољних послова, Савезна и Републичка влада и поједини функционери послали Уједињеним нацијама и генералном секретару Кофи Анану, очигледно да је светска завера против нас толика да ту

ни Русија ни Кина много тога не могу да учине.

И они имају своје интересе. Кини би било у интересу бар још 15-20 година да се овако развија, да би моглa мирно да стане раме уз раме са Америком. У Русији је много оних, посебно оних који држе прст на обарачу, оних који одлучују о судбини земље које плаћају Американци. Америка врло брзо пронађе на који начин може да се одужи тим људима. Иде време, пред нама су тешка искушења, ја се надам да ћемо успети да поново српски народ мобилишемо на идеји да је Косово и Метохија Србија, иначе Србија не постоји.

Терање ината српском народу

Водитељ: Тзв. ОВК окончала је своје постојање трансформацијом у косовски заштитни корпус, какав је став Српске радикалне странке по питању те трансформације?

Томислав Николић: То је лудост, то су све приче за малу децу, то је терање ината српском народу, да ви терористе потпуно мирно и легално произведете у оне који треба да чувају српски народ и да га штите. Од тог посла нема ништа. И Србија и Савезна Република Југославија не могу да сарађују, не смеју да сарађују са Кушнером. Очигледно је да свака наша даља сарадња са њим само продубљава патњу српског народа и само нас све више удаљава од Косова и Метохије. Ја мислим да је време да, с обзиром да смо много пута упозорили Кушнера и Уједињене нације да се Резолуција не поштује, да и ми престанемо да је поштујемо, да она престане за нас да постоји, све док се не буде провела на терану. Она постоји као папир, и ми смо је прихватили, прихватила је Скупштина Србије, Савезна влада, али оно што се дешава на терану то није Резолуција, и

Без српских радикала: у Скупштини Србије прихваћен споразум Черномирдин-Ахтисари

Крај бомбардовања: делегација Војске Југославије у Куманову

ми морамо против тога да устанемо одлучно. Прошло је време писања, ми смо исписали тоне и тоне папира и ништа нисмо успели да преокренемо.

Ми морамо да покажемо да смо држава која уме да се брани.

Руководство Црне Горе уцењује Србију

Водитељ: Да поразговарамо мало и о ситуацији у Црној Гори. Да кажем да је јасно зашто је Косово изузето од нафтног ембарга и одембарга авио саобраћаја, али зашто је изузета Црна Гора?

Томислав Николић: То је симбиоза, веома су повезане судбине и веома су повезани циљеви.

Тежња Америке је да раздвоји Србију и Црну Гору. Да раздвоји један народ у две државе. У две државе које ће бити посвађане. Нађен је марионетски режим у Црној Гори. Заиста марионетски. Ако је Мило Ђукановић могао за време рата да одржава дипломатске активности са земљама које су нас бомбардовале и да напада Војску Југославије, зато што се брани са територије Косова и Метохије, да обезбавља агресорима да могу кроз Црну Гору да стигну до Косова и Метохије, онда је јасно да је он марионета. Ако нам непрекидно прети отцепљеном које нас не плаши уопште, онда је знак да испуњава налоге Америке. Шта би желели Американци да постигну?

Резолуција Савета безбедности је врло јасна. Косово и Метохија је саставни део Савезне Републике Југославије која има суверенитет на Косову и Метохији. Ако раздвоје Србију и Црну Гору нема Југославије. Ако нема Југославије Косово не припада никоме. Могу да га прогласе са специјалну зону, могу да га прогласе за државу, могу шта год хоће. Могу једног дана да признају Косово и Метохију као државу.

Мило Ђукановић покушава да нас уцени, па каже – нама је ваљда јасно да ако Србија и Црна Гора не буду у истој држави, да ће доћи до губитка Косо-

ва и Метохије, и реално говорећи он је ту у праву. Та уцена је опасна и виси нам над главом, али не може ни да се поднесе да Црна Гора уцењује Србију.

Они су тражили разговоре у Савезној скупштини, ми смо се разговорима одазвали, онда је била једна пауза од неколико месеци, и сада су поново тражили разговоре са политичким странкама у Србији. Српску радикалну странку су позвали у Црну Гору, ми смо ишли тамо, чак су, ваљда да би нас засенили, отворили Свети Стефан који је затворен, није више сезона, отворили га због нас, да се ту одрже разговори. А са СПС-ом и ЈУЛ-ом су имали разговоре у Београду. Разговори су били искључиво на тему хоће ли бити заједничке државе или неће?

Ја сам предводио делегацију Српске радикалне странке и морао сам да испуним два циља. Један је да тамо одемо и да разговарамо, да не би рекли како ми нећемо да разговарамо и није нам битна судбина заједничке државе. Други је био да у тих сат и по времена пазим на сваку изговорену реч како не би истргнули неку реченицу из контекста и онда њу вртели на државним медијима говорећи – ево због тога ми не можемо са њима да живимо у једној држави. Истовремено је требало да укажем ДПС-у на све оно што нас чека, уколико наставе овим путем.

Руководство Црне Горе је већ једном, истина само месец дана, октобра 1991. године, издало заједничке интересе Србије и Црне Горе у Хагу поводом Извештаја Бадентерове комисије, али су се врло брзо вратили поново на позиције које је имала и Србија. Ево, сада се поново дешава да Црна Гора сматра да може да води политику која је супротстављена интересима Србије, и да том политиком може да придобије своје грађане. Шта је њихов циљ?

Њихов циљ је да имају 20 посланика у Већу грађана, не Црна Гора него ДПС. Устав каже да се састав делегације у Већу република бира пропорционално

саставу републичких скупштина, односно да су грађани обеју република пропорционално заступљени у Већу република. Ви знате да скоро половина Црне Горе није гласала за ДПС и њихову коалицију "Да живимо боље", па би и Српска народна странка и Социјалистичка народна партија Момира Булатовића требало да имају посланике у Већу република. Мило Ђукановић тражи да свих 20 буду његови. Он зна, ми смо у Србији поштовали тај дух и имамо 5 посланика опозиције у Већу република. Имамо 4 из СПО-а и имамо једног Мађара.

Све одлуке у Већу република доносе се са 21 гласом. Мило Ђукановић зна, ако има 20, довољан му је један из опозиције из Србије, а увек ће имати једног на својој страни, онда нема ниједне одлуке у Већу република, или има само оних одлука које он жели. То би, значи, блокирало и Савезну скупштину и Савезну Републику Југославију. Они траже да неко њихов буде председник Савезне владе.

Они имају своје аргументе за то, део тих аргумената је истинит. Они кажу да су они победили у Црној Гори на изборима, ми кажемо – ви сте лажирали изборе, али пошто вас је признала СНП Црне Горе, ево и ми признајемо да сте победили. Победили сте, поделили сте владу, али нисте победили да бисте се отцепљивали, него да бисте Црну Гору водили тако да грађани Црне Горе добро живе. Ви немате мандат да отцепите Црну Гору, јер су грађани референдумом донели одлуку да живе у Савезној Републици Југославији и прихватили Устав Савезне Републике Југославије.

Савезни устав гарантује Црној Гори равноправност

Устав Савезне Републике Југославије не одређује ко ће бити на власти, тако што каже ко мора да буде на власти. Устав је јасан – ко обезбеди већину у Већу грађана и Већу република може да формира владу. Они кажу – отако је Момир Булатовић постао председник Савезне владе, Црна Гора се оставља по страни. О неким ингеренцијама које има Савезна влада, кажу немају контингенте за увоз квота, не да им се да извозе робу, не стижу им уплате од Савезне државе за пензионе фондове, здравствену заштиту, и онда су они морали да погазе Устав Савезне Републике Југославије, признају да су га погазили, и да савезне приходе, приходе за савезни буџет одвајају себи. То су аквизе, порези, царине, социјални приходи од којих се издржава цела Југославија.

Из Црне Горе још од маја месеца нема више никаквих прихода, односно ни од раније нема, али је пре два месеца прекинут и платни промет између Србије и Црне Горе. Ми више не знамо ни колико је тих уплата, ни колико је новца из савезног буџета отишло у буџет Црне Горе.

Значи, ако би се то исправило, ако би Савезна влада функционисала тако да

у њој буду заступљене све политичке странке из Црне Горе које то желе, и које могу да обезбеде сарадњу са политичким странкама у Србији, о томе не би могло више да се говори као о разлогу да неко гази и Устав и ингеренције Савезне државе.

Нажалост, изузев Војске Југославије и динара, који је угрожен као заједничка валута, више никаквих заједничких органа у Црној Гори нема. Војску Југославије ДПС покушава да представи као непријатеља Црне Горе, у томе не успева, наравно, зато што грађани Црне Горе прихватају Војску Југославије и мислим да неки напад на Војску не би био могућ.

Мислим да је прошло време када смо ратовима решавали међусобне сукобе. И ДПС Црне Горе не рачуна да би ратовао против Савезне Републике Југославије или против Србије, јер врло добро знају да би морали да ратују у Црној Гори, против оне половине грађана Црне Горе који не желе да оду из заједничке државе.

Ми смо им јасно рекли да херметички блокирају граница између Србије и Црне Горе, да подигну огроман зид, да нико не може да пређе из Србије у Црну Гору, и да ће имати рат. Питали смо их: јесте ли ви спремни на тај рат и колико ће вас да погине у том рату? А зашто би се борили да отцепите Црну Гору? Па неки економски мотиви Србије, да Црна Гора остане у заједничкој држави не постоје.

Црна Гора, као република чланица, чини 5% савезне државе, а има обезбеђену потпуну равноправност. Устав Савезне Републике Југославије гарантује Црној Гори равноправност, пошто је у питању федерација, па не могу да се бирају посланици по принципу један човек – један глас, јер би сви посланици били из Србије, остало би само 5% посланика за Црну Гору, а Србија то и не тражи. У Веху грађана је 108 посланика из Србије, а 30 из Црне Горе, али у Веху републи-

ка 20 из Србије и 20 из Црне Горе. Потпуна равноправност.

Насвоља је са ДПС-ом у томе што они кажу – ако ми нисмо задовољни није задовољна Црна Гора. И кажу – када са нама разговарате, разговарате са Црном Гором. Ми кажемо разговарамо са делом, можда и већинским делом Црне Горе, али никако не можете да кажете да ми разговарамо са Црном Гором када разговарамо са вама. Као што ни ви не разговарате са Србијом када разговарате са радикалима, или са СПС-ом, или само са ЈУЛ-ом, или са СПО-ом или са било ким. Треба разговарати са политичком странком. То што је вас мало, па са 180.000 гласова држите апсолутну власт, не значи да са тих 180.000 можете да држите под контролом и Србију и Савезну Републику Југославију.

Велики и мали

Српска радикална странка је имала скоро 1.400.000 гласова па није могла да формира владу у Србији, а ви са 180.000 формирате власт у Црној Гори, и о томе морате да водите рачуна.

Разговори су били отворени. Конкретних договора је било, али је назначено шта би требало отклањати. Ни СНП није без грешке, и ту постоји сукоб бившег ДПС-а. ДПС се поцепало на две политичке странке, на ДПС и СНП, и те две странке држе у шах-мат позицији целу Савезну Републику Југославију. Да они могу да се договоре и нађу заједнички језик, федерација би функционисала изванредно.

Ми смо морали да упозоримо и ДПС и СНП – ви сте загризли једни против других, и увлачите у то целу Савезну Републику Југославију. А не видите да ће бити рата између вас, између грађана који подржавају једну или другу партију, и да ће тај рат бити трагичан, крвав рат, и да вам је време, што пре, да пронађете заједнички језик у интересу

Црне Горе и интересу целе Савезне Републике Југославије.

Дали су они довољно свесни, и дали су способни да се договоре, остаје да видимо. Али, судећи по томе како су почели после тога да дају изјаве, не видим чак ни код СНП-а неку спремност да прихвати. Једноставно, они не схватају колико је тешка ситуација у целој земљи, и да је једна варница довољна да изазове пожар који би нас све прогутао.

Надам се да ће бити мало мудрости код њих, да ће схватити шта треба да се ради и како треба да се ради. Упозорио сам их на то, ако неко може да буде у овој држави против многих решења, уставних решења, онда је то Српска радикална странка. Ми се залажемо за унитарну државу која ће имати једног председника, једну владу, један парламент, а прихватили смо федерацију две републике чланице, три владе, три председника, мили Боже, колико нас само има у тим администрацијама?

Ако би неко требало да буде против Савезне Републике Југославије, то смо ми. Нама име не одговара. Ми хоћемо да се држава зове Србија, а не Југославија, али поштујемо и Устав и државу, стојимо мирно на химну "Хеј Словени", а нема више тог Србина који би на ту химну устао. Дакле, ни ми, српски радикали, не успевамо у овој држави да остваримо све своје програмске циљеве, али чекамо боља времена. Једног дана, кад победимо и у Србији и Црној Гори, променићемо и Устав. Довешћемо га на мери према Српској радикалној странци, а дотле, поштуваћемо тај Устав. ДПС је слаб, политички слаб да сам промени Устав. Он мора о томе да се договори.

Кажу, да је у савезној администрацији превише ингеренција, да то може да се врати републикама чланицама. Да видимо, које су то ингеренције које могу да им се врате. Мислим око тих инстикција, постоји сукоб надлежности, али то може да се реши. Али војска мора да остане савезна. Царина мора да остане савезна. Морамо да имамо службу безбедности и много тога треба да имамо савезно јер смо једна држава. Тиме доказујемо да постоји једна држава са две републике чланице, а ДПС тврди да постоје две државе које су се удружиле у једну државу. То, наравно, може историјски да се побија Подгоричком скупштином из 1918, када је Црна Гора ушла у састав Србије, а не неке заједничке државе. Може чак да се упозори Црна Гора да у овим границама није ушла у Србију, и да се, уколико би хтела да буде, и некако успе да буде самостална држава, поставља питање њених граница. Отвара се питање читавог приморја, чије је и ко на то полагање право.

Ми у Српској радикалној странци желимо са сваком отворено да разговарамо, да изнесемо своје ставове, да чујемо друге, и ми смо спремни. Ако је неко спреман на попуштање, то смо ми, српски радикали. Али све има своју границу, најгоре је то што су представници ДПС-а признали да они не држе власт у Црној Гори сами, да имају коалицио-

Свака птица своје јагу: Вук се радовао доласку "плавих шлемова"

Силеције из "међународне заједнице":
без виза вршљају по Косову и Метохији

не партнере са којима држе власт, без којих немају Владу, и да их ти коалициони партнери гурају да што пре изађу из Савезне Републике Југославије. Ми смо рекли – ако сте ви прави људи, и ако са вама може да се договори, вама неће више требати такви несавесни партнери. Имаћемо праве партнере, а Српска радикална странка је доказала кад се нешто договори, онда измена са наше стране више нема, и никада никога, са ким смо се о било чему договарали, нисмо преварили.

Агресивној опозицији се не сме гледати кроз прсте

Водитељ: Председник Црне Горе је, једном приликом, за "Глас Америке" рекао да они не проводе одлуке Савезне владе, и да не поштују рад Савезног парламента. Како је то уопште могуће ако федерација постоји и функционише?

Томислав Николић: Па, очигледно је да федерација не функционише и не постоји на територији Црне Горе, и то треба отворено признати. Чим је Мило Ђукановић могао да за време рата обилази владе држава које су нас бомбардовале, и да се враћа у земљу кад год хоће, да му "длака с главе" не фали, да нико против њега не подигне никакву оптужницу, да га војни иследници не позову на разговор, онда је очито да савезна држава не функционише.

Ако је за време рата Мило Ђукановић могао да уведе радну обавезу за све грађане Црне Горе и да им јасно и гласно каже – немојте да се одазивате на војни позив, имате спас у оквиру Црне Горе, онда је јасно да он ради многе ствари против Устава и да због тога нема последица. А то је онда знак да ми у Србији показујемо одређену слабост. И ми смо увек показивали одређену слабост, и кад смо бранили Српску Крајину и Републику Српску и Косово и Метохију. И ту је Мило Ђукановић у праву, ја сам слушао његове изјаве за време рата кад је говорио агресорима – још мало их напа-

дајте, попустиће они кад-тад. Тако вам је са Милом Ђукановићем.

Појединци из власти у Србији и Савезне Републике Југославије, у стању су да јуре човека који украде јаје на пијаци и да га отерају на робију, а оне који издају земљу, оне који сарађују са окупатором, оне који позивају да се земља не брани, њима дозвољавају све.

То је слабост коју Српска радикална странка нема, и не може да је трпи. И то мора да се реши у најскорије време, као и проблем демонстрација. Они који имају право да демонстрирају, да изражавају своје незадовољство, морају да пријаве скуп, да пријаве колико ће да траје скуп, да пријаве маршруту којом ће да се крећу, и ако се крећу мирно, онда држава нема с тим ништа. Али, ако демонстранти бацају контејнере за смеће на полицију, полиција треба да их разбије најжешћом могућом силом. И кад полиција то не уради, видимо да је у питању нека одређена слабост, неко попуштање.

Ако данас попустите зато што је полицајац повређен, сутра ће полицајац бити убијен. А прекосутра ће потпуно, отворено и гласно да се позивају на линч и оне који ни у чему нису криви. Никада људи на власти не смеју да буду слаби. Боље је да се одрекну власти него да показују слабост пред онима који имају аспирацију да буду на власти. Јадна је та власт која је слаба према опозицији. Ако је тзв. Савез за промене тражио од нас оставке у року од 15 дана, па у року од месец дана, па онда два месеца, ултимативно, па ево, сада су нам поставили ултиматум да до краја године морају да буду избори, онда ми не смемо да одржимо изборе до краја године, већ да им покажемо да смо јачи од њих. Неће избори бити кад они хоће, него кад ми хоћемо, зато што смо на прошлим изборима обезбедили довољну већину да доносимо такве одлуке.

Ако бисмо одржали изборе до краја године, онда је то знак да смо ми лоша власт, слаба власт, и да су они у праву што траже да им власт предамо. Мислим да је тај радикалски дух у Влади завла-

дао још у марту, кад смо у њу ушли. Нажалост, постоје одлуке на које не можемо да утичемо, а постоје виши циљеви због којих ни ми не можемо, на све оно што нам се не свиђа, да реагујемо тако што бисмо час излазили из Владе, час се у њу владали. Очигледно је да ће Србија бити подељена на два политичка блока. Један ће бити под потпуном контролом Америке, а други ће чинити Српска радикална странка, СПС и ЈУЛ. И, тај блок који чине радикали, СПС и ЈУЛ, побеђиваће још јако дуго у Србији, зато што се зна шта нас чека ако ови други победе. Биће то пакао, ја мислим гори од бомбардовања.

Обнова земље ремек дело

Водитељ: Шта мислите о митинзима које Савез за промене организују по читавој Србији?

Томислав Николић: Већ сам рекао да сам потпуно сагласан са тиме да сваки грађанин, појединац, политичка странка, коалиција, држе митинге на којима ће подржавати или нападати актуелну власт, и то је неспорно. Наравно, они ту покушавају да иду на исцрпљивање. Јасно им је да нема ништа од тих митинга. Јасно је да је број грађана све мањи, из вечери у вече, али почели су да се окупљају на таласима народног незадовољства, због судбине Косова и Метохије.

То је било заиста трагично, и ми смо тада били очајни због онога што је снашло Косово и Метохију, и изашли смо из Владе. Чак смо размисљали и да престанемо да се бавимо политиком, али смо видели шта се ради. Појавио се Савез за промене који је оптуживао социјалисте и ЈУЛ да су предали Косово и Метохију, а ниједна политичка странка, чланица Савеза за промене, уопште није бранила Косово и Метохију. Вук Драшковић је месец дана пре оног плана, престао да се бори за Косово и Метохију. И онда, кад су већ кренули на том народном незадовољству да убирају поене, сада не смеју да престану.

Ћинђић нам је давао 3-4 пута рокове, шта би сада значило да одустане? И он зна да све мање грађана излази на улице, да све мање грађана подржава тај начин смене власти, и он врло добро зна – ако на улицама нема радикала, нема смене. Али мора да се појављују из вечери у вече, зато што је све друго политичко анонима. Он је једном пропустио изборе зато што је мислио да избора уопште неће бити, и друго, да после тога неће моћи да се конституише влада и да ће имати врло брзо прилику да иде на изборе. Ево, четири године је прошло, он сада има прилику да иде поново на изборе, а свестан је тога да нема никакво упориште, да нема никакву снагу. И зато покушава да искористи тешку ситуацију у којој се ми налазимо, или можда још тежу у којој бисмо се нашли, и да народ каже – дај да коначно променимо, да гласамо за ове друге, па макар било и горе. Због тога је врло тешко Ћинђићу да политички делује. Постоје резулта-

ти који стоје иза Владе Републике Србије, неспорни, јасни и очигледни.

Обнова земље је један од тих резултата. То је ремек дело. И, мада нигде нећете видети радикале кад се отварају објекти, не значи да ми не учествујемо у томе, и ако не видите народ, не значи да народ не учествује у томе. Земље се обнавља из средстава која обезбеђују сви грађани Србије. И сви у томе учествујемо.

"Бранитељи"

мостова волели камере

Странци су запањени чињеницом да смо од 33 моста, 26 већ оспособили потпуно за саобраћај, 5 железничких, рецимо, подигли више од 500 стамбених јединица, да смо обновили потпуно енергетски систем, да безмало функционисамо, да је I фаза обнове завршена, да ћемо кренути у II фази да обнављамо привреду, и нећемо стати док не обновимо све фабрике које су порушене. И то је оно пред чим би и опозиционе странке морале да скину капу.

Показао је овај народ колико је јак, и јасно је да ти успеси брину цео свет. Мислили су, после 78 дана бомбардовања, имаће пред собом један скрушен, сломљен народ, разбијен, уништен, без Косова и Метохије, без душе, без срца, а наилазе на виталан народ који ноћу обнавља мостове, и у свему томе, само смета та пропаганда коју праве наши коалициони партнери од тога. Уместо да ноћу снимају људе који vare арматуру на мостовима, који бетонирају мостове, они сликају појединце из врха политичке власти који имају заслуга за ово што се дешава, али њихове заслуге су јасне народу.

Нико не мора да доказује народу како је Дирекција за обнову земље заслужна за ово, како је председник Владе, како је председник државе заслужан за ово. Заслужни су сви! То је оно у чему наши коалициони партнери не могу да пронађу меру, и што јако личи на одбрану мостова. И ми смо у тим одбранама мостова учествовали две вечери. Ја само једно вече, а моји пријатељи из странке су покушали још једно вече, покушали су да их науче шта је ту у ствари циљ. Кад су видели да од тога посла нема ништа, ми се ту више нисмо појављивали. Ми смо хтели да докажемо да народ брани мостове, а они су хтели да покажу да појединци или поједине политичке странке бране мостове, па се окупе у пола осам и до осам сати се исликају сви редом, онда се разиђу и мост остане небранен до пола осам сутра ујутро. Да су хтели, могли су да сруше те мостове у Београду кад год су хтели. Ето, ко зна шта их је опредељивало да их не сруше.

Нека народ процењује резултате Владе

Иначе, јасно је да смо ратовали против небеса, и да праву одбрану немамо. Требало би нам много милијарди дола-

ра да земљу тако заштитимо да више нико не сме да нас нападне. А нама је много важније када бисмо имали барем стотинак или 200 милиона долара да обавимо све ово што смо себи дали у задатак да урадимо. И ту се сада ломи опозиција и тај Савез за промене и СПО. Не могу да пронађу упориште у нападима на Владу, па онда покушавају да се посурдно изјашњавају о успесима у обнови земље.

Ова влада има и неуспеха објективне природе, субјективне природе, али нека то народ процењује. Ми каснио скоро две године са дечијим додацима, ми смо били принуђени да три пензије обезбедимо кроз бонове за струју, огрев, а ево већ десет дана смо закаснили са још једном пензијом, јер имамо смањене приходе у буџету. Повукли смо много либералних економских мера које још нису дале резултате, падам се да ће их дати, и у уторак, на седници Народне скупштине имамо још читав пакет закона којима предвиђамо даље пореске олакшице. Али, знате, у тим пореским олакшицама, доћи ћемо догле да нико ништа не уплаћује у буџет, а држава мора да функциониса. Држава мора да постоји.

Дубоки корени домаће мафије

Прилично смо добро спремили земљу за зиму. Успели смо да обезбедимо деривате за јесењу сетву, енергетски систем и производњу струје, и обе рафинерије смо, у рекордном року, вратили у ниво пре бомбардовања. Наши градови не стрепе од зиме, биће грејања. Истина је да не можемо да одбранимо курс динара, зато што немамо довољну подлогу ни у девизама ни у роби, и истина је да ће динар и даље клизати, али не скоковима као што то раде бандити, криминалци. Очекујем да ухапсе бар неког

за онај скок од пре двадесетак дана. Значи, динар ће клизати систематски, лагано, а што је да ова земља мора да има инфлацију. Ако Немачка има инфлацију од 3-4% месечно, како да Савезна Република Југославија или Србија да немају. Инфлација мора да буде под контролом, не смеју да се још увек јављају лобији који у својим рукама држе нашу судбину. То су посебно банкарни који су имали камате на месечном нивоу око 15-16%, сада смо их вратили на 4%, и жале се да ће да осиромаше. Неће!

Биће још тешкоћа у овој држави, то је свим њеним грађанима јасно. Мене радује само то да, ево, за све време док сам био у Влади Републике Србије, нисам успео да пронађем доказе да такав масовни криминал још увек постоји. Мислим да су пресечени многи канали, неки још увек нису, и да моћи појединци још увек харају овом земљом, а посебно мислим на увоз цигарета. У Југославији се понуши око 120.000 тона цигарете, а царини се само 120 тона. То је знак да постоји спрега, да постоји мафија која влада овом земљом и за коју неко мора да зна.

Ако на директора цемента у Паранину неко изврши атентат, онда значи да постоји цементна мафија која откупљује целу производњу цемента, и она диктира цене на тржишту. Ако осигуравајућа друштва повећају своје цене за 70% мимо одлуке владе, ако тако поступе и многи произвођачи, па повећају за 50%, ми после враћамо цене, а договорили смо се да ћемо ићи на либералну економију, да нећемо контролисати цене. Треба да створимо услове да се размахну они који умеју да рале, али нам монополисти праве проблеме.

И у оквиру безбедности грађана, мислим да држава још увек није остварила своју функцију, али Српска радикална странка нема утицаја на МУП Срби-

Зликовац без граница: Бернар Кушнер

Обилазили агресоре: Ђукановић и Ђинђић са својима

је. То остаје изван наше контроле. И ту се дешавају чудни случајеви који остају нерасветљени и стварају сумњу у народу да се не ради добро.

Обновити земљу сопственим снагама

Водитељ: Оно што нисте рекли је, да сте ви у Управном одбору Дирекције за обнову земље, и колико сам приметила, веома сте задовољни постигнутим резултатима.

Томислав Николић: На почетку нисам био задовољан. Дирекција није основана како треба. Основана је за време рата Југословенска дирекција, а онда смо, после рата, на седници Владе Србије формирали Републичку дирекцију и Управни одбор, и хтели су да нам докажу како смо ми и за време рата били Дирекција. Ја нисам био задовољан, посебно како су ти први послови уступани. Тражио сам да увек буду лицитације, да се изабере најповољнији понуђач и да се одређују фиксни рокови у којима ћемо све завршити. Посебно сам се залагао да сви станови буду завршени за зиму. После тих мојих првих примедби, заиста више нисам имао примедби на рад Дирекције, изузев једне основне примедбе, да многи радови нису плаћени и да многи грађевинари раде, реко бих, "за лепе очи". И то је разлог зашто је била и повећана новчана маса у оптицају, и то је оно што чека Дирекцију убудуће, да све своје обавезе према грађевинцима исплати, зато што су доказали да заслужују пажњу ове државе.

Водитељ: Чињеница је да је стандард грађана наше земље, нарочито после агресије, веома низак. Српска радикална странка се залаже за приватизацију.

Претпостављам да сте мишљења да ће приватизација помоћи да се тај стандард наших грађана повећа. Шта се дешава по том питању и хоће ли се у тај процес приватизације укључити и инострани капитал?

Томислав Николић: Ми смо били незадовољни, најпре, што није било никаквог закона о приватизацији, а онда и као опозициона странка, били смо незадовољни моделом приватизације који је усвојен пре него што смо ушли у Владу Републике Србије, посебно тиме што директори нису морали да иду у приватизацију. Наиме, не постоји обавезност, него директор реши хоће или неће. И камо среће да је приватизација била обавезна, и да смо велике гиганте приватизовали, да су продати страним партнерима, пола фабрика нам не би било бомбардовано. Нико неће да гађа свој капитал.

Због тога смо сада предложили нови закон о приватизацији. Нисмо га још увек усагласили са коалиционим партнерима, али до сада смо усагласили само Закон о основама самоуправе и он ће бити на дневном реду седнице Народне скупштине, али, у најскорије време, биће на дневном реду и измене и допуне Закона о приватизацији, где ћемо инсистирати на два услова. Један је обавезност, и други је рок у коме се мора извршити приватизација.

Спадам у ону групу људи која не рачуна превише на страни капитал. Ту и код економиста постоје две струје, два мишљења, али је само једно тачно — ми ћемо морати ослоњем на своје сопствене снаге да градимо ову земљу. Очигледно је да страни капитал у смислу поклона никада неће ући. У смислу куповине онога што је у овој земљи зани-

мљиво — хоће. Али претње, блокаде, економске санкције, онемогућавају обављање платног промета са иностранством. Камо среће да је ова земља имала ових проблема када је имала 3-4 милијарде девизних резерви, и да се тада окренула сопственим снагама.

Нажалост, у овој земљи, од Другог светског рата до данашњих дана, увек су економисти, и они који воде државу, рачунали на стране кредите. Страним кредитима ниједна земља у свету није се изградила. А многе нису успеле ни камате да отплате, као што је то случај и код наших зеленашких банака где људи не успевају, чак и када им оде кућа на добош, да исплате камате, па се дешавало, у доба хиперинфлације, да поједине фабрике оду на добош ономе ко је 2-3 плате исплатио радницима.

Значи, приватизација ће морати да се изврши, без обзира на то што код неких припадника врха наших коалиционих партнера, још увек постоји старо, уверено мишљење да је то народна имовина, да је то имовина радника и да у то не треба дирати. То мора да се заврши, зато што би се онда знало ко је власник, онда би радници били власници и не би више било проблема са радницима који би у својој фабрици своје послове најбоље обављали.

Водитељ: Господине Николићу, заиста је много питања стигло у току ове наше емисије, па вас молим да мало пожуримо са одговорима.

Да ли постоји царина за Косово у месту Рударе?

Томислав Николић: Постоји. **Водитељ:** Легализација аутомобила са црногорским таблицама, да ли ће се одобравати на Скупштини Републике?

Томислав Николић: Неће сигурно.

Водитељ: Чему се надате на следећим изборима ако уђете у коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом?

Томислав Николић: Ми се надамо победи на тим изборима, с тим што морам да кажем да ћемо ми самостално ићи на изборе, а после избора, односно пре избора, грађани ће знати са ким ћемо ићи у коалицију, уколико буде потребна после избора, али искрено да вам кажем, највише бих волео да опозиција бојкотије изборе. Да на изборе изађемо ми и лева коалиција и да коначно утврдимо ко је јачи.

Водитељ: Да ли постоји боље решење за Косово, и да ли бисмо избегли рат да смо раније ушли у Партнерство за мир?

Томислав Николић: Не! Рат никада не бисмо избегли. Партнерство за мир не значи ништа, ми не смемо да уђемо ни у Партнерство за мир, ни у НАТО. Нама ту није место, као што није место ни многим државама које су ту потрчале. А, замислите да уђемо у Партнерство за мир или НАТО, и да НАТО једног дана нападне Русију, а ми морамо да дамо војску која ће напасти Русију?

Водитељ: Зашто Русија није помогла Савезну Републику Југославију?

Савез са Русијом и Белорусијом економска и војна сигурност

Томислав Николић: Русија је помогла Савезној Републици Југославији, толико колико је било могуће. Српска радикална странка је годину и по дана пре агресије отпочела са убеђивањем власти у Србији и Савезној Републици Југославији да ми морамо да уђемо у Савез са Русијом и Белорусијом. Ми нисмо имали подршку ни од социјалиста и ЈУЛ-а, нити од СПО и осталих опозиционих странака. Сви су говорили, Руси су на издисају, од Руса нема ништа, једино смо Војислав Шешељ и ја одржавали контакте са Скупштином Савеза Русије и Белорусије и ишли тамо, ширили идеју о Савезу, све до агресије. Негде, 3. или 4. дана агресије, одједном је хитно сазвана седница Савезне скупштине у ратном стању, и посланици се изјашњавају да Југославија затражи пријем у Савез Русије и Белорусије.

Наравно, ми смо одмах прихватили, гласали за, али то је био позив Русији да уђе у рат за нас. Е, па да сам ја био председник Русије, ја не бих могао тек тако своју државу да увелем у рат, само зато што једна држава није решила проблеме које је одавно требало да решава, него ме сада прозива за време рата. Русија није спремна да се војно супротстави Америци на територији Савезне Републике Југославије. Нити смо ми довели њихове инсталације, нити смо обучени, нити су ту њихови инструктори који би могли да раде, нити имамо такву врсту уговора са Русијом. Ми смо тог часа били земља коју је напао 40% света. Технички суперiornoг. Русија није могла да уђе у рат. Русија је онда покушавала да остане политички у свему томе, да

докаже да је уз српски народ и да заустави рат.

Мора да се призна, да је настављено бомбардовање, мада су они све мање оружја имали којим ће нас бомбардовати, али да је настављено бомбардовање, имали бисмо ми још мука и проблема. Имали бисмо још срушених фабрика и мостова, још би нас доста погинуло. Ако је била жеља Русије да то заустави, то је заустављено. Међутим, ако је била жеља Русије да сачувамо Косово и Метохију, ту жељу они нису испунили.

Данас је отишла наша делегација, ја нисам могао да идем зато што имам породичну славу, на Скупштину Савеза Русије и Белорусије. Ми сада настављамо те активности. Русија и Белорусија се спремају да формирају заједничку државу. Нама је довољан Савез, или са овим Савезом, или са том заједничком државом.

Тај Савез је за нас потпуна економска и војна сигурност. Али, до тада треба још много воде да протекне и ми морамо прво да створимо царинску унију, да извеземо сву робу које имамо, а ми то можемо да извеземо у Русију и Белорусију, а да увеземо од њих све енергенте који нам требају, да разменимо војску и инсталације, да окружимо Косово и Метохију нашим одбрамбеним системима.

Русија предуго била под комунизмом

За време рата то није било могуће. Остаје жалост због тога што нас је руска администрација од 1991. године замајавала, у томе је учествовао и председник Русије и сви његови министри спољних послова, али треба и то разумети, Русија је огромна земља. Ја сам био на прошлим председничким изборима као стра-

ни посматрач. Ми смо седели у једној сали, компјутерској, у коју су стизали резултати са Далског Истока, а у Москви је још трајао избор. Земља у којој су у стара времена Татари заузимали 1/3 Русије, а руски цар није имао појма да је ико прешао границу.

Русија је огромна земља која има својих проблема; а предуго је била под комунизмом, 30 година дуже од нас. Земља у којој су криминалци преузели у своје руке све, земља у којој не можете да имате поверења ни у кога ко има новац, јер зависи од Запада. Тај новац је склоњен на Запад, земља коју чекају избори, и то је оно што радује и Српску радикалну странку и, рекао бих, српски народ у целини. Ове године биће парламентарни избори у Русији, идуће председнички, и то може да донесе преокрет, и то може да врати Србију међу јаке земље, а Косово и Метохију да врати Србији.

Водитељ: Како ће Влада Србије регулисати повраћај девизног зајма датог Републици Србији?

Томислав Николић: То је вероватно зајам за препород Србије. Ја још увек нисам наишао на било какав материјал у вези тога. Тај зајам за препород Србије не води се више као девизни, јер је време хиперинфлације, његова вредност у динарима драстично повећавана. Ми смо тада били у опозицији па смо се чак и бунили против тога. Нажалост, у долгледно време од тога нема ништа.

На Косову и Метохији отворена Пандорина кутија

Водитељ: Да ли имате информацију како функционише Приштински универзитет у новим околностима?

Несрећа Русије: 70 година у канцама комунизма

Томислав Николић: Знам, факултети су у различитим градовима Србије - у Врању, Крушевцу, Краљеву, студенти не могу да се снађу, принуђени су да путују на испите, на предавања. Мислим да тај универзитет не функционише. Функционишу факултети појединачно, али о универзитету не може више да се говори, с тим што Србија не сме ни да га укине.

Имамо ми и других проблема. Ми нисмо укинули ПГГТ услуге на Косову и Метохији. Сада Шингари зову иностранство неограничено. Наша пошта плаћа све те услуге у иностранству. Али, поставља се питање - можемо ли да искључимо то и да кажемо - немамо више Косово и Метохију. Шингари троше струју, не плаћају струју уопште. Термоелектрана "Обидић" ради са 10% капацитета. Ми долажемо струју Косову и Метохији, не наплаћујемо ту струју, и стално нам виси тај мач над главом. Можемо ли ми да кажемо да више нећемо да ти Косову и Метохији струју?

Ми ћемо имати савезне изборе 2000. године. Како ћемо их организовати за грађане са Косова и Метохије? То је један морални проблем који ја још увек нисам разлучио, нити могу да кажем - ићи ћемо без изборних јединица које су биле на Косову и Метохији, нити могу да кажем - гласаће и грађани Србије са Косова и Метохије, гласаће тамо где се у Србији налазе, не можемо да им омогућимо и обезбедимо да гласају на Косову и Метохији, а тиме признајемо да више немамо Косово и Метохију.

Дакле, има великих проблема. Проблема нам је донела Резолуција Савета безбедности и прихватање мировног плана већине у Народној скупштини.

Водитељ: Следеће питање, како решити имовинска питања Срба са Косова и зашто КФОР издаје решење за станове исељених Срба?

Томислав Николић: То је нешто на шта уопште немају права. У целом свету је приватна имовина потпуно заштићена. И узлам се у то да оно што је српско, мора да остане српско. Они ће пре ударити по државној имовини Републике Србије и Савезне Републике Југославије, него на приватну имовину. Али се уништава српска имовина. Свесно се уништавају оне куће за које Шингари нису заинтересовани, тако да Србима повратка нема. Све су то узурпације права.

Политичка странка живи организам

Водитељ: Да ли је већина оснивача Српске радикалне странке напустила ову странку?

Томислав Николић: Па није! Не знам да ли је ико од оснивача напустио странку, али ако рачунате да је странка настала тако што смо се једног дана Војислав Шешељ и ја нашли и договорили да формирамо странку, онда нам оснивачи нису напустили, нити ће је икада напустити. Странка је живи организам. Људи долазе и одлазе, понеко не оствари своје

амбиције, неко није задовољан политиком, неко је у души вечито опозиционар па мисли да ћемо ми вечито бити у опозицији. Неко не може да прихвати одговорност власти, као да мени сада не би било лакше да смо у опозицији, као да ја не бих мирније ишао улицом, народ бих ме тапшао по леђима и честитао како сам храбар, како се борим против режима.

Али, сваки политичар мора да покуша да влада земљом. Зато се бави тим послом, да докаже да ли је способан или није. Ми се не стидимо ниједног потеза који смо повукли, било у опозицији, било на власти, а они који таквим нашим понашањем нису задовољни, напуштају странку. Међутим, странка данас има 237.000 чланова, а то је знак да увек има људи који су за ову политику. Ако знате да смо 1996. године, пре избора имали 110.000 чланова и рачунали на милион гласова, ми сада имамо 237.000 чланова, а 23. јануара ћемо имати конгрес. Покушавамо да створимо такмичарски дух у странци, да до конгреса имамо 250.000 чланова. Да ли ћемо успети у томе, то је огroman број, то је још 13.000 чланова за два месеца, ја не знам, али стање у странци је изванредно, и морам да признам да неки људи одлазе, али много више долази у странку.

Водитељ: Да ли руководиоци који су избегли мобилизацију могу да остану на руководећем месту?

Томислав Николић: Не. Али то зависи од тога ко одлучује о њиховој судбини. Када би се ја питао - НЕ.

Приватизација у складу са законом је поштена

Водитељ: Хоће ли се Српска радикална странка изборити за поштenu приватизацију?

Томислав Николић: Ја не разумем шта то значи - поштена приватизација? Свака приватизација која је у складу са законом, је поштена, и она која је била отимачина, била је у складу са законом, само што је тада неко искористио хиперинфлацију, па су се станови куповали за марку или две, уместо 10-15.000 марака колико је требало да плате, уколико већ откупљују станове. Ми ћемо се изборити за закон који обавезује на приватизацију и који даје сигурност и запосленима, али не само у тој фабрици или у том објекту који се приватизује, него свим запосленима у земљи. И наравно, остаје део акција од 10% за стамбени фонд, којим ми обезбеђујемо и пензионере којима до сада фондови нису обезбедили стан.

Водитељ: Шта је уставно, камата на струју, воду, порез, или недобијена камата за неплаћене личне дохотке просветним радницима, као и регрес. Пита просветни радник Јовановић Радета.

Томислав Николић: То су две категорије. Законима је предвиђено да се плаћа камата за неизмирене обавезе према држави, а није предвиђено да држава плаћа камату за оне обавезе које су неизвршене. Гледалац је у праву, то је вечита дилема грађана, да ли треба плаћати оба-

везе кад држава не измирује своје обавезе. Али, једни дугују плату и пензију, а другима се дугује за струју, воду и комуналне, и то су заиста неvezани појмови. Јесте све у оквиру једне државе, али није иста адреса.

Исхитрени и глупи потези Владе Црне Горе

Водитељ: Како коментаришете све већу популарност СПО-а у народу, пита Милан из Прокупља?

Томислав Николић: Нека Милан само настави да верује у то, па ће и следећи избори да га ударе по глави као што су га ударили сви до сада.

Водитељ: Како коментаришете одлуку Владе Црне Горе да марка буде средство плаћања у Црној Гори?

Томислав Николић: Ево, видели сте шта се данас десило. Сви артикли су поскупели за 30-40% у Црној Гори. Неко их је учио наопако. Није суверена држава која призна, уз своју валуту, још једну. То је нешто чиме мисле да нашкоде Србији. Тако су заједно, у спрези, Долик, Букановић и Кушнер, истовремено изјавили да ће укинути динар као средство плаћања у Републици Српској, Црној Гори и на Косову и Метохији.

Тиме су изазвали повећану тражњу девиза и продају динара по било којој пени у Републици Српској, Црној Гори и Косову и Метохији. То је један од узрока монетарног удара који смо имали пре двадесетак дана, и ово ће бити једна од тих мера. Грађани Црне Горе пожурите да се ослободите динара. Неће знати колико ће марака моћи да добију за динаре сутра, прекосутра или за 10 дана. И то ће опет, вероватно, изазвати неке мање ударе, али то не може толико да нас угрози као што могу лопови из наше средине, монополисти, банкарски разни, шпекуланти, произвођачи који имају робу која је много тражена, а коју ми не можемо сада да увеземо. Сматрам да је то исхитрен, веома глуп, дрзак потез Владе Црне Горе, а они у континуитету повлаче такве потезе. Кроз месец дана ће повући још неки, па још неки, и полако навикавају грађане Црне Горе на ситуацију да може да се живи и без поштовања закона Савезне Републике Југославије. А то једнога дана мора да стане.

Водитељ: Зашто здравство са Косова нема плату од јула месеца?

Томислав Николић: Не знам, али је неморално и нехумано да људи не примају плату. Био сам запањен, првих дана после агресије на Косову и Метохији, када су их позивали у неке одређене медицинске центре на Косову и Метохији и да искључиво ту могу да приме плату. Али, људи који не раде, не могу да примају плату. Ако лекари, медицинске сестре, било ко, који су отишли са Косова и Метохије, ако нигде не раде, не могу ни да примају плату, као што то не могу ни рудари, бравари, пекари, инжењери, економисти, десетине, а можда и стотине хиљада интерно расељених лица која се налазе на територији Србије, и нико не прима плату.

Водитељ: Горан пита – како ће се регулисати питање дечијих додатака у наредном периоду, и шта је са предизборним обећањима које је давала Српска радикална странка у вези дечијих додатака и natalитета?

Томислав Николић: Ми покушавамо, ми нисмо давали никаква обећања у оквиру natalитета, то нека брину сваки отац и мајка, ми смо само упозоравали Србију да без троје деце у породици не може да опстане овај народ. А Српска радикална странка није моћна да ради на natalитету међу грађанима Србије. То ваљда свако треба у својој кући да решава. Али, покушавамо да пронађемо средства да исплатимо заостале дечије додатке, тако што ћемо оптеретити поново неко јавно предузеће.

То иде јако тешко и морате да схватите да су наша јавна предузећа разорена за време агресије и да су се многа реконструисала из својих средстава, не подижући цене својих услуга. То све оптерећује додатно буџету и посебно буџет Републике Србије, који не може да сервисира многе своје обавезе, а међу њима и дечије додатке. Али, без обзира на то да ли ћу да огорчим било кога у овој земљи или не, ја мислим да је много хуманије улагати у децу него у неке друге категорије грађана.

Водитељ: Да ли ћете обићи Србе који су остали на Косову?

Томислав Николић: Ја никада нећу отићи на Косово и Метохију док је тамо окупатор.

Водитељ: Члан опозиције, био је 4 месеца на Косову и Метохији. Како онда опозиција није бранила Косово?

Томислав Николић: Па, онда он није слушао налоге из политичке странке којој је припадао. Њему честитам на томе што је бранио Косово и Метохију, али он онда није прави члан странке. Нема ниједне опозиционе странке која је била за то да се брани Косово и Метохију. Значи, да му међу њима није место.

Водитељ: Шта ће урадити српски радикали ако дође до отцепљења Црне Горе?

Томислав Николић: До отцепљења Црне Горе не може да дође, и не могу то уопште да замислим. А нећемо седети скрштених руку и посматрати како доле бесни рат.

Водитељ: Како ћете заштитити раднике пропалих фирми који не могу да стекну пензије?

Томислав Николић: То је велики проблем и Влада Србије га решава социјалним програмима који потичу из скромног буџета, и зато смо неке ратне уредбе морали да преточимо у законе после рата. Мислим да ће ускоро Министарство за рад изаћи са предлогом закона којим ће то бити регулисано.

Водитељ: Зашто нема референдума у Србији за заједницу са Црном Гором?

Томислав Николић: Зашто би било референдума кад је Народна скупштина Републике Србије донела одлуку да Србија са Црном Гором формира Савезну Републику Југославију, и кад је Наро-

дна скупштина место где се о томе одлучује.

Локалне самоуправе пуне "лажовизија"

Водитељ: Како предложени закон о локалној самоуправи третира информативна гласила која су под контролом локалне власти?

Томислав Николић: Нажалост, ми, српски радикали, нисмо успели да ту остваримо своју идеју која ће једног дана бити остварена. А, то је да локалне самоуправе немају право на своје телевизије. Садашњи закон о радио-телевизији омогућује свакој јединици локалне самоуправе да има своју фреквенцију, и онда локални моћници, без обзира на то којој политичкој странци припадају, да ли су лева коалиција или бивша коалиција Заједно, отворе ТВ само за себе. Из буџета општина, који су ионако скромни, издвоје 4-20, 30, 100 милиона, колико кошта издржавање једне телевизије годишње, и ту телевизију користе искључиво да се они на њој рекламирају и пропагирају.

Једног дана, кад Српска радикална странка буде сама на власти, довољно снажна да сама, или кад буде успела да убеди своје коалиционе партнере у ту неминовност, јединице локалне самоуправе неће имати телевизију.

Државна телевизија неће имати три канала. Све ће бити приватно. Ми смо у Земуну победили огромном већином и никада нам није пало на памет да правимо своју телевизију. Сви бисмо се претворили у телевизију, сви бисмо били неки уредници, свако од нас би гледао емисију да неко нешто не погреша, да неко нешто не забрља а паре бисмо издвајали из буџета општине. Нама је било много важније да уведемо воду у сва села, да асфалтирамо све улице, да радимо нешто, да се у Земуну лепше живи него да правимо телевизију. Има довољно телевизија. Приватници се жале да не могу да финансирају своје телевизије. Откуд то да општине могу да финансирају. Могу зато што ускрате грађане за превоз, за чишћење улица, за нову канализацију, за нове плацеве на којима ће се правити куће. Једног дана укинућемо телевизије локалне самоуправе.

Водитељ: Зашто ниједан факултет Приштинског универзитета није лоциран у Прокупљу.

Томислав Николић: Заиста не знам. Министарство просвете је процењивало где ће сместити факултете.

Водитељ: Да ли могу да се издејствују неке социјалне повластице за угрожене породице.

Томислав Николић: Па као и свака друга држава ми то већ имамо уцртано

Обнова земље: у иностранству запањени резултатима

и уписано у све наше законе, али, нажалост, ова држава, без обзира на то што је друштво хумано и што су све три политичке странке за социјалну правду, још увек не успева да обезбеди онај минимум који је грађанима потребан. Али, не заборавите да је држава у ратном окружењу седам година, преживели смо агресију од стране најјаче војне силе на свету. Блокирани смо, па иако је у Дејтону предата трећина Републике Српске, иако је Република Српска изгубила суверенитет, нама санкције нису укинуте. Врло тешко се живи, врло тешко се послује, привређује, посебно све оне фирме које су упућене на иностранство, и све се то одражава на квалитет живота наших грађана. Ми смо ту где јесмо.

Покушаваћемо, као што и сада покушавамо, да важним потезима обезбедимо што више пара у буџету и све те таксе које смо уводили и које су у прво време дочекиване на нож сада су се показале као неминовност. Да њих није било, ми не бисмо имали из буџета шта да поделимо грађанима. Али, наш буџет је пролазни, све што се сдјије одлази директно корисницима буџета и видите да по неколико дана чекамо да се исплаћају пензије, да се намире давања која морамо да издвајамо. Ми смо дужни, иако ја нисам сагласан са том одлуком, да резервистима исплатимо скоро милијарду и 500 милиона динара у року од шест месеци. То је јако тешко и све што се накупи у савезном буџету одлази за то.

Дугачак списак избегле деце функционера

Водитељ: Зашто Српска радикална странка сматра грешком Савезне владе увођење ратне дневнице?

Томислав Николић: Ја сам питао Момира Булатовића када сте такву одлуку доносили јесте ли размишљали да је рат трајао четири године, колико би вам онда новца требало и шта то значи да ме позовете да браним земљу и одредите ми плату. Нико није умео да ми одговори на то питање. Мислим да је код њих завладао панични страх када је извршена окупација Косова и Метохије. Побојали су се да би људи који су тамо могли да изгубе главу, или да им погине неки најближи да их то не револтира, као што се појединцима дешавало, па су почели да блокирају путеве. Они су помислили да можда то не узме великог маха, онда су то покушали да смире тиме што ће исплатити неке дневнице резервистима. Ја разумем људе који су учествовали директно у рату, људе који су били угрожени, али онима који су спавали код куће а били мобилисани, онима који су изван било каквих дејстава, заиста није требало исплаћивати. Ја лично никада не бих ни тражио ни прихватио да сам био мобилисан.

Мој син је војник на редовном одслужењу војног рока и он прима те дневнице. И они не могу да се начуде. Отишли су у војску да бране земљу и сада неко то плаћа. Осећају се као плаћеници, а плаћени су за посао који је неко спречио да

обаве. Због тога сам против тих исплата, тим пре што знам да то страшно оптерећује буџет и због тога многи наши планови морају да се одложе за боља времена.

Водитељ: Још једно питање је било у том контексту, да ли су ваша три сина била у рату?

Томислав Николић: Мој син, који је зрео за рат, био је у рату зато што је отишао у војску 19. марта и три ноћи је спавао у касарни. После тога су сви изашли из касарне дан пред бомбардовање. Војска је имала информације да ћемо бити бомбардовани. Никога није било у касарнама, изузев грешком у Куршумлији, никога бомбардовање није затекло у касарни. Ја сам могао да повучем, да склоним свог сина, али знам да бих му тиме упропастио живот. Ми смо се договорили ако крену копненим снагама да ћу ја да се прикључим сину, ја имам два сина, а не три. Међутим, до тога није дошло, али ето Бог чува мог сина, није погинуо иако је био у граду чији је аеродром бомбардован сваког дана, сваке ноћи. Молио сам се Богу да не погине као што се сваки родитељ моли и не бих ни могао да склањам свог сина зато што не заступавам ту идеју.

Међутим, деца наших коалиционих партнера била су у иностранству за време рата. И ми смо морали на једној седници владе да тражимо да се сачини списак деце министара, директора јавних предузећа или одговорних функционера која се налазе у иностранству. Списак је био јако велики, могуће је да је и тај списак био разлог што су појединци олако прихватили да се престане са одбраном Косова и Метохије.

Косово и Метохија императив српских радикала

Водитељ: Како сте превазишли несугласице са СПС-ом и ЈУЛ-ом и њиховим руководством не прецизира се.

Томислав Николић: Ако се мисли на несугласице око Косова и Метохије, тешко, и оне су оставиле печат. Живот тече даље, али не сме више да нам се догоди да било који коалициони партнер буде изненађен понашањем оног другог. Ми смо се договорили пред улазак у владу да ће нам императив бити Косово и Метохија, и то смо јасно и гласно рекли. Ја сам сведок. Када смо говорили о томе колико се разликујемо, питали смо се колико ће народ чудити та коалиција. Имали смо на располагању само један дан да се договоримо, јер су пре тога шест месеци трајали разговори између СПО-а и СПС-а. Договорили смо се да нам је императив чување Косова и Метохије и стегли руке и рекли бранићемо Косово и Метохију до краја. Наши коалициони партнери тај притисак нису издржали, а нама, српским радикалима, остаје наука за сва времена. Мени барем остаје један печат и једна слутња, а шта ће бити сутра.

Међутим, земља тражи ту коалицију. Онај ко то не схвата не разуме суштинску политику. У овој земљи та коалици-

ја мора да постоји још дуго времена, барем дотле док једна од чланица не победи сама на изборима. Не бисмо ми требали социјалистима да су имали 126 посланика. Не би ни они требали нама. Сада када смо једни другима потребни да имамо број од 126, ми ћемо сарађивати. Никада у једну овакву емисију нећете моћи да доведете једног социјалисту који ће рећи радикали су нас ту и ту преварили. Када смо изашли из Владе било им је најлакше, да је нешто постојало, да се појаве на телевизији коју су потпуно монополисали и да кажу па јесу они изашли из Владе, али су украли то, отели то, понашали се тако, били неспособни. Тога није било. Чак је Милан Милутиновић морао да пише уредбу да нам нареди да останемо у Влади, а ми бисмо остали да радимо своје послове све док нас Скупштина не разреши, тако пише у Уставу, и као што од других тражимо да поштују Устав, тако га и ми поштујемо.

Када смо одлучили да се вратимо, инсистирали смо да објаве две седнице на којима ми нисмо били, а није било снимака на телевизији. Свима је одговарало да створе утисак како су радикали још увек у Влади. Социјалистима зато што ће народ рећи нису тако лоши социјалисти чим радикали још увек остају у Влади, а СПО-у би остало такво бојно поље које би могао потпуно несметано и слободно да користи. И тек када је телевизија објавила снимке са седница Владе на којима нема радикала, ми смо се вратили на седнице Републичке владе.

Ми смо до плана Чердомирлин-Ахтисари скоро идеално сарађивали, али ипак је то крупна ствар која не може тако лако да се заборави. Остаје за науку и нама и њима. Они са нама неће имати никада проблема. То што договоримо то ћемо и остварити, а ми морамо да размишљамо о томе да ли можда они мисле на други начин. Знате, то што социјалисти омогућују СПО-у да држи власт у Београду, иако је мањинска странка, иако нема довољно одборника, то увек упућује радикале да би социјалисти волели на више места да буду са више партнера.

Агресори да одреше кесе

Водитељ: Како ће бити надокнађена ратна штета, да ли је то препуштено општинама или ће то Влада Србије решавати?

Томислав Николић: Па начелници округа су формирали комисије које су завршиле процену ратне штете по методологији која је усвојена, то је на обради, и ускоро ће изаћи књига о томе, а ја се не уздам много у надокнаду ратне штете. Ми ћемо тражити ратну одштету од оних који не признају да су нас неоправдано бомбардовали. Знате, када би Америка рекла платићемо вам ратну штету то би био знак да нису имали право да нас бомбардују, они то неће никада признати. Тако да ја не очекујем да нам неко надокнади штету коју нам је нанео.

Постоји нешто што ће морати да ураде ако се ми радикали будемо питали, а то су мостови на Дунаву код Новог Сада. Ми не дамо да се ти мостови склопе, ми не дамо да крене саобраћај Дунавом док нам те мостове поново не подигну на истом месту, онакве какви су били. Хоће ли у томе издржати и наши коалициони партнери остаје да се види, али се за сада сви држимо тога.

Црна овца

Српске православне цркве

Водитељ: Како спречити Трајковића да се меша у проблеме Срба на Косову?

Томислав Николић: Знате, то је минорна политичка фигура. Он, и велика трагедија српске православне цркве, владика Артемије. Зашто да спречавамо, свако има право да се понаша онако како му морал и част дозвољавају, али то што су ушли у владу код Куинера, то што су се руковали са Тачијем то ће много да их кошта у будућем животу. Уосталом, ево колико је имао поверења у Шигаре а они су јуче извршили атентат на њега.

Водитељ: Да ли је коалиција са СПС-ом минус за Српску радикалну странку?

Томислав Николић: Претпостављам да у очима многих грађана јесте, али оставите да ми, који одлучујемо о Српској радикалној странци, шта треба и како да се ради, одлучимо да ли је то за нас минус или није. Ми смо ушли у коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом када нико није хтео са њима. Али, морам да признам још једну ствар. Ми се одлично познајемо, ми познајемо комплетно руководство СПС-а, руководство СПС-а познаје наше руководство, и без обзира на то шта су

нам све радили у политичкој прошлости, ми солидно сарађујемо.

А начинили су нам много зла, поништавали изборну вољу грађана, отимали нам мандате, тукли нас у скупштинама, хапсили и осуђивали на казне затвора, медијски потпуно блокирали. Ако бисмо се руковали тиме шта су нам радили ми никада ни са ким не бисмо сарађивали. Нема политичара који би са неким политичарем из друге политичке странке проговорио уопште ако би се тиме руководило.

Руководство Српске радикалне странке има веома озбиљних људи, државотворних људи, људи који су забринуте за судбину ове земље. Постоји нешто код њих што се понавља а то је одустајање од циља са којим се крене. Наравно, они увек пронађу оправдање, зато очекујем да се оправдају и пред својим бирачима. Српска радикална странка би сигурно, да је сама одлучивала, сачувала ореол који је увек пратио. То је заиста странка честитих и поштених људи, оних који знају свој посао, који воле ову земљу, али је било време да научимо и овај државни посао. Искрено речено, нико од нас није знао шта је држава, шта је власт док нисмо ушли у Владу Републике Србије. Ми смо тај посао научили. Ми бисмо сада смели да се прихватимо и одговорности да сами водимо државу.

Универзитет био шпијунско легло

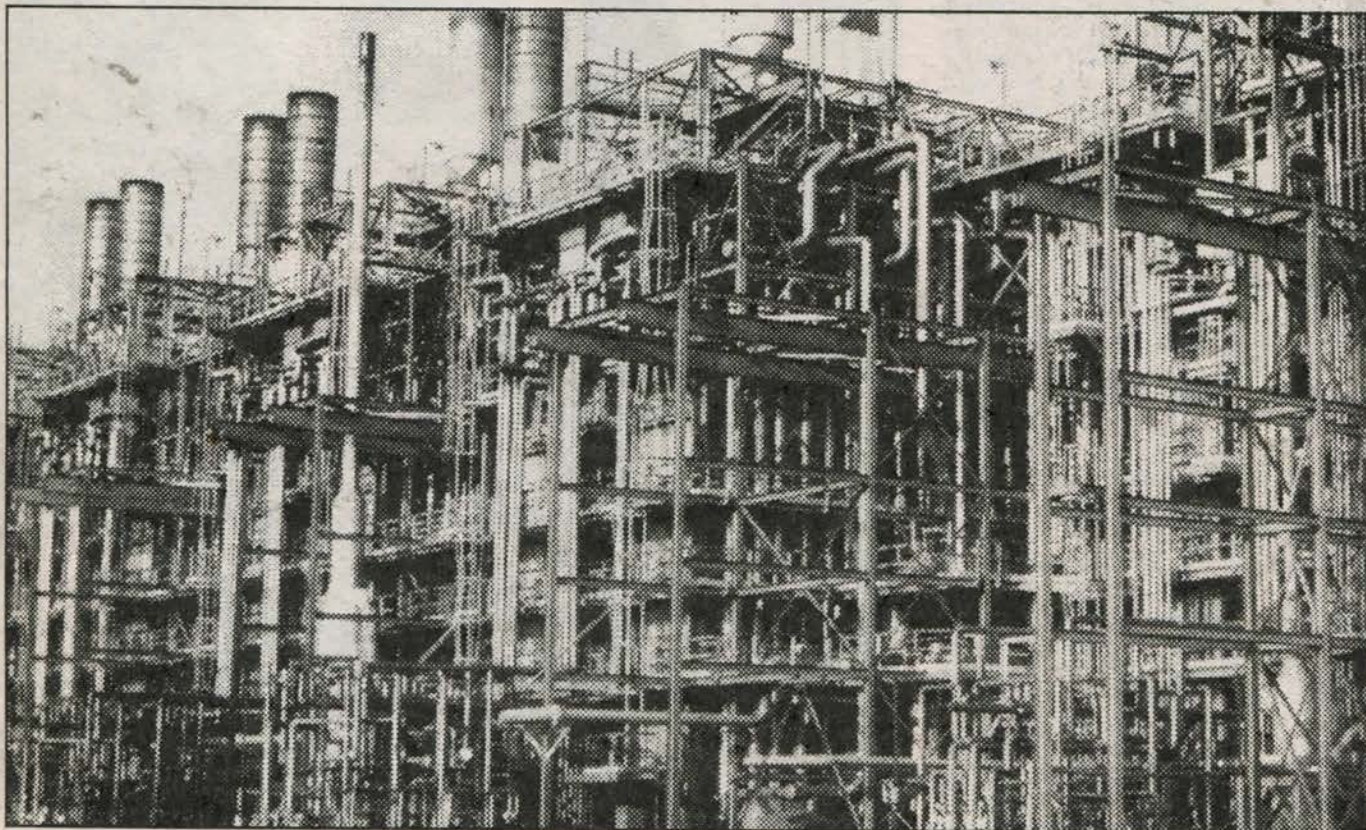
Водитељ: Да ли ће бити мењан Закон о универзитету?

Томислав Николић: Па ја не видим ниједан разлог да се Закон о универзите-

ту мења. Закон о универзитету је извонредан закон. Тамап посла да смо са упуриштем шпијунаже, какав је био универзитет, дочекали рат. Универзитет представљају факултети које издржава ова држава. Ова држава на изборима добија своју власт. Као легално изабрана, власт одређује ко ће владати на универзитету.

Професори су потпуно слободни у креирању наставног програма, у свом научном раду, у испитивању студената, предавањима, ту се нико не меша ни ти сме да им се меша. Ви имате један предмет на Економском факултету у Крагујевцу, тај исти предмет у Београду. Професори из Београда не признају испит који положите у Крагујевцу. Ако се преселите на тај факултет, морате да положите допуну или нео испит, јер професор сматра да нема пола лекције коју је он замислио у свом предмету. Држава то дозвољава, значи аутономија универзитета је потпуна, али то ко ће бити ректор, ко ће бити декан о томе ипак одлучује Влада Републике Србије и у том смислу закон неће никада бити мењан и нећемо попустити. Ја сам убеђен да Влада Републике Србије никада више неће показати слабост пред захтевима који нису оправдани. Наши студенти не могу да се мешају у то ко ће управљати факултетом.

Водитељ: Господине Николићу, хвала вам што сте вечерас били наш гост и стрпљиво одговарали на сва моја и питања наших гледалаца и дођите нам опет.

Феникс: енергетски ресурси обновљени у рекордном року

НЕМА ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА

На радикалски начин, аргументовано и без увијања, афирмишући програмска начела своје странке, потпредседник Савезне владе и заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић, одговорио је, потврђујући назив емисије, на сва актуелна друштвена и политичка питања, која су му поставили водитељ или гледаоци

Водитељ: Добро вече, ово је ФАН телевизија и 101. издање емисије "Нема питања без одговора".

Поштовани гледаоци, сутра се навршава годину дана од злочиначке агресије 19 најразвијених земаља света, односно НАТО-а, на Југославију. Војна агресија, која је трајала пуних 78 дана, окончана је Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244, од 10. јуна прошле године, којој је претходило прихватање докумената која су припремили Черномирдин и Ахтисари, и закључена Војно-техничког споразума у Куманову.

Влада Савезне Републике Југославије, на јуче одржаној седници, усвојила је Меморандум, односно документ који је већ на столу председника Савета безбедности и, како је објављено, већ циркулише Светском организацијом као званични документ. Шта садржи тај документ и шта захтева наша држава после неуспеха мисије КФОР-а и УНМИК-а, централна је тема наше вечерашње емисије, а, као и увек до сада, осврнућемо се и на остала питања наше друштвено-политичке свакодневнице.

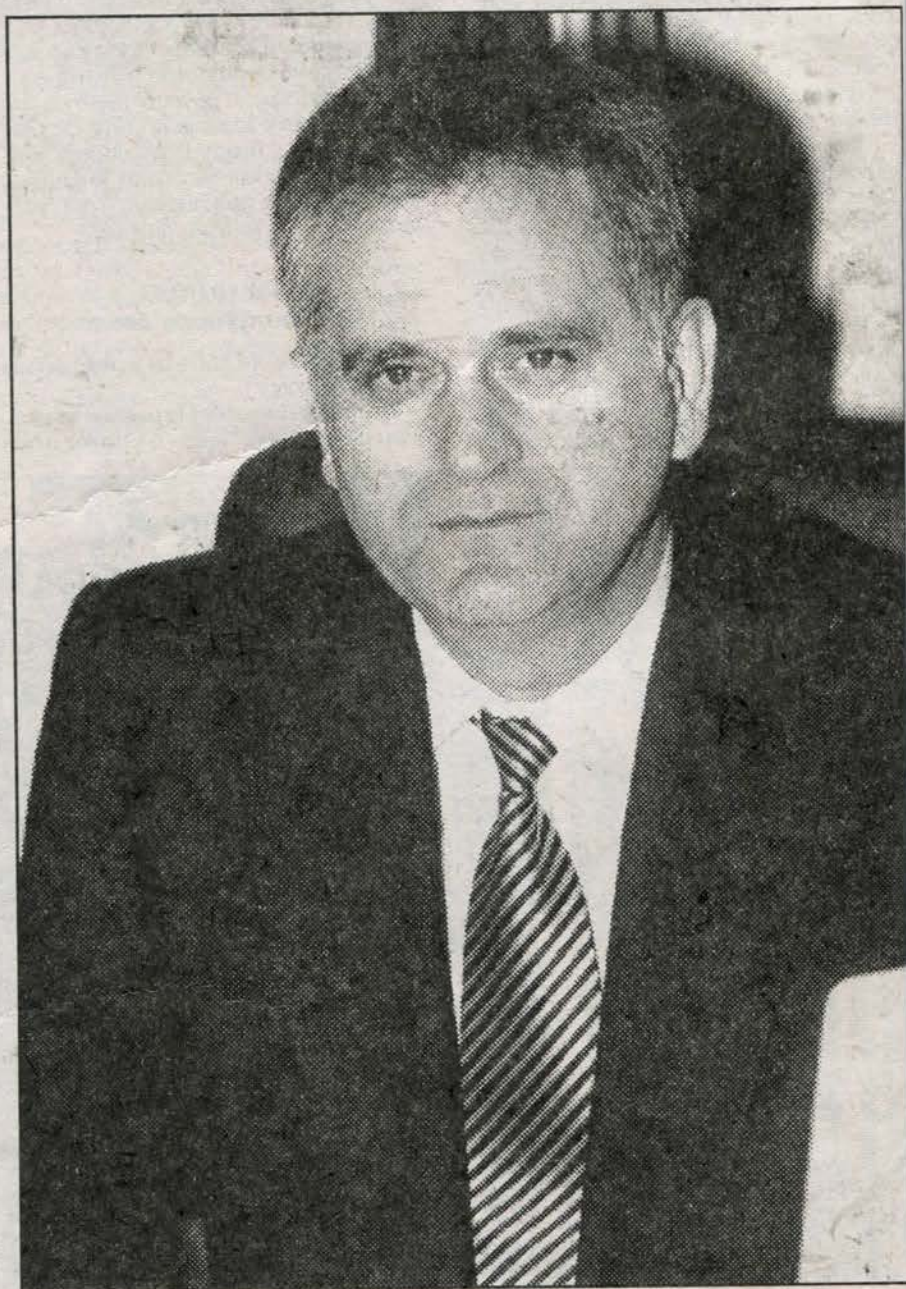
Наш и ваш гост вечерас је господин Томислав Николић, потпредседник Савезне владе и заменик председника Српске радикалне странке. Добро вече и добро дошли.

Томислав Николић: Добро вече, боље вас нашао.

Агресија у наставцима

Водитељ: Ово је трећи пут да сте на ФАН телевизији.

Томислав Николић: Други пут за кратко време. Најпре бих желео да вас делимично исправим. Тачно је да је прошло годину дана од завршетка војне агресије, али није тачно да је агресија престала. Настављена је, само се испољава у неколико других облика, па чак и као неки блажи вид војне агресије. На нас више не бацају бомбе и не испалјују гранате припадници НАТО-а, али то рале Шиптари уз сагласност и логистичку подршку заштитних снага КФОР-а.

Одговор на сва питања: Томислав Николић

Тачно је да је оружана, војна агресија окончана тако што је Народна скупштина Србије прихватила План Черномирдин-Ахтисари, тај План је касније прихватила и Савезна влада, а Савет безбедности је на основу њега донео Резолуцију 1244. Да би се Резолуција спровела морао је да се дефинише и потпише Војни споразум у Куманову, и једино што је од свега тога још остало, што је учињено и потпуно испуњено су обавезе које је Савезна Република Југославије преузела и по Резолуцији и по Војном споразуму. Све остало је наставак агресије и све грађане Југославије уверава у то да НАТО није ни намеравао да прекине агресију и да је Резолуцијом 1244 обмануто човечанство. У тој обмани неке државе су учествовале свесно, неке би могле да кажу да су имале добре

нишама Савета безбедности. Одавно се говори да ће КФОР-у бити продужен мандат без икакве нове резолуције Савета безбедности Уједињених нација, иако Резолуција 1244 није таква да би могао да се примени аутоматизам у продужавању мандата. Резолуција је мандат заштитних снага ограничила на годину дана, после чега би, као и сама Резолуција, практично требало да престане да важи, значи по истеку године дана од њеног усвајања.

Међутим, светски жандарм је наумио да остане дуго на Косову и Метохији и да за то не тражи никакву сагласност, посебно не Савета безбедности, зато што је евидентно да је велики отпор међу чланицама Савета безбедности, не само Кине и Русије, сада већ и западне државе, ослушкујући своје јавно мишљење и пуле

Дипломатске активности СР Југославије

Водитељ: Шта је реално очекивати на првој наредној седници Савета безбедности?

Томислав Николић: Ми смо, последњих неколико месеци, много радили са својим пријатељима и заштитницима у свету, посебно са Руском Федерацијом. То је оно у чему сам и сам учествовао, а не знам колико је тога учињено са Кином, нисам био укључен у то, а као представник Српске радикалне странке не знам докле се ту стигло. Русија је прошла своју изборну фазу, кренула је нова Дума, а нова Влада и нови председник Русије почели су своје редовне послове и, наравно, да су у инвентарисању обавеза морали да се изјасне о томе шта ће бити са Савезном Републиком Југославијом.

Водитељ: Молим вас да кренемо једном хронологијом како би нашим гледаоцима био јасан тај редослед потеза.

Југославија је, рекосте малочас, имала последњих месеци ширу дипломатску активност. Министар Јовановић је недавно посетио Москву, бројне руске делегације су биле у Београду, 11. јуна у Београд стиже Ли Пенг, председник Свекинеског народног конгреса. Руски парламентарци су у Београду. Колико Русија и Кина, као сталне чланице Савета безбедности, у овом тренутку могу објективно да нам помогну. Посебно ту, пре свега, имам у виду ово што сте малочас рекли, да се бар уклоне санкције.

Томислав Николић: Да најпре завршимо причу око дипломатске активности. Ми смо послали савезног министра за спољне послове у многе земље, у Азији, Африци. Нису то земље без утицаја и без значаја, али је тачно да је највише активности усмерено на велике државе са којима се у свему договарамо и са којима ћемо ми, не само у блиској будућности, веома дуго сарађивати. Ја се искрено надам, чак и на много озбиљнијим и много чвршћим основама.

Шта је реално очекивати? Русија и Кина имају своје интересе. Наравно, и то је у дипломатији увек основно, да онај ко води државу прво мисли на своју државу и свој народ, с тим што нико не може да води руску државу мислећи на руски народ, а да притом заборави да је на Блакану витални интерес руског народа српски народ, држава коју српски народ има или, тачније речено, државе које српски народ има на Блакану, али, пре свега, мислим на Савезну Републику Југославију.

Треба очекивати да нас Русија и Кина подржавају у мери која је сада реална. Понављам, није реално очекивати да се стави вето на продужетак мандата снага КФОР-а, зато што трезвено размишљајући свако од нас дође до закључка да Америка тај вето не би послушала. Мислим да у овом тренутку још увек нису довољно јаки отпори у самој Америци и свету, односно Америка још није имала губитака на Косову и Метохији.

Шиптари уживају логистичку подршку КФОР-а

намере али да је сада јако тешко приволети Америку да поштује оно што је сама направила другима.

Остаје да Савезна Република Југославија и даље ради оно што ради већ скоро годину дана непрекидно, да упозорава читав свет на то да би, уколико желимо да очувамо било какав светски поредак, требало хитно предузети мере да се Резолуција спроводи, а то значи да се испуне барем неки од захтева које је јуче Савезна влада упутила Савету безбедности Уједињених нација. То су наши потези на спољном плану.

У земљи морамо обавити припреме да поново преуземемо државну власт на Косову и Метохији као делу Србије и Југославије. Ниједним гестом не смо да покажемо како нам до тог дела земље није стало, или како смо помирили са тим да нам Косово и Метохију отму. Све који се тако понашају треба оптужити за издају.

Најпре да објасним зашто смо јуче морали да заседамо, да утврдимо текст Меморандума и да га проследимо чла-

вог народа, износе примедбе на учинке КФОР-а и УНМИК-а на Косову и Метохији. Чак и у Америци је то за "длаку" прошло, можда су само нијансе одлучивале, можда је Клинтонovo лично уплићање у процедуру одлучивања утицало да тих неколико гласова превагне. Али, мени је много евидентније како се понашају грађани Енглеске према свом председнику владе. Очито је да је потпуно изгубио кредибилитет и да је узрок његовог суноврата, политичког па и моралног, баш агресија на Савезну Републику Југославију.

Да бисмо спречили аутоматизам у продужавању мандата, да бисмо натерали Савет безбедности да поново заседа и одлучује хоће ли мандат бити продужен, ми смо морали да му се обратимо, али одмах да вам кажем да у оваквом сплету околности не гајим превише наде да бисмо ми већ сада могли да постигнемо да се снаге КФОР-а, односно НАТО, повуку са Косова и Метохије.

Зграда УН: НАТО резолуцијом 1244 обмануо свет

ји, то мора да се призна, оних губитака који би изазвали и јавност и њихов Сенат да донесе одлуку о повлачењу својих снага.

Очекујем живу дипломатску активност Уједињених нација. Мислим да је значајна и посета Ли Пенга, коме ћемо одати пажњу коју заслужује као председник парламента једне огромне државе. Ми чак, у његову част, сазивамо и седницу Савезне скупштине, са једном тачком дневног реда, да се Ли Пенг обрати посланицима, и не само Савезне скупштине, него су као гости позвани и посланици Републичке скупштине. Дакле, хоћемо да покажемо Кини да нас страшно интересује шта хоће да нам каже и да сви ми, који на било који начин одлучујемо у Савезној Републици Југославији и Србији, желимо да у томе учествујемо.

Од Русије очекујем више, зато што је њен интерес већи на Балкану. Објективно речено, Кина нема неких великих интереса на Балкану, посебно не толиких да се овог часа сукобљава са Америком због тога. Али, Русија је свесна тога да је напад на Савезну Републику Југославију био напад на Русију у малом, и свесна је тога да је само снага њеног одбрамбеног оружја штити од таквог напада због акције коју је извела у Чеченији.

Међутим, у Чеченији не може да се сломи тероризам који је уперен против Руске Федерације, тиме морају да буду захваћене још неке земље из бившег Совјетског Савеза, тако да Русија мора још да води рат против терориста, и мо-

ра да мисли на то да је Југославија водила исти такав рат и да је само зато што је мала и што је објективно слабија од других, доживела бомбардовање. Тиме што брани нас, Русија брани себе, брани један принцип који је и сама применила, да, ако већ нема подршку из целог свега за борбу против тероризма, а требало би да има, да барем својим снагама сруши тај тероризам.

Изјаве председника Русије у последње време, које се директно тичу Савезне Републике Југославије, охрабрујуће су, и ја сам велики оптимиста. Ако НАТО не оде ове године, отићи ће за годину, две или три, а ми остајемо, и ми ћемо ту земљу поново вратити под потпуни суверенитет Савезне Републике Југославије.

Корак до Савеза са Русијом и Белорусијом

Водитељ: Да се још мало задржимо на овој теми. Делегација Већа грађана Скупштине Југославије завршава вишедневну посету Москви, разговара се, између осталог, и о убрзавању посла око формирања савеза – Русија, Белорусија, Југославија. Ви сте веома много снаге и напора уложили и лично, а и Српска радикална странка, да се тај савез што пре реализује. Како ту сада ствари стоје?

Томислав Николић: Српска радикална странка је интензификовала напоре да убеди грађане Савезне Републике Југославије како нам је улазак у тај савез једини начин да опстанемо. Почели смо са кампањом за присаједињење Савезу

још 1998. године, и тада је то злурало, подсмешљиво дочекано од прозападних политичких странака у Србији. Игнорантски је дочекано од западних земаља, међутим, сада се већ сви они чешу по глави, сада је то за њих једна велика опасност. То су историјски, дуготрајни процеси.

Ја нисам ни очекивао да ми можемо у року од неколико месеци да уђемо у Савез Русије и Белорусије, посебно нисам очекивао да Русија и Белорусија у оно време прихвате да уђемо у Савез. То је било негде у априлу месецу, десетак дана од почетка бомбардовања. Међутим, ни за време бомбардовања, ни после бомбардовања нисмо престали да обављамо контакте и да привођемо крају један велики посао који могу да обаве парламентарци. Ја сам председник спољно-политичког одбора Већа република и најдиректније сам у све то умешан, и могу са задовољством да кажем да су парламенти обавили своје.

Савезна скупштина Савезне Републике Југославије је затражила пријем у Савез, Савезна влада је прихватила и проследила тај захтев даље, оба дома парламената, у обе државе, и у Русији и у Белорусији, прихватила су нашу жељу да будемо у Савезу, и остало је да се председници Русије и Белорусије, односно, формално председник Лукашенко, као председавајући Врховног савета Савезне државе, изјасне о томе. Сада је он председник Савета Савезне државе, зато што је у међувремену дошло до новог, квалитетнијег и вишег облика удруживања Русије и Белорусије, они су већ савезна држава.

Ми смо имали последњи састанак у Београду, када смо примили делегацију Парламента Русије и Белорусије на њихов захтев. Желели су да се један посланик из Белорусије и један из Русије обрате нашим спољнополитичким одборима. Са задовољством смо саслушали генерала Чергинца из Белорусије и Владимира Лукјанова, последњег председника Савета безбедности СССР-а, а онда смо после тога, сутрадан, одржали заједничку седницу Комисије коју је именовао заједнички парламент Русије и Белорусије, а која треба да припреми све материјале за улазак Савезне Републике Југославије у Савез.

На тој Комисији отворено је, јасно и гласно, речено све шта смо добро урадили, а шта нисмо. Ја сам и започео такву дискусију и рекао сам да смо наизглед урадили све, али да ми треба коначно да и председницима наших држава поставимо отворено питање: хоће ли да праве заједничку државу или не? И морам да кажем да сам, ево, први пут, иако у мени има много скептицизма и неверице, први пут сам тако оптимистички расположен зато што су чланови делегације Русије и Белорусије одмах прихватили да дамо изјаву да позивамо тројицу председника да се што пре састану.

Онда је председник Већа грађана, Миломир Минић, отпутовао у Москву, један од налога је био да се на томе инсистира и у Думи. Геннадј Селезњов, ко-

ји је ауторитет, човек са огромним моралним кредибилитетом, председник Думе у другом сазиву, тако благонаклоно је то прихватио и чак дао изјаву у руској јавности да потпуно подржава нашу жељу да се три председника састану. То је знак да ће ствари кренути много брже.

Економија наше земље вапи за тим савезом. Није то заједничка држава у којој би нас неко прегласавао, у којој би нас бројем својих посланика натерао да прихватамо законе који нам нису по вољи. То је савезна држава која апсолутно поштује суверенитет и интегритет својих држава чланица. Само омогућује да се међу њима несметано одвија проток робе, новца, људи, идеја, да се укину царинске баријере, да, оно што је најважније у свему томе, да смо одбрамбени савез и да би чланство аутоматски значило да једни друге бранимо било где и било која територија од наше три државе да буде нападнута.

Ми смо већ сада проследили захтев владама Русије и Белорусије да њихова дипломатска заштита Савезне Републике Југославије буде потпуна, баш као да смо већ чланица Савеза, и то је већ прихваћено и у Русији и Белорусији.

Понављам да је то историјски процес и да то не траје 2-3 месеца, и неће ни бити решено брзо, али је коначно машина добила убрзање и мислим да смо на добром путу.

Путинове изјаве дају наду

Водитељ: У нашој земљи, наравно, гледано из различитих странаčkih углова, различито се тумаче изјаве и први потези председника Владимира Путина, а посебно министра иностраних послова Русије Игорa Ивановa. Ту има доста опречних мишљења, говори се да нису наклонени садашњој власти у нашој земљи. Замолио бих вас да то мало прокоментаристете. Шта је од свега тога тачно?

Томислав Николић: Владимир Путин је још увек загонетка зато што је председник који још није имао времена и било би ненормално очекивати да за првих 15 дана повуче све потезе које треба као државник да повуче. Међутим, у последње време, откако долази у ситуацију да се изјашњава о Савезној Републици Југославији, откако је почео контакте са највишим руководиоцима западних земаља, све његове изјаве су у прилог Савезној Републици Југославији.

Владимир Путин, Руска влада, Дума, сви изузетно поштују све легално и легитимно изабране органе у Савезној Републици Југославији. За њих су председник Савезне Републике Југославије, председник Србије, сви посланици обе владе, потпуно легитимно изабрани, ту се не поставља никакво питање. Опозиција прича у смислу, "што је баби мило..." Њима би било јако драго да Путин каже – ми волимо Србију и српски народ, не волимо Слободана Милошевића... То Владимир Путин никада неће

рећи зато што не наседа на замку у коју упадају Американци који кажу – ми немамо ништа против српског народа, али имамо против оних које изабере српски народ. То се Путину никада неће догодити.

Ако вам се не свиђа избор који начини један народ, онда то значи да сте против тог народа, хтели бисте по сваку цену и на силу да му наметнете руководство. Ви сте видели колико већ дуго траје преганање између Српске радикалне странке и осталих опозиционих странака, па рекао бих, умешани су ту и коалициони партнери, око нашег зближавања са Русијом и Белорусијом. Па смо чак свакаке речи могли да чујемо од лидера опозиционих партија. Кад год смо рекли да главу треба да окренемо на исток они су говорили – искључиво на запад, Србији је место на западу. Ми кажемо – јесте, место нам је и на истоку и на западу, али очито је да нам са запада стижу бомбе, а са истока, ако ништа, бар утешна реч!

Видите, кад је опозиција запала у кризу својим лошим понашањем и лошим вођењем политике, и ослањањем на оне који су нас бомбардовали, потрчали су у Москву да траже подршку. Зашто у Москви ако нам није место у једној држави, у једном савезу са Русијом и Белорусијом. Шта ће онда они тамо? Како то мисле да победе на изборима као пронатовске снаге, кад знају да, уколико Америка овде дође, Русији ту више нема места.

Значи, врло добро знају шта мисли српски народ. Ми смо русофилски народ, прошли смо кроз исте муке кроз које су и Руси, и као што је рекао и Лукјанов у Савезној скупштини Савезне Републике Југославије, кад год је Србији било тешко Русија је била уз њу, кад год је

Русији било тешко знала је да Србија пада са њом, тако је било и тако ће бити, без обзира на то какву ће власт народ и у Русији и у Србији бирати.

Черномирдин упетљан у испоруке гаса и нафте

Водитељ: И још врло кратко да се задржимо на Русији. Неизоставно морам да вас питам, како ће се разрешити овај проблем са снабдевањем гасом. Многе фабрике су стале, овде нам је најближа панчевачка азотара, то је очигледно велики проблем? Радници су упућени кућама, а та производња је нама од стратешког значаја.

Томислав Николић: Ту су присутна два приступа, један који долази из Русије и један наш, из Београда. Мислим да кад би дошло, као што увек и дође, до неког попуштања ставова и са једне и са друге стране, нашло би се право решење.

О чему се ради? Распадом СФРЈ остао је дуг Русије према Југославији од неких 1,4 милијарде долара. Део који би требало да припадне Србији је негде око 750-800 милиона долара. То је дуг који Русија хоће да намири нашој држави, Савезној Републици Југославији, али је досадашње расположење руководства Русије било да се чека да се заврши суцесија, оставинска расправа, да тако грубо кажем, бивше Југославије, а наша је жеља да Русија тај дуг призна и да се по основу тог дуга прво намири дуг који ми према њој имамо, за стратешке силовине нафту и гас, а онда установимо колико још можемо тога да лобијемо из Русије, док тај дуг не буде потпуно намирен.

Последња оваква криза је била у фебруару и решење је било да наши ду-

Изгубио кредибилитет острвљана: Тони Блер

Охрабрује изјаве: Владимир Путин

гови остану по страни, да се један греје период направи до краја ове године за оно што смо до сада преузели, али да од фебруара за сву преузету нафту и гас сваког месеца плаћамо. О томе сам обавештен зато што сам у то време био у Москви, у исто време када је био и министар енергетике, господин Томовић, који је водио те разговоре, а и ми смо преко руске Думе, преко господе Селезњова и Рајкова, који је залужен за сарадњу са Савезном Републиком Југославијом, инсистирали да дође што пре до решења. Било је заиста критично у фебруару, од једном је и захладило а ми нисмо имали чиме да се грејемо. То решење је ступило на снагу, међутим, очито је да ми не исплаћујемо редовно испоруке од фебруара, и ту се сада тражи ново решење.

Знате у чему је највећи проблем? Изузетно брза приватизација у Русији, приватизација при великој инфлацији, ошлепа је велики део руских природних богатстава у приватне руке, тако да нам сада Русија не испоручује гас и нафту, него нам испоручују приватници, међу њима и Черномирдин, онај исти који је овако зликовачку и лишемерну улогу одиграо доласком у Савезну Републику Југославију.

Наравно, Русија има довољно снаге да своје приватнике натера да нам то испоруче, сама је крива што је огромно богатство отишло у приватне руке. Ја сам чак чуо у разговорима у Думи да има Руса који имају руднике дијаманата. Замислите човека који је у последње 3-4 године стекао рудник дијаманата у коме је радио као инжењер. То су неправде које Русија може да исправи, а ко-

је се тренутно преламају у односу према нама.

Треба, коначно, једном ући у праве економске односе са Русијом. Нема ту пријатељства, нема личних веза, посебно не личних веза људи који се тим послом баве да би остварили профит. Ово морају државе да преузму у своје руке, и да се државе коначно о свему договоре. Ја мислим да је то пут и да би требало да једна државна делегација иде директно у владу Русије и да покуша да коначно елиминишемо дугове, њихов према нама, и наш према њима. Овако, ми евидентирамо неки дуг који Русија има према нама, Русија евидентира дуг који ми имамо према њима, нема компензација а ми ћемо остати без нафте и гаса. Знам који је проблем у Панчеву и баш због Панчева мислим да се интензивно и ујурбао тражи решење, и да ће до њега у наредних неколико дана сигурно доћи.

Кабадахије тумаче Резолуцију 1244

Водитељ: То је добра информација. Ево питања гледалаца.

Ако Савет безбедности не повуче своје снаге са Косова и Метохије, може ли Савезна Република Југославија да војно заштити преостале Србе на Косову и Метохији, имајући у виду све теже злочине доле?

Томислав Николић: Нажалост, не може, па ја бих то највише волео! Ја сам убеђен да их је требало спречити да дођу. Није ни требало прихватити спо-

разум, није са њима требало улазити у било какве разговоре и преговоре. Дејтон нам је ваљда био права поука за то. Све што се са њима потпише важи само ако они тако желе. Нама је Никола Поплашен, председник Републике Српске, о Дејтону говорио још у време када се овде није ни знало колико га крше припадници тзв. међународних мировних снага. Кад год би дошло до повреде Дејтонског споразума од стране окупатора, Никола Поплашен се обраћао високом представнику за Босну и Херцеговину и рекао – ово није по Дејтону, а он би му увек одговарао – ми тумачимо Дејтон.

Тако је и са овим Споразумом и Резолуцијом Савета безбедности број 1244. Нажалост, Југославија не тумачи ту Резолуцију, тумаче је они који су још увек од нас много јачи, а како је тумаче то се види на терену.

Уз сву жељу да се Србима помогне било где да живе, ја не могу да кажем да бисмо могли војно, сада, овог часа, да их помогнемо. То би био рат против НАТО-а, а то би значило нова бомбардовања. Ако је неко убедио посланике Скупштине Србије да треба да се план прихвати зато што бомбардовање више не може да се издржи, за ових годину дана НАТО је само попунио арсенале свог оружја, и могао би да крене у нових 78 дана бомбардовања, мислим да сада то више није реално.

Петоклонашки камелеони између монархије и републике

Водитељ: Питање Јордана из Панчева – којим страним државама одговара Војводина као република и својо једно питање које се односи на Војводину. У Атини је за краља, у Војводини за републику, нигде није радио, а живи од политике. Ваш коментар.

Томислав Николић: Није много важно којим је страним државама, могао бих да их наводим, у интересу да Војводина буде република. Много је важније коме је од Срба важно и у интересу да Војводина буде република. И то је тема на коју би требало организовати скупове и власти и опозиције. Војислав Шешељ је предлагао представницима аутономашких странака да седну за округли сто, пред телевизијске камере, и да се о томе коначно, пред гледаоцима из целе Војводине, проговори на прави начин, да се утврди које су предности а шта би се десило када би дошло до таквог цепања Србије. Није у питању само Војводина, Америка говори о 7 кантона у Србији који би били потпуно равноправни, који би начисто разбили ову једину државу коју још Српски народ има у свету.

Борбу против цепања Србије треба водити свим дозвољеним средствима које држави стоје на располагању. Мислим да је великидаја заговорати један таквак концепт. Замислите када би у Америци неко тражио да му се региструје политичка странка која би заговарала цепање САД. Па видите колико се убија људи годишње у Тексасу само зато

што траже да Тексас буде самостална држава.

Наравно, постоје многи камелеони, рекао бих чак и сикофанги у нашој политици, па су тако поједини политичари час монархисти, час су за републику, час осуђују НАТО, час га величају, искористе сваку прилику да се са њима сликају, да представе грађанима Србије да имају њихову подршку, а онда кад виде да то не доноси никакве поене, онда кажу, као што је Ђинђић негде изјавио – па ја исто осећам према НАТО-у као и Војислав Шешељ! Лаже! Не осећа, него му се чини да је коначно ослонац на НАТО ослонац на веома слабу грађевину и онда покушава да врати себи неки имиџ патриоте, човека који државу води.

То су људи који преврћу дан за ноћ, ноћ за дан, и одзив на њихове митинге, који је из дана у дан био све мањи и на крају их навео да више никада митинг на закажу, довољно јасно говори да су пропустили историјску шансу да победе.

Могуће је да има Хрвата у КФОР-у

Водитељ: Вера из Смедерева вас пита – ко дозвољава хрватској полицији да заводи ред на Косову и Метохији и од кога ће они да га бране, од Срба или од Албанаца?

Томислав Николић: Не знам за такав податак, али је могуће да има Хрвата у редовима КФОР-а, јер су се појављивали и у Републици Српској и у Републици Српској Крајини у саставу мировних снага, и постоји могућност, мада Хрватска није званично дала, нити је то у споразуму, није дала свој контингент, у било ком броју, да буде на Косову и Метохији. Можда су то само приче.

Боље спречити него лечити

Водитељ: Много је прича о деловању шпијунских агентура у нашој земљи. Зашто се не примењују још енергичније мере?

Томислав Николић: Ја се тим послом не бавим, немам правих информација, а убеђен сам, као што је убеђен и сваки грађанин наше државе, да смо тренутно на оку, да смо мета свих шпијунских организација у свету, и да оне имају своје експозитуре овде, тајне и јавне. Постоје многе које су јавне. Сви они који се финансирају из иностранства, у било ком облику и за било коју делатност, раде као њихови шпијунци. То је ваљда сасвим јасно. И, ако знате ко су шпијунци, онда је много боље држати их на оку него их хапсити или протеривати. Ангажоваће некога, активираће неког другог о чијем деловању баш ништа не знате.

Ја се не бих толико бавио шпијунима. Мени су терористи трн у оку, и ако било ко поседује податке о томе да се страни држављани, па и неки наши, баве тероризмом на територији Савезне Републике Југославије, онда би требало да се крене у акцију против тих љу-

ди а не да се чека да начине терористички акт па да се пружају докази да су баш они терористи. Мислим да је увек боље спречити него лечити, па зато мислим да наша служба државне безбедности, којој је искључиви задатак да државу одбрани и од шпијуна и од терориста, треба том послу да се окрене потпуно, и да тај посао доведе на ниво на који су га довеле друге државе у свету.

Борити се против страних агентура и тероризма то је приоритетни задатак сваке службе државне безбедности, у било којој држави света, и ако се тај задатак не оствари, онда служба безбедности лоше ради свој посао.

Мислим да смо ми у политичким борбама, у политичким играма заборавили шта је основни циљ неких наших државних органа и да то треба што пре да се врати на праву меру.

Водитељ: Ево, уназад 2-3 недеље се најављује веома брзо доношење закона против тероризма. Да ли то подразумева забрану деловања појединих странака које нису по вољи власти, пита вас један наш гледалац.

Томислав Николић: Заиста је најављен Закон о борби против тероризма, међутим, с обзиром на то да смо ми једна коалициона влада, у влади треба задовољити што је могуће више интересе свих коалиционих партнера, уколико је то у интересу државе. Тренутно радимо на усаглашавању четири законска

Економија Србије вапи за Савезом са Русијом и Белорусијом: Москва

пројекта у влади Србије и Савезне Републике Југославије, који су међусобно везани, тако да бисмо уз Закон о борби против тероризма усвајали и Закон о продаји пословног простора у власништву Републике Србије за стару девизну штедњу, за обвезнице штедне, усвојили бисмо и Закон којим коначно регулишемо исплату заосталих лечјих додатака, материнских додатака, породилских надокнада, Закон о јавним предузећима, јер је очито да нам јавне службе не функционишу како би требало, има ту још нешто усаглашавања, мислим, та 3-4 закона морају заједно да иду у Скупштину Србије и Скупштину Савезне Републике Југославије.

Лично мислим да ми имамо законодавство које је сасвим у реду и да бисмо та дела могли да кажњавамо и по садашњим позитивним прописима. Међутим, ако заиста желимо да нагласимо у како је лошој ситуацији наша држава, колико је угрожена са стране, терористичким актима, у реду је, да усвојимо и тај закон.

Тај закон нема везе са политичким борбама, са политичким странкама, није уперен против политичких странака и политичке борбе. Уперен је искључиво против тероризма. Ако постоје политичке странке које тероризам подржавају, које се одлучују за терористичке акте, оне треба да буду забрањене. Ту не треба никакав посебан закон. Ја још нигде нисам наишао на доказ да политичке странке, организоване и регистроване, организују терористичке акте у Србији. Међутим, има нерегистрованих политичких странака које се појављују у јавности, које се тероризмом баве и које се тиме хвале.

Амерички неофашисти основали "Отпор"

Водитељ: Обично се то у нашој јавности и каже да је то организација "Отпор". Ко стоји иза те организације?

Томислав Николић: Америка! Организација је основана по детаљним америчким упутствима. Пошто је Американцима постало јасно да садашње вође опозиције не могу ништа да учине у српском народу, измислили су организацију која нема вођу. Ви не можете да идентификујете "Отпор" кроз некога ко га представља па онда да кажете – јесте, ако је он паметан, сви су који су са њим паметни, ако он жели добро држави, сви желе добро... Не, они се појављују на много места, различито изгледају, чак различито и говоре, али је очито да преузимају примат неким опозиционим странкама.

Много је смешно када се на бини, где се држи велики митинг опозиционих странака, појави млад човек који делује као да је изашао из неке тешке кокаинске фазе, говори несувисло, чита несувисло са папира, а онда почне да командује вођама опозиције. Па каже – ево, дајем вам овај папир, имате 9 минута времена да се договорите, ко вас више да слуша и да трпи, ви 9 година не можете

ништа добро да урадите, ево вам наложи шта ћете сада да радите, и они пружају руке и узимају зато што знају да то дете само представља продужену руку Америке. То је организовано скоро као масонерија, они знају телефоне само неколико својих најближих сарадника, не знају ко им руководи.

Под маском општеномисленог отпора против беде, сиротиње, лоповлука, криминала, увлаче младе људе, страховито се ангажују у средњим школама, о томе имам податак од дечака која долазе и причају ми шта раде, како се понашају, колико нуде времена на Интернету, рада на компјутеру, све бесплатно, у просторијама које су добро опремљене.

Томислав Николић: Само се остварује оно што сам говорио и прошле године. Нећемо имати превремене изборе! Не може опозиција да поставља ультиматум да се одрже превремени избори, да се одрже по принципу који опозиција тражи, да очекује да странке које имају већину у парламенту то прихвате, и то што смо рекли, то смо и одржали. Они су најпре мислили да ћемо ми, чим престане војна агресија организовати изборе, па на крилима олакшања покупити победу за следеће четири године, нама то није падало на памет. Говорили су – предајте нам власт за 15 дана, месец дана, онда су говорили – расписате изборе пре зиме, не смеју да чекају

онај ко на изборима у септембру или октобру, кад им је рок, освоји већину гласова бирача, нека формира нову владу.

Ко са Вуком тикве сади...

Водитељ: Како оцењујете одлуку СПО да не иде на састанке опозиције?

Томислав Николић: Ја се не занимам много одлукама било које опозиционе странке, посебно не одлукама СПО, зато што то није одлука која ће дуго да траје. Свако ко је имао било каквих контаката, веза, заједничких послова са Вуком Драшковићем, зна да његове одлуке некад не трају ни цео дан и целу ноћ. Још ће се они свађати, мирити, ово је тренут-

Кад тад вратиће се на Косово и Метохију: Војска Југославије

Таква организација која има фашистичке симболе, која подсећа на организацију која је формирана у Хрватској 70 и неке године, која је имала исти назив "Отпор", та организација која својим симболима подсећа на фашистичке организације, а својим деловањем показује да је фашистичка, у Србији никада не може да буде легализована и неће никада моћи у нашем народу да наиђе на подлогу.

Пропали ултиматуми проамеричке опозиције

Водитељ: Пропали су сви досадашњи покушаји српске опозиције да изнуди превремене изборе на свим нивоима, бар то тако изгледа, мада поједине групе у оквиру опозиције кажу да то баш није тако. Какав даљи след догађаја ви очекујете?

зиму на власти. Све смо то прошли.

Истина је да стање у пољопривреди није тако добро као што би требало у нашој земљи, истина је да су нас убиле подмене воде и да нас је суша додатно оптеретила, али ми ћемо сачекати редовни рок за савезне и локалне изборе и они ће бити одржани у редовном року.

Не налазим ни где доказе за тврдњу, за њихова надања да ће бити превремених избора. Неће их бити, то знам сигурно, зато што у томе учествује Српска радикална странка, о томе разговарамо са коалиционим партнерима, и не видимо разлог за такав потез. Ситуација у земљи уопште не тражи никакве ванредне изборе, избора на републичком нивоу и избора за председника Србије ове године неће бити. Биће савезни и локални избори. Онај ко жели да преузме власт нека се спреми добро за изборе, нека делује четири године, у времену од једних избора до других, тако добро да му грађани поклоне поверење. И свако

на фаза у којој Вук Драшковић нешто своје истерује. Шта ли је то? Да ли је то сарадња са неким другим или не, видећемо убрзо.

НАТО лајвац у Банату (РТВ Панчево)

Водитељ: Зашто је екипи ТВ мреже у Земуну одузета камера. Пита вас гледалац из Београда.

Томислав Николић: Не знам да је екипа одузета камера.

Водитељ: Читао сам у новинама, каже се да је то било испред СО Земун.

Томислав Николић: Камеру могу да одузму државни органи, органи којима је одузимање дозвољено законом. А шта се десило са том камером не знам. Знаш да није ниједно униформисано лице у томе учествовало. А где им је камера - Бог зна!

Водитељ: Ево, једно питање из Панчева. Да ли ће Министарство телекомуникација обновити уговор о коришћењу фреквенције са РТВ Панчево?

Томислав Николић: Ја то не знам, то је у надлежности Министра за телекомуникације. Знаш да постоји опор на релацији Министарство - РТВ Панчево због предајника на Милића брду и знаш да би требало да једна локална ТВ, коју је формирала локална самоуправа, служи локалној самоуправи. Не могу да схватим да неко формира локалну ТВ а жели да се види до Врања, да је формира у Панчеву, а да се види до Врања. То је супротно и политици Српске радикалне странке. Онај ко лиценцира фреквенцију мора да зна на коју област рачуна са том фреквенцијом.

Локална самоуправа има право на фреквенцију у оквиру локалне самоуправе. Да ли ће им обновити дозволу не знам, али, с обзиром на то да локална самоуправа има право на фреквенцију, не видим разлог да се њиховом захтеву за фреквенцију не удовољи.

Међутим, морам да изнесем своје лично мишљење. Ја гледам РТВ Панчево у Београду и мислим да је стрпљење неких људи који су грубо вређани у њиховим емисијама огромно. Заиста, РТВ Панчево се понаша као и сви остали медији који се финансирају из иностранства. Зачикава власт, тражи да буде кажњена да би сума новца која се уплаћује у буџет Србије, а тиче се казне за оне који се не понашају у складу са законом, била што већа. И синоћ сам гледао емисију у којој је било много основа да се ТВ Панчево тужи због лажи, али свако сам проценује да ли су његова част и углед повређени или не.

Што се српских радикала тиче, кад год буду лагали о нама и кад год буду покушавали да нас неистинама морално срочају у очима грађана, биће тужени. Могу они о нама свашта да говоре, могу да кажу да смо луди, да не умемо да водимо државу, да смо неспособни, да нико од нас ништа не зна да ради итд, то могу да раде. Али, ако почну да за нас износе лажи које не могу да докажу, нека знају да ћемо их врло радо тужити зато што новац од казни иде у буџет, а из буџета се макар дели онима који не мају.

"Борба" узела своје

Водитељ: Ево, имамо још 10 минута па ћемо мало убрзати око питања. Да ли ће Компанија "Новости" бити враћена својим радницима? Пита вас гледалац из Београда.

Томислав Николић: То заиста не разумем, то да нека компанија треба да буде враћена својим радницима. Ја сам један од оних који заговара да то што радите у згради општине не значи да вам припада зграда општине, што радите у Компанији "Новости" не значи да вам припада та компанија. Компаније, предузета припадају онима за које се утврди да су заиста власници. Компанија "Новости" припада "Борби", то је суд пресудио,

а ја се тиме нисам много бавио. Претпостављам да судске одлуке падају под лупу онога кога иритирају, мене та одлука није иритирала, а онај ко мисли да првостепени суд није био у праву, има право да се обрати другостепеном.

Милу Ђукановићу падају акције

Водитељ: Односи са Црном Гором бивају, не без разлога, све актуелнији. У Подгорици и Херцег Новом одржаће се у недељу, чини ми се да су то 11, локални избори. Колико међународни фактор може да утиче на резултате тих избора и уопште какав исход на тим изборима очекујете. С једне стране имамо коалицију Југославија, с друге стране имамо други коалициони блок.

Томислав Николић: Српски народ давно није имао важније изборе, а грађани у Подгорици и Херцег Новом нису имали важније изборе од ових. Заиста су ови локални избори у Подгорици и Херцег Новом тест за наше односе, понашање, за то шта грађани о нама мисле. Супротстављене су две коалиције и неколико мањих политичких странака које ће, вероватно, и одлучити ко ће формирати власт, али ове две коалиције су срж односа Србије и Црне Горе, руководства Србије и Црне Горе, односа у Савезној Републици Југославији. Коалиција Југославија се представља као коалиција која заступа интересе заједничке државе и ту, наравно, има идеолошких разлика, али ми, српски радикали, увек остављамо идеолошке разлике по страни када је у питању опстанак државе и народа.

Ми заиста мислимо да ће судбина избора у Подгорици и Херцег Новом бити, у неку руку, и судбина Црне Горе.

Ја сам убеђен да ће коалиција Југославије освојити највише гласова у Херцег Новом, можда и у Подгорици. Да ли ће

то бити довољно да се формира власт, други људи у странци се тиме баве. Ја се тиме не бавим, нисам ангажован око избора у Црној Гори. Са изузетком покушаја странке да се утврди шта то не ваља у односима са Црном Гором, нашег разговора са председником владе Црне Горе, ја нисам више доле био ангажован, али знам расположење грађана. Мило Ђукановић је изгубио огроман број оних бирача које је преварио на њештим изборима када им је говорио да њему никада неће бити намера да разбија Савезну Републику Југославију, а, у ствари, припремао се да са позиција власти у Црној Гори крене у разбијање.

Мислим да ће шиптарска партија, Либерални савез Црне Горе и муслимани, одлучити ко ће бити на власти.

Волео бих да коалиција Југославије добије већину, али понављам да нисам баш убеђен да је то сасвим могуће, али ће савезни избори, то је значи кроз неколико месеци, показати потпуни пад Мила Ђукановића и представљаће његов први пораз. Мала ће пораз бити и то што неће имати више гласова од коалиције Југославије.

Он је претрпео неколико тешких удараца у последње време, па чак и убиство његовог саветника за безбедност, што руши неке основне принципе на којима он гради своју нетрпељивост. Тобож, Србија је земља криминала, земља несигурна, земља нестабилна, а сво сада његови ментори убијају његовог сарадника. То је порука Милу Ђукановићу да нико није вечит, сада је прилично огољен и могао би да доживи судбину Плавшићке, Додика и свих оних које су Американци искористили и одбацили.

Биће страшно занимљиво пратити резултате избора. Ја се уздам у то да ће чување бирачких кутија овог пута бити боље него икада. Ми смо успели да спречимо Мила Ђукановића да упише

Већ виђено: лудачке мајице "Отпора"

скоро 10 хиљада бирача у бирачке спискове у Подгорици, мада он увек има могућности да један човек гласа бар на два бирачка места. Изборна хутња почиње ноћас у поноћ. Ју-инфо, телевизију која је помагала грађанима Црне Горе да имају још неки поглед на политичку ситуацију, последњих неколико дана страшно су ометали амерички војници који обезбеђују постројења која су монтирана на Ловћену. Мислим да ће у недељу многе ствари бити јасније и мислим да ће то бити велики шамар за Мила Ђукановића.

Држава почела да пере образ

Водитељ: Нису политичка питања, а интересује гледаоце. Зашто у банкама, у неким банкама, нема довољно новца

Чврста вера Драшковића Вука: до подне монархиста, поподне републиканац

за исплату девизне штедње? Речено је да ће до задње марке бити све исплаћено.

Томислав Николић: Банке морају да имају новац, и саме су тражиле да исплата почне месец дана пре законског рока. Ја не кажем да је то пре рока зато што неким људима већ десет година држава дугује девизну штедњу, месец дана пре рока који је у складу са законом почели смо да исплаћујемо у динарима девизну штедњу. Имале су новца и хтеле су да се ослобађају дуга који имају и чак су понудиле да грађани преко курса Народне банке остваре позитивну разлику од 14 динара, да не буде исплата по званичном курсу који је 6 динара, већ да се још 14 динара на то дода, да буде 20 динара. Може да се деси случајно да нека банка нема новца али, колико ја знам, новац за ову прву трапу од 150 марака по улогу,

који је истина низак у односу на укупни дуг, али представља један корак којим држава почиње да пере свој образ, је обезбеђен. И није штампан.

Погрешне прогнозе новосадских "стручњака"

Водитељ: Зоран из Баваништа вас поздравља и каже – због здравствене ситуације његовог детета предат је захтев Народној банци за куповину девиза. Речено му је да марку може купити по 20, а долар по 43 динара. Како купити девизе?

Томислав Николић: По званичном курсу, морам да кажем, само у изузетним случајевима одобравамо куповину девиза и то искључиво за лекове, данас смо одобрили за ремонт електроенергетских

постројења и одобравамо за набавку нафтних деривата. То је све што је у оквиру рада Савезне владе предвиђено да може да се набавља за девизе по курсу. Ја не знам да ли постоје неки пропис или закон по коме би вашем гледаоцу могло да се помогне, ако постоји нека се обрати нашем општинском одбору па ћемо покушати да и тај проблем решимо. Али, ја не обећавам да могу да учиним нешто што није у складу са законом како бих помогао.

Водитељ: Али вреди покушати, свакако.

Ево, при самом крају емисије, налазимо се пред жетвом пшенице, а још увек нису познате откупне цене овог стратешког производа. Ове године нас је задешила и суша. Да ли ће бити проблема око снабдевања брашном, шећером, уљем?

Томислав Николић: Нисам толики песимиста као стручњаци из Новог Сада, чије сам изјаве последњих неколико дана слушао, а који говоре да нећемо имати пшенице ни за исхрану становништва. Анализе говоре да ће нам подбацити жетва, проблеме сам на почетку емисије већ споменуо. Заиста је дуготрајна суша спречила да пшеница дође у оптимално стање пред жетву, али исхрана становништва уопште неће бити доведена у питање. Неће бити доведено у питање ни снабдевање осталим намирницама. Ми смо се обавезали да до краја године не мењамо цене основних животних намирница и ми ћемо ту обавезу испунити.

Ударац који нам природа нанесе не може да се спречи. Ја сам разговарао са представницима Белорусије – они кажу да прву траву нису ни покосили, толика је суша била код њих. Камо среће да је код нас добро родило да ми Белорусији дамо храну, Белорусија Русији да тракторе, Русија нама нафту и гас, што ја замишљам као наш будући однос.

Овако, ово што имамо морамо да распоредимо правилно, а, по мом мишљењу, правилно расподељивање је када одржимо ниске цене хране и када не дајемо спекулантима да на томе остварују профит.

На млађима фудбал остаје

Водитељ: Знам да сте веома заузети у Савезној влади, велики су послови после агресије, много контаката са светом, много рада у страници итд. Да ли ћете гледати Европски шампионат у фудбалу? Како оцењујете пласман наших?

Томислав Николић: Прихватио сам да дођем у вашу емисију зато што никада нећу избећи ТВ ФАН, као и неке телевизије које изузетно поштујем, али и због датума који је везан за престанак оружане агресије. Али, дешава ми се нешто чудно. Пред Светско фудбалско првенство сам био гост на БК телевизији, новинар ми је поставио слично питање и одговорио сам да су многи наши играчи престари за учешће у репрезентацији, а ево, две године после тога неки ће поново заиграти, чак и у првом тиму. Треба мало нашу децу да шаљемо на такмичења, да се кале. Наравно, нико у Српској радикалној странци се не ангажује у спорту зато што сматрамо да политику и спорт не треба везивати, али да мене неко пита и да ја о томе одлучујем, послао бих много млађу репрезентацију. Овако, неће бити великих резултата.

Водитељ: У сваком случају, навијаћемо за наше.

Томислав Николић: То свакако.

Водитељ: Господине Николићу, захваљујем вам што сте нашли времена да по трећи пут будете гост у нашој емисији. И када год осетимо потребу да нам нешто из прве руке актуелно кажете, ми ћемо вас позвати.

Томислав Николић: Хвала вам, позовите ме и доћи ћу.

ШТА ТО У СТВАРИ ХОЋЕ ЦРНА ГОРА

Грађани СР Југославије сведоци су да савезна држава, посебно на територији Црне Горе, "одумире" и да су функције које су у надлежности Савезне владе угрожене
Црна Гора, већ трећу годину, избегава обавезе оредеђене Савезним уставом, који другачије дефинише односе федералних јединица и спроводи вољу свог политичког руководства
Тако су почели спорови који све више узимају маха

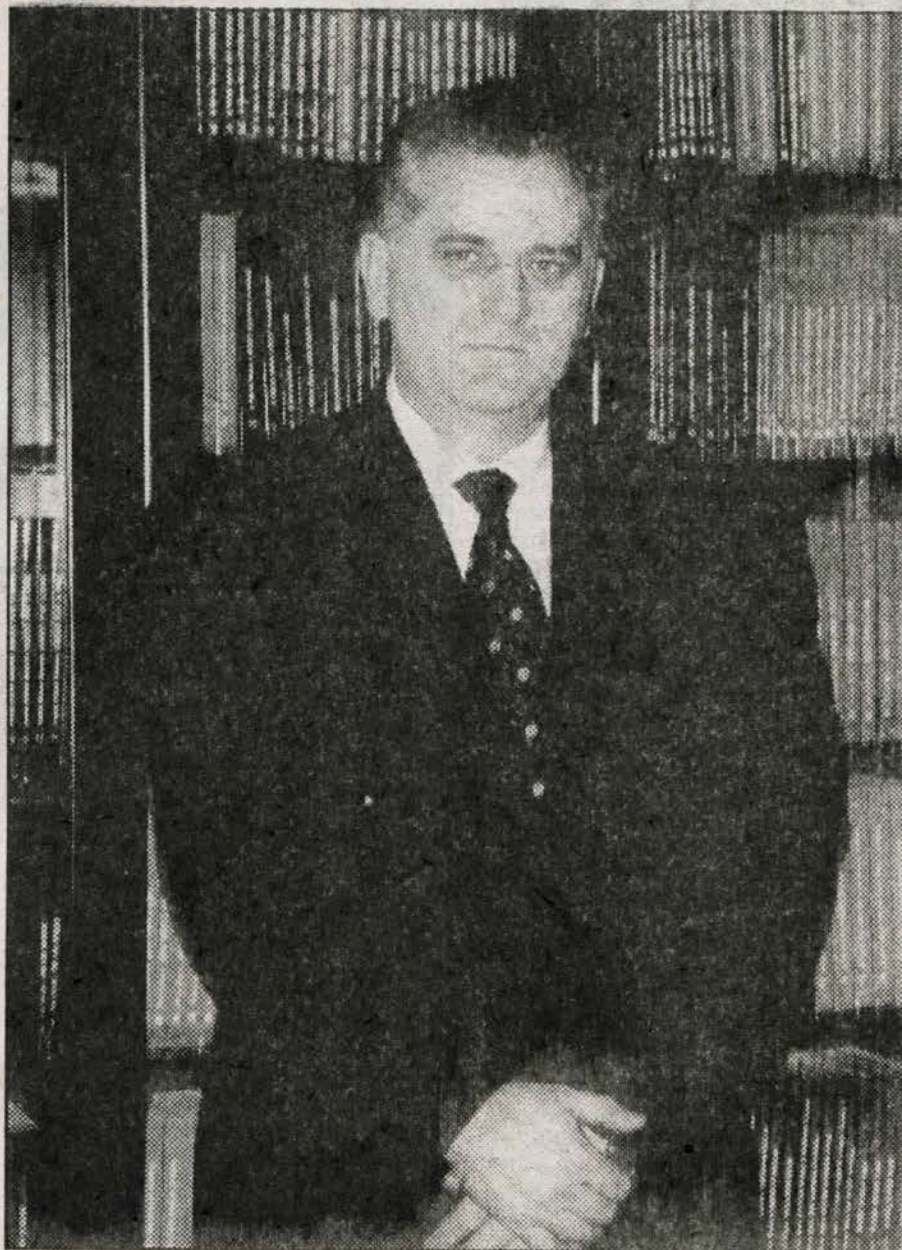
Водитељ: Добро вече и добро дошли. Потпредседниче, од нашег последњег сусрета има 5-6 месеци, много што-шта се догађало, али оно што бих најактуелније везао за вечерас, јесте заседање Скупштине Југославије и заседање Скупштине Србије. Посебно је значајно заседање Савезне скупштине, с обзиром да је дошло до промена неких чланова Устава. Црна Гора сматра да ове промене не воле демократизацији, како се то говори у Србији, односно како је то Скупштина Југославије дефинисала, већ да су разлози промене Устава заправо нови мандат председника Савезне Републике Југославије, Слободана Милошевића.

Молим вас да изнесете аргументе, на основу којих је Савезна влада предложила Савезној скупштини управо овакве промене?

Томислав Николић: Сви грађани Савезне Републике Југославије су сведоци да савезна држава све мање постоји, посебно на територији Црне Горе и да су све функције које су у надлежности Савезне владе угрожене. Црна Гора свесно, већ трећу годину, избегава обавезе које јој намеће Савезни устав и практично проводи вољу политичког руководства Црне Горе, а не Устав Савезне Републике Југославије, који другачије дефинише односе између две републике чланице. Дошло је до тога да би после нових избора за Веће грађана Савезне скупштине, који морају да се одрже до 3. новембра, односно у октобру, пошто до 3. новембра нема ниједне недеље, престала да функционише Савезна скупштина зато што не бисмо имали посланике у Већу република.

Мане "Жабљачког" устава

Устав је писан 1992. године, када је дошло до бруталне оружане сецесије Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, Македонија је добила потпуну самосталност, а српски народ је желео да

Народ бира председника: Томислав Николић

живи у једној држави. Политичка руководство Србије и Црне Горе су одредила скипу правника која је у Црној Гори, на Жабљаку, сачинила нови предлог Устава Савезне Републике Југославије који је имао у старту неколико мана.

Најпре, правници који су писали Устав нису размишљали о могућности да може да дође до спора између две републике чланице. Устав је писан као да ће вечито све да функционише идеално, СПС и ДПС ће водити ове две републике док оне постоје и неће бити никаквих спорова између њих. Једна ће дати председника државе, једна председника владе, поделиће ресурсе, неће бити никада никаквих спорова.

Други лош принцип по коме су писали Устав је тај да је прављена федерација са много елемената конфедерације. Иако је тадашња жеља српског народа и у Србији и у Црној Гори била јединствена српска држава, видели су шта је федерација, да једна федерална јединица помоћу из иностранства може да крене у разбијање државе, може да убија војску, може да формира своју војску, може да дође до грађанског рата и српском народу је тога било преко главе, желео је јединствену државу, једног председника, један устав, један парламент, једну владу.

Владајуће странке се нису освртале на ту жељу српског народа и сачиниле су Устав који смо сви ми прихватили, сви који се бавимо политиком, неко пре, неко касније. Српска радикална странка је одмах прихватила Устав уз примедбе које смо и тада, а и сада их износимо: да желимо унитарну државу, да се држава не зове Југославија, да нађемо бољи назив за српску државу, да нисмо за химну "Хеј Словени", нисмо за заставу која не представља заставу ниједне републике чланице, али да су околности такве да морамо да прихватимо Устав таквакав је, а онда ћемо га у нека мирнија времена мењати. Опозиционе странке у Србији, почетком маја 1992. године, нису прихватиле Савезни устав, изузев Демократске странке која је изашла на савезне изборе, али су у децембру исте године сви изашли на ванредне савезне изборе које је расписао Добрица Ђосић и тим изласком на изборе прихватиле су Савезни устав. Значи, сви ми који се политиком бавимо, сви који имамо посланике у Савезној скупштини и они који немају али су учествовали на изборима, прихватили смо Устав какав јесте.

Милов режим хоће преко хлеба погачу

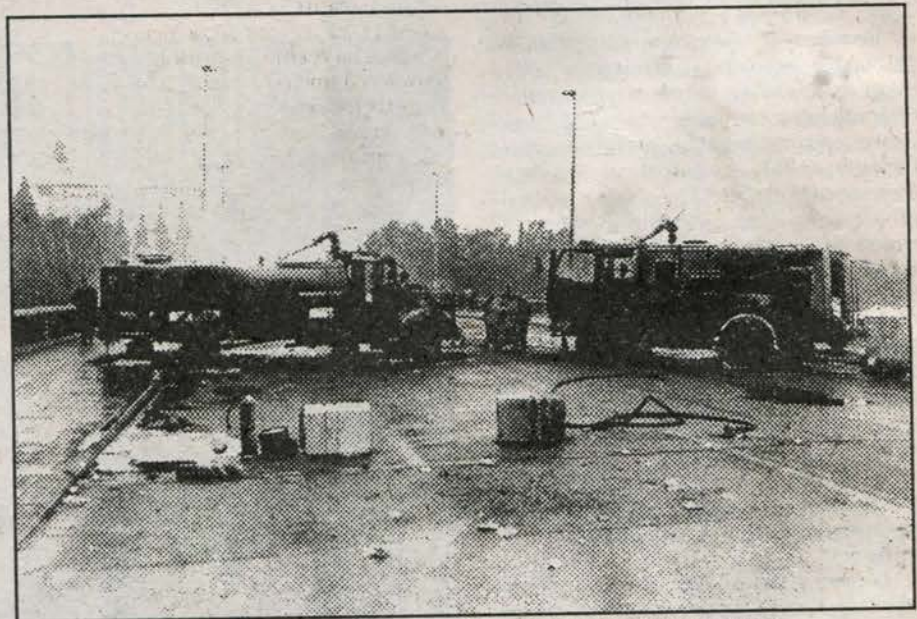
У међувремену, дошло је до промена у Црној Гори. Најпре се владајућа странка поцепала на два дела, онда је дошло и до великих сукоба између њих и издвојиле су се две опције у Црној Гори: једна која би желела да и даље постоји савезна држава и друга која је не жели и не признаје, која жели или конфедерацију или потпуну самосталност. Та друга опција је политички јача у Црној Гори, желела би да то искористи и да

само њена опција буде заступљена у Савезном парламенту, у Већу Република.

Тако су почели спорови. Највећи спор је произвео сам Устав тако што је остављено скупштинама република чланица да бирају посланике у Већу република. То практично може да значи да ако скупштина једне републике чланице не одржи изборе за посланике Већа република, немамо Веће република. Све до сада, све до нових избора за Веће грађана, постоји Веће република. Истина, на списку, Црна Гора има 20 посланика, али их нема на седницама. ДПС и Народна странка Црне Горе не шаљу своје посланике на седнице, али они постоје. То што не долазе на седнице сметало би уколико не би било кворума за доношење одлука. Међутим, на седници на којој смо променили Устав било је 27 посланика у Већу република, толико колико Устав тражи у Већу република.

представљају Црну Гору. Тиме се елиминише, у овом случају, око 40% бирачког тела у Црној Гори које је гласало за политичку странку Момира Булатовића.

Имали смо два закона, у Србији и Црној Гори, о избору посланика у Веће република, оба су била неуставна, али је Србија, не обазирајући се на то што је законом могла и другачије да бира посланике, бирала посланике према Уставу, па смо тако имали сразмерно снази у Републичкој скупштини и посланике у Већу република. Тако је Српски покрет обнове имао четири посланика у Већу република, Савез војвођанских Мађара једног посланика. Савезни уставни суд је прогласио оба закона о избору посланика у Веће република неуставним, и ми смо у Скупштини Србије променили закон и гарантовали посланичким групама избор посланика из њихових редова, уколико кандидују посланике, и уколико су присутни на

Подгорица после "поштене" победе Мила Ђукановића

Више није смело да се чека шта ће бити ако Скупштина Црне Горе до краја октобра не организује изборе за Веће република. Устав је обезбедио толику равноправност Црне Горе да она даје 20 посланика у Веће република, колико и Србија, иако је Црна Гора 5% федерације. Са тих 20 посланика, Црна Гора представља ону снагу без које нема никаквих одлука, зато што по Уставу ниједна одлука у Већу република не може да се донесе без 21 гласа. Чак да свих 20 посланика из Србије гласа за неки предлог, без једног гласа из Црне Горе, тај предлог не може да буде прихваћен, не може да се претвори у закон, а без 27 гласова не може да се промени Устав.

Значи, потпуно је обезбеђена равноправност, али политичко руководство Црне Горе тражи оно што Србија не може да му пружи, и што никада нико који је на власти у Србији не сме да пружи другој федералној јединици, да само они који победе на изборима у Црној Гори

седници на којој се посланици бирају.

Српски покрет обнове није хтео да кандидује, није хтео ни да дође на седницу када се бирало, а закон не сме да остави могућност да Србија не пошаље 20 посланика као своју делегацију у Веће република. Закон је предвидео да уколико нико не жели да кандидује посланике кандидује их онај ко жели, то је као и на општим изборима, онај ко жели да учествује на изборима он се кандидује, онај ко не жели он се не кандидује.

Ми, српски радикали, одавно смо предлагали да се узме право скупштинама федералних јединица да оне бирају посланике у Веће република, и да се то право препусти грађанима. Значи, 20 посланика у Већу република, бираће директно грађани Црне Горе, Црна Гора је једна изборна јединица. Ми предлагемо и да 20 посланика у Србији бирају директно грађани и да Србија буде једна изборна јединица. На тај начин избори не зависе ни од Скупштине Србије ни од

Скупштине Црне Горе, зависе од савезне државе. Скупштина републике чланице нема права да заустави савезне изборе, савезни избори се одвијају по Савезном уставу и проводи их Савезна изборна комисија.

Та промена Устава је била неминовност и већ због ње је требало Устав мењати. Уз њу смо прихватили и друге две које боље дефинишу односе у Савезној Републици Југославији, многи инсистирају на томе да су предложена демократскија решења. По мени, демократско је свако решење које се у Скупштини донесе потребном већином. Промене Републичког устава су скоро немогуће, и мислим да ћемо ми морати на томе ускоро да радимо, веома брзо. Морамо да пронађемо начин да мењамо и Републички устав. Не може да се закопа нешто и да остане светиња за сва времена, и ако се није показало добро у пракси. Републички устав не може да се мења. Савезни може много лакше него Републички, самим тим што не треба референдум. Савезни устав тражи двотрећинску већину и у једном и у другом већу. Ми смо сели, сабрали гласове на које рачунамо и израчунали да имамо двотрећинску већину.

То је основ за демократију, и више нема никакве приче о томе да се доносе нека недемократска решења. У најмању руку је срамно од политичких странака које учествују на изборима да изјављују да је недемократско неко решење које Скупштина донесе већином коју траже Устав и закон. Онда саме себе гле, учествују на изборима за Скупштину, а када изгубе и немају већину у Скупштини онда за њих ниједна одлука коју Скупштина донесе није ни легална ни легитимна.

Непосредна демократија не постоји

Водитељ: Добро, црногорска, да тако кажем ...

Томислав Николић: Одмах да рашичистимо, не би се Црногорци тако понашали, свесни су и они тога да је све урађено по Уставу, и да је сва могућа процедура испоштована, чак је и један њихов посланик гласао за те промене, али они имају подршку српске опозиције, странака које нису на власти у Србији, а све долази из Америке. То је сада покушај да се скупе на једном месту сви они који су супротстављени режиму који је тренутно на власти и у Савезној Републици Југославији и у Србији и да покушају да створе неку критичну масу, која би можда, не на изборима, на изборима немају шта да траже, могла да створи расположење међу грађанима да до промена у Србији и у Југославији дође без избора.

Да се вратим на основно, оно што извире из вашег питања – то је избор за председника Савезне Републике Југославије.

До сада је председника бирала Савезна скупштина и то је оно зашта се залаже и Српска радикална странка. Ми

сматрамо да председник државе не треба да буде тако јака личност, и то имамо и у програму записано. Ако га бира Скупштина она може и да га разреши, ако га бира народ, онда га је јако тешко разрешити. То је онда једна много јака личност, и ви знате и сами да смо ми то говорили на изборима за председника Србије, да бисмо желели да се председник Србије бира баш као и председник Југославије, у Скупштини. С тим што треба да рачунате да ће на функцију председника увек бити изабран представник групације која има већину у Скупштини. Сада може да се деси и обрнуто. То је оно по чему се овај разликује од досадшњег начина избора председника и што је можда неки нови квалитет.

Не могу да кажем да је демократије, да је много демократскије да сам народ бира председника, а да је недемократски што га бирају посланици. И посланици су народ, свако од њих представља народ у оном броју у коме су бирачи гласали за њега.

Не може да се проведе непосредна демократија о којој, и синоћ чујем, причају неки представници наших коалиционих партнера. Непосредна демократија не постоји. То може у једном селу да се организује да свих стотинак становника дође и нешто реши што се тиче села. Како ће 10 милиона грађана Савезне Републике Југославије да непосредно одлучује о нечему, морају да имају своје представнике који ће да одлуче да ли ће да се брани земља, зато имају своју скупштину, свог председника. Овластали су га да доноси такве одлуке.

У овом случају прихватам да председника директно бира народ. То смо говорили и у случају када је Слободану Милошевићу истекао други мандат у Србији и када, по Уставу Србије, више није могао да се кандидује. Прихватам зато што ми увек имамо противканди-

Тупа бригва: Мило Ђукановић

дата и желимо да га победимо на изборима. Са великом сенком остаје то да неко више није могао да се кандидује. То је тешко ограничење. Имате човека који је победио два пута, и не можете да га победите него кажете – ти више не можеш да се кандидујеш, а што не може да се кандидује? Нека се кандидује 50 пута, ако ће да победи 50 пута, и ако га народ изабере.

Ми имамо кандидате и за председника Савезне Републике Југославије и за председника Србије, и баш нас брига ко ће бити противкандидат из друге политичке странке. Не желимо да ограничимо било ком грађанину Србије право да се кандидује.

Нека најбољи победи

Водитељ: Али, Црну Гору занима то имајући у виду да гласа 600.000 бирача, а Србија има 5 милиона.

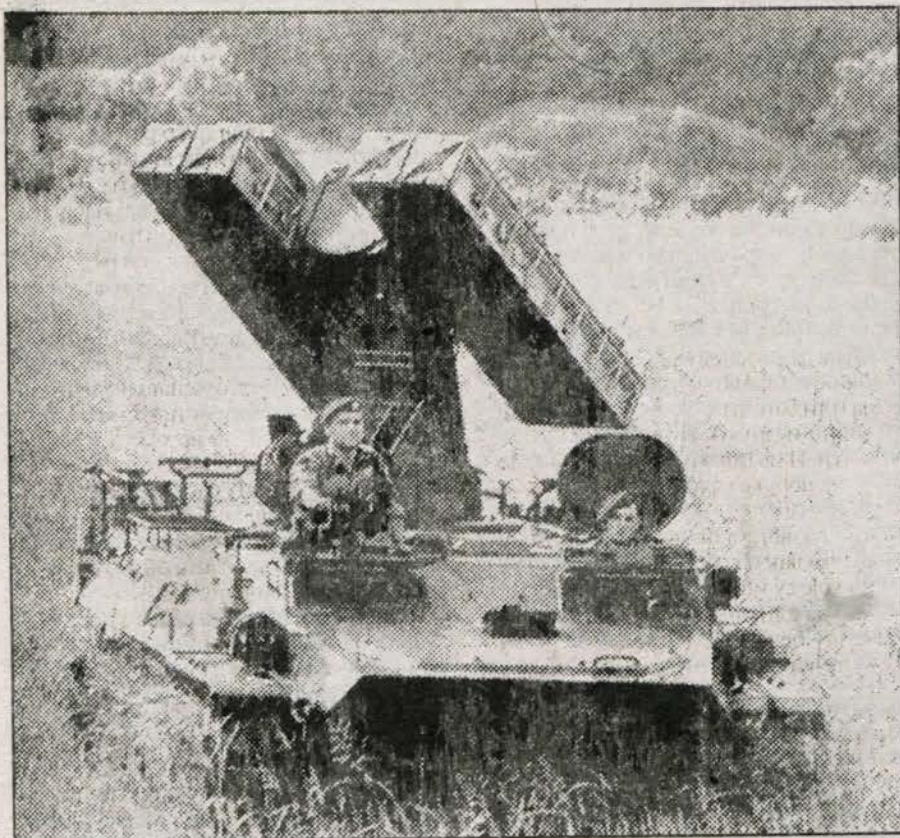
Томислав Николић: Црна Гора мора да схвати, односно део Црне Горе, односно тренутно политичко руководство Црне Горе, да ниједна федерација не може да обезбеди потпуну равноправност. А како би могла да обезбеди равноправност између 5 и 95%. Обезбеђује делимичну равноправност, зато постоје два већа. Постоји веће грађана у коме Србија нема 20 пута више посланика од Црне Горе, него само три пута. И постоји веће република у коме и једна и друга федерална јединица имају исти број посланика. Нема веће равноправности, а цела савезна држава бира председника. Тако је и у Америци, шта мислите када би Тексас рекао – ми нећемо да прихватимо изборе за председника Америке у целој Америци, јер Тексас никада не може да да председника.

Тако је у свим светским земљама. У Француској је председнички мандат седам година, па седам и седам четрнаест, многи би се код нас хватали за главу зашто један човек да буде председник 14 година, али, ако га народ бира, он треба да буде председник. Ја сам против тога да се било каква органичења дају човеку за кандидатуру. Свако од нас има гарантовано основно људско право, да бира и да буде бирач. Ако вреди нека побеђује стално.

Зашто су против тога да се Слободан Милошевић кандидује они који тврде да ће сигурно да победе? Зашто, ако све њихове анкете, у свим њиховим новинама, на свим њиховим телевизијама, говоре да они освајају 250% гласова ове године, што се онда боје да ли ће се кандидовати Милошевић, Шепељ, или било ко други. Они тврде да ће да победе свакога ко се буде кандидовао. Па ваљда им је тек задовољство да победе Милошевића и да кажу – ево, говорили сте да је непобедив, а ми га побеђујемо.

Бојкот избора политичко самоубиство

Водитељ: Ако добро схватам они се сутра договарају да бојкотоују, једна одваријанти је управо бојкотовање и ДПС-а и Народне странке и српске опозиције.

На стражи отаџбине: Војска Југославије чува суверенитет и целовитост земље

Томислав Николић: На то сам упозоравао и 1997. године, бојкот избора је политичко самоубиство сваке политичке странке. То зна Демократска странка и ја сам убеђен да они у бојкот неће ићи. Они су већ четири године изван политичког живота. Ни ћа шта не утичу, ни о чему не одлучују. Могу само да причају на трговима на којима је све мање грађана. Грађане интересују они који могу да победе и од таквих очекују да кажу шта ће да ураде када победе. Они који не учествују не могу да победе. У овој земљи никада неће победити они који не учествују на изборима. Убеђен сам да ће Српска радикална странка стати уз свакога ко тражи да се победник одлучи на изборима. Нема другог начина. Шта мисле политичке странке које решавају да бојкотују изборе. Ми ћемо изборе одржати и у Србији и у Црној Гори и за Веће грађана и за Веће република, то није неће моћи да спречи.

Водитељ: Мислите на руководство Црне Горе?

Томислав Николић: Не, они сигурно не, шта би то онда значило, шта ми онда представљамо, ако неко може да спречи изборе.

Који проблем још има руководство Црне Горе. Толико су трубили о отцепљењу, о подршци коју имају из света, о недемократском режиму у Србији и Савезној Републици Југославији, а не расписују референдум. Па чак и да лажирају референдум, они са резултатима референдума поново морају да дођу у Скупштину Црне Горе, а у Скупштини Црне Горе фали им четири посланичка гласа да донесу одлуку о отцепљењу. Ако судемократе као што то тврде, они

не могу да прогласе отцепљење. Морају да проведу демократску процедуру, па чак и да игноришу одредбе Савезног устава који је ту врло јасан: без сагласности друге републике чланице нама неких одлука, једна од њих је и одлука о изласку из заједничке државе. Црна Гора или Србија не могу да изађу из заједничке државе док се с тим не сложи и друга република чланица. То је клаузула коју су написали творци Устава свесни тога да се распала једна савезна држава неколико дана пре тога, свесни тога да је савезна држава стални извор нестабилности и да морају Уставом да осигурају стабилност савезне државе.

Руководство Црне Горе, ако жели председника Савезне Републике Југославије из својих редова, нека кандидује Мило Ђукановића. Ево, све опозиционе странке у Србији кажу да је Мило Ђукановић најпопуларнији политичар у СР Југославији. Нека он буде њихов заједнички кандидат. Нека победи. Ми ћемо ићи на изборе, Српска радикална странка сигурно излази на изборе, никада их нисмо бојкотовали, и када су сви остали бојкотовали ми смо ишли на изборе, па су онда у децембру 1992. године сви изашли, ми смо освојили више гласова него када смо ишли сами против социјалиста. Ми се избора никада нисмо бојали. То је суд народа, ако нисмо добро радили, а радили смо најбоље што се могло, ако народ тиме није задовољан нека промени власт, али само народ. Неће Америка, неће Мило Ђукановић, не може Вук Драшковић, не може нико од њих да промени власт, искључиво може народ.

Шта је народ, народ је већина на изборима. Народ нису ни грађани на трговима, на демонстрацијама, то је један део народа, али то није онај народ који мења власт. Ниједна власт у свету не дозвољава себи да падне тако што ће неко да изазива непрекидне сукобе на улицама, па да то буде разлог за промену власти.

Брука и срамота црногорског режима

Водитељ: Али, Филип Вујановић је сада био, ако се ја не варам, са премијером Албаније у Драчу, и са премијером Македоније. Па је након тога и Ђукановић био са Хавелом у Дубровнику, са Кучаном и Стипом Месићем.

Суштина оног што је Филип Вујановић је изјавио у Драчу, поред албанског премијера, била је, ми нећемо сада референдум, јер нећемо ми бити узрок евентуалном грађанском рату. То ће, каже Филип Вујановић, можда испровоцирати савезна држава и војска које ће, једноставно, у Црној Гори преузети нешто што им није, да тако кажем у опису.

Томислав Николић: Савезна Република Југославија и Србија, немају разлога да изазивају грађански рат у Црној Гори. Чиме ми то изазивамо грађански рат? Тиме што трпимо да Мило Ђукановић уопште не уплаћује савезне приходе у савезну државу, да Мило Ђукановић одржава дипломатске односе са државама с којима смо раскинули дипломатске односе, да се Мило Ђукановић састаје у Дубровнику са највећим србомрсцима, ту је још само фалио Кучнер.

Хавел је у Дубровнику изјавио да треба демонстрирати силу над Савезном Републиком Југославијом, чак су га у Чешкој сви осудили због тога, и партије на власти и странке у опозицији. Рекли су да то није његов посао, да се у то не меша. Ко је тај Кучан? Па ми са Словенијом немамо уопште дипломатске односе. Имамо са Хрватском, али то није жеља Српске радикалне странке. У новом распореду снага, после ових избора, уколико будемо учествовали у било којој коалицији, уколико не будемо могли сами да формирамо владу, услов да уђемо у било коју коалицију биће раскидање односа са Републиком Хрватском и поништавање одлуке о признавању Републике Хрватске. То више не може да се трпи.

Да ли то ми изазивамо грађански рат или Мило Ђукановић који се извињава Хрватима за злочине који су Хрвати начинили према Србима, или Мило Ђукановић који Карлу Дел Понте доводи у Црну Гору иако зна да њој није место у Савезној Републици Југославији, да она организује терористичке акте по Савезној Републици Југославији, отима људе које ноћу пребацује преко Дрине, после води у Хаг и оптужује за ратне злочине? Ко то провозира грађански рат? Да ли то Србија хоће да се отцепи из Савезне Републике Југославије? Не, то све ради руководство Црне Горе.

Неће то бити грађански рат на територији Савезне Републике Југославије, то ће бити грађански рат на територији Црне Горе. Мило Ђукановић у оквиру Црне Горе изазива грађански рат. Да се подигне кинески зид између Србије и Црне Горе, да се Србија ни погледом у то не умеша, у Црној Гори ће доћи до грађанског рата. Ко ће то да изведе Србе из Црне Горе из заједничке државе, где да их води – у Милову државу? У државу криминала, у државу безвлашћа, у државу у којој је само његова породица на власти.

То су приче за малу децу.

Уставни задаци Војске Југославије

Водитељ: Робертсон, као генерални секретар НАТО-а, каже да се прати ситуација са Запада и да не треба дирати у ту "демократску Црну Гору".

Томислав Николић: Да, само што у ту "демократску Црну Гору" нико не дира.

И наше је стрпљење огромно. Ми на то упозоравамо у свим јавним наступима, и сада видим да Филип Вујановић користи наш речник па каже да је и њихово стрпљење огромно, само ја не знам шта он то трпи? И да ли би он дозволио да се сада решимо Бијело Поље или Пљевља у оквиру Црне Горе понашају као да су посебна држава? То је тај ниво. Црна Гора није држава као што ни Србија није држава, држава је Савезна Република Југославија. А две републике чланице од Савезне Републике Југославије добијају налоге и добијају овлашћења шта могу да раде. Нису то две државе које сада овлашћују савезну државу шта може да ради.

Ако би Мило и Албанија правили конфедерацију, онда би он могао тако да замишља ту државу. Па да каже јесте ја сам самосталац, ја сам Црна Гора, ти си самостална, ти си Албанија, е сада ћемо да видимо шта све уносимо у заједнички државу. Не, он сада хоће да изнесе из заједничке државе. Е питање је шта може да му се дозволи, а војска има уставне задатке. Један од њих је очување суверенитета и целовитости Савезне Републике Југославије.

Водитељ: Сада ћу вас прекинути за тренутак, јер сам управо чуо изјаву господина Мараша који каже: "Полиција црногорска има задатак да очува суверенитет и интегритет Црне Горе", то је његово аутентично.

Томислав Николић: То може да се схвати као један од задатака полиције, полиција мора да чува јавни ред и мир и безбедност грађана. Црна Гора је прихватањем Савезног устава границе препустила Савезној Републици Југославији, односно Војсци Југославије. Црној Гори је то потпуно јасно. Не постоји целовитост и суверенитет Црне Горе, постоји само Савезна Република Југославије и о томе брине Војска Југославије. Они, наравно, покушавају да парирају војсци и то су инструкције које он може да добије и од Месића и од Кучана, да сазна како се то блокирају касарне, ка-

ко им се искључује струја, како им се искључује вода, и како се невина деца, која се налазе на одслужењу војног рока, нападају. То су зликовци радили у Словенији и Хрватској и он се за то извинио зликовцима.

Али, све док Српска радикална странка учествује у савезној власти, и ако немамо утицаја на Војску Југославије, ја могу да му гарантујем да ниједног војника нико неће смети да малтретира у Црној Гори без заштите коју би му пружила Војска Југославије, и ја му гарантујем да ниједна касарна неће моћи да буде окупирана од његових или полицајаца или бандита, свеједно је, и тачно је и једно и друго. И нека се тиме не заносити. И из Војске Југославије је добио јасне поруке како ће војска да се понаша.

Истина, војска шаље свакаке поруке, па неке чак и које су политичке природе, и које су идеолошке природе, то би требало да елиминишу, али поруке које се тичу безбедности Војске Југославије упућене грађанима Југославије,

Томислав Николић: Ја не могу да кажем да то све функционише како треба. Очито је да ћемо ми имати још много искушења. И да нам треба много стрпљења. И да није баш лако решити како даље у односе са Милом Ђукановићем. Нема тог ко би рекао – уперите оружје на Црну Гору, нема тог човека, наравно. И да је било памети у властима и Савезној Републици Југославији и Војсци Југославије, он би био ухапшен за време рата. Не само он, сви они који су за време рата одлазили у агресорске земље и са њима преговарали док су падале бомбе на нашу државу и на наш народ, требало је да буду ухапшени. Ухапсите неког за изјаву, за реч, а не хапсите Мила Ђукановића за потпуно подривање Савезне Републике Југославије.

Питање је стрпљења колико дуго то може да траје, питање је да ли је пропуштен прави моменат, али онај ко преузима функције у једној држави, преузима и задатке. Српска радикална странка јасно упућује поруку онима који имају такве задатке, да морају да ухапсе

Отпадник: безбожници чувају свог владика

посебно руководству Црне Горе, потпуно су јасне. Уосталом, свако од нас када пошаље сина у војску не шаље га да Мило с њим ради шта он хоће, него га шаље да му војска обезбеди потпуну безбедност и сигурност. И ми ћемо то сигурно провести, а и не видим како би то ти бандити који раде у полицији Мила Ђукановића поред грађана Црне Горе могли да нападају војску?

Оптуженичка клупа за Мила Ђукановића

Водитељ: Очигледно, потпредседнице, да из свега овога што сте говорили Савезна Република Југославија не само да има будућност, она је, у овом тренутку, стабилна држава, држава без обзира што једно руководство, руководство не народ, не признаје ту савезну државу.

Мило Ђукановића, ако немате за то способних, доћи ће неко ко је способан. Мило Ђукановић мора да буде ухапшен. Зато што се то зло само развија. Ако не ухапсите Мила Ђукановића, онда немате права да хапсите ни по Закону о тероризму људе који су учинили много мања дела. Ми се спремамо да, при крају смо усаглашавања Закона о тероризму, идемо у Савезну скупштину са Предлогом закона, али искрено да вам кажем, ако се Мило Ђукановић не нађе под ударом тог закона, ако Мило Ђукановић не буде приведен правди, онда је илузорно расправљати о томе.

Држава мора да зна шта су јој приоритети, шта јој је важно. Мило Ђукановић је усташа и то је сада ваљда сасвим јасно, човек који може у онаком друштву да расправља о судбини Савезне Републике Југославије и који са њима заједно може да потпише такву изјаву која асоцира на потребу бомбардовања

Србије, с тим да се наравно прескочи Црна Гора, не заслужује друго него да му се каже да је он Мило усташа.

Нажалост, постоје и Срби који могу да буду усташе, али то је већ забележено и у Другом светском рату. А и нека наша деца се овде заносе симболима који су апсолутно из корпуса усташких симбола, па и на то би требало, ако нико други, бар родитељи да им скрену пажњу. Ја знам да се у младости чине потези који су пуни романтизма, храбрости, пркоса, то све доликује младости, али ако вас неко увуче у нешто што раде непријатељи вашег народа, ако то дете не може то да схвати зато што је средњошколац, зато што још не одговара за своје поступке, то морају да схвате њихови родитељи.

Зато молимо родитеље наше деце да схвате да су времена изузетно тешка и опасна, и да се под видом демократије и борбе против власти у Београду, под видом борбе против Слободана Милошевића, овде развијају многа зла.

Слуге туђих интереса

Чак је и један епископ Српске православне цркве, или неколико њих, или више њих, био обузет мржњом, а требало би у црквама да нас уче да не смеомо никога да мрзимо. И да буду толико обузети мржњом да сарађују са највећим српским непријатељима. И да сваког дана сарађују са њима, иако су свесни да су они и тог дана учинили неки злочин према српском народу. Везујем то за оног јадника Артемија и везујем то за понашање многих епископа који су потпуно изгубили компас, умешали се у политику и svelи се на ниво уличног политичара.

То су људи који би требало да разумеју све, ваљда су много књига прочитали и сама њихова изолација из свакодневнoг живота требало би да доноси додатну мудрост, а понашају се као уличари. Очито да је новац мотив и подстрек чак и за многе од њих. Времена су тешка, свако би требало да своју породицу подиже тако да се тога не стиди.

Ако Српска радикална странка довољно јасно покаже да је понашање многих данашњих политичара, за којима иду нека деца, веома блиско понашању српских непријатеља, онда о томе треба да размисљају родитељи те деце. То више није ни храброст ни јунаштво, то више није ни борба за демократију, ни борба за хлеб кога је све мање код нас, то је служење туђим интересима који су уперени против српског народа.

Водитељ: Јесте ли ви кочили управо оно усаглашавање, да тако кажем на нивоу Савезне скупштине, када је реч о Закону против тероризма, односно неусаглашени сте били?

Томислав Николић: Не могу да кажем да смо било шта кочили, дошло је до несагласја између коалиционих партнера. Искрено речено, Српска радикална странка никада не улењује нити поставља услове. Ми врло добро знамо да смо ушли у коалицију и да не можемо

сав свој програм да остваримо. И да је добро када пролази оно што је најбоље у програму других политичких странака из коалиције.

Промене државних симбола – химне и заставе

Водитељ: А код вас су најбоља ова три закона која сте предложили у Скупштини Србије, ако се не варам, а код других партнера је управо овај против тероризма?

Томислав Николић: Не могу баш тако да раздвајим. Данас је дискусија показала да су и наши коалициони партнери потпуно то прихватили, значи да када нешто усвојимо и када усагласимо, онда сви стојимо иза тога. Видите, промене Устава су биле прилика да се још понешто промени у Уставу, нешто што и нас радикале додатно оптерећује, а и боли. Требало је заменити државне симболе. Значи, требало је променити заставу. Ми имамо две федералне чланице, обе имају истоветну заставу, црвено-плаво-беле боје, с тим што Црна Гора има светле нијансе, а савезна држава има плаво-бело-црвену заставу која није застала ниједне републике чланице.

Што се тиче химне Савезне Републике Југославије "Хеј Словени", зиста, за разлику од многих који се праве великим патриотима и националистима, ја уопште не могу да осудим спортисте који не певају ту химну. Ја још увек устајем и станем мирно када свира "Хеј Словени", зато што је нека већина ту химну донела, а нема већине да се она промени. Када буде таква већина и када буде химна која је по мојој вољи, општроћу се супротставити свакоме ко не поштује ту химну. Због тога устајем када се свира "Хеј Словени", али ми је срце потпуно празно. А разумем и спортисту који не може да пева ту химну док стадион звижди.

Водитељ: Има и где не звижди.

Томислав Николић: Богами, ја знам за случај који је био прошле недеље где је цело село кренуло, 10.000 људи, ја је слажем није само село, скупило се Поморавље, то је лепо, али када ви играте као репрезентативац једну међународну утакмицу и када стадион у Београду звижди химни у најмању руку не можете да певате, јер тиме изгубите везу са гледаоцима. И онда они неће ни да навијају за вас. А ви не можете 90 минута фудбалске утакмице да одиграте како треба ако немате уз себе подршку навијача. Значи, требало је наћи песму која ће нас поново окупити.

Ми већ две године покушавамо у разговору и са представницима из Црне Горе, и са представницима коалиционих партнера, да песму "Онамо, намо" натуриро како идеју за нову химну. Песма "Онамо, намо" је песма из Црне Горе. Али је сва српска. А овога часа је потпуно актуелна јер говори о Косову и Метохији, о Дечанима, о Пећкој Патријаршији, о томе да тамо мора једном да се дође, па макар и са оружјем. Као да је краљ Никола Први Петровић знао да ће

мо једног дана морати поново да се боримо за Косово и Метохију. Песма је у срцу сваког грађанина Црне Горе, а нама уопште не смета зато што пева о српству. Требало је променити заставу, требало је празнике државе променити.

Водитељ: Потпуно се слажем, али у овом тренутку треба још и преживети да би се све то...

Томислав Николић: У овом тренутку ми нисмо били спремни да све укочимо, да доведемо у питање савезне изборе и опстанак савезне државе, инсистирајући на симболима. Наше је било да на то укажемо, ми смо на то указали и у Савезној скупштини и за говорником, и рекли ово ћемо морати да урадимо.

И то ћемо сигурно урадити.

Опозиција део политичког режима

Нека прођу ови избори да видимо како ће то све да протекне, да видимо хоћемо ли поново моћи да склопимо неку двотрећинску већину и онда треба осети и направити заиста прави успех. И то је оно што враћа причу на усаглашавање. Дакле, никада нисмо инсистирали да нешто мора да буде.

Већ шест месеци ми наговештавамо у јавности ова три закона, и ту смо били заиста упорни. Данас и јуче је била дискусија у Народној скупштини Републике Србије ко је крив што дечији додаци касне 23 месеца. Најлакше би било да смо изашли за говорницу и рекли ми нисмо криви. Шта нас брига, затекли смо то стање, дошли смо касније, све је то било, сви ми сада себе величамо, ми ћемо то да вратимо. Ово ће цела Србија да враћа.

И ово усваја Скупштина Србије и Влада у којој су три коалициона партнера. Истина да је идеја наша и да је ту залажен наш образ, ми смо то обећали у кампањи.

Али је то толико добра идеја да смо на њој могли да инсистирамо. Дobar је и Закон о јавним предузећима. Ми смо донели неколико добрих закона. И Закон о универзитету, и Закон о јавном информисању, колико год да их напада опозиција, опозиција и треба да нападне законе које доноси власт, али сви треба да се понашају у складу са законима који су донети. Не можете ви да кажете – ја сам у опозицији и ја тај закон не признајем. То је проблем са нашом опозицијом. То никада није био проблем са Српском радикалном странком.

У целом свету, у свим демократским државама, опозиција је део политичког система. Опозиција је део парламента. Опозиција је део јавног живота. Не слаже се са оним што ради власт. Али учествује у доношењу закона, покушава да их поправи, и понаша се у складу са законима који су донети у скупштини. Само код нас опозиција каже – ми нисмо победили на изборима, ми више нисмо у систему уопште. Ви за нас не постојите, ми вас нећемо на изборима да сменимо него на улици. С ким на улици?

Па ко је то луд да пусти дете да погине да би се променила власт да сјани "курта" да узјашу "мурта"? Или да, рецимо, дође на власт неко ко никада на изборима не може да победи. Само је то код нас проблем. Ми смо данас и јуче радили без опозиције. Присутна су двојина из војвођанских аутономаша, али не вреди да палите велику артиљерију на њих, пошто су то ситне рибе. Нама треба јака србијанска опозиција у Скупштини која ће имати сто-двеста амандмана.

Неморалне санкције Америке – држава враћа дугове

Водитељ: Али да ли мислите да су то добри закони када нема примедби од опозиције, ево на пример, дечији додатак, врло просто да објаснимо, 20 и нешто месеци није плаћено, 4 милијарде и 200 милиона, да и стара девизна штедња 3.600 милиона ДЕМ ако се не варам.

Томислав Николић: Морате једну ствар да схватите, ова држава је скоро десет година изложена тешким санкцијама. И стварала је дугове према грађанима. И морала је да их ствара. Ову земљу нападају последњих година, треба произвести оружје, треба да се брани. Ова земља је под санкцијама које Ирак једва преживљава. Ова земља је под непрекидним ударима да изврши нешто што народ неће. Осам година Америка тражи да народ промени власт у Србији, народ власт не мења. Америка кажњава народ, не кажњава власт. Нико од оних који су ових осам година на власти или од нас који смо у последњетве године не живи лошије него када нисмо били на власти.

Држава увек има за толико да своју власт обезбеди да не брине о томе хоће

ли гладовати неко у породици или не. Е сада долазимо до тога да су нам затворени путеви за извоз и увоз. Посебно за извоз наших производа. Све мање наших фабрика ради. А када фабрике не раде, онда нема прихода за државни буџет. Када нема прихода за државни буџет, нема за пензије, нема за дечије додатке, нема за плате запослених у судству, здравству, школству, војсци, полицији, не стиче се, нема одакле. Нећемо да штампамо новац. И у вашој емисији пре годину дана на питање када ће бити исплаћени дечији додаци, ја сам рекао – да мене лично као човека много боли то што са пензијама каснимо три месеца, а са дечијим додацима 23 месеца.

И да мислим, иако могу да изгледам нехумано, али мислим да је много важније улагати у децу. Ми смо смогли снаге прошле године да намиримо заостале пензије. И непрекидно само радили на томе да усагласимо одлуке и није то било само усаглашавање да ли желимо да исплатимо или не, то свако жели. Него да ли можемо да пронађемо изворе да не оптеретимо динар, да не уђемо у неку инфлаторну спиралу, да не штампамо ни динар. Ово је био једини начин.

Како ћемо намирити дечије додатке? Многе фирме су добиле кредит из Фонда за развој, многе фирме дугују обавезе, дугују порезе, дугују разне доприносе, ми им сада дајемо прилику да откупе своје дугове од 50%. Грађанима кажемо – не можемо да вам дамо новац, можемо до хиљаду динара, онима којима држава дугује дечији додатак до хиљаду динара даћемо новац. Преко тога не можемо да вам дамо новац, тог новца нема, има га само у штампарији, нећемо да штампамо, али ћете за овај новац моћи много тога да урадите. Моћи ће мно-

го робе да се купи у продавницама код свих фирми које су добиле кредит. Војислав Шенел је јуче поменуо и Јагодинску пивару, која је добијала кредит из Фонда за развој. Пивара производи много различитих производа и много сокова, све што треба деци моћи ће да се купи исто и за девизну штедњу.

Било је већ времена да неко каже враћамо девизну штедњу. Југославија постоји. Јесте ово нова влада, јесте нова држава, али све своје обавезе је преузела и све обавезе мора да намири. И обавезу старе девизне штедње.

Па чак и по основу штедње у приватним банкама. Што не би можда морала, али Народна банка Југославије је тим банкама давала дозволу да раде. Власници тих банака сликали су се са највишим државним руководиоцима. Народ је имао поверења у те банке јер се увек уз њих налазио неко од државних руководиоца. Сада држава мора да врати те дугове, како, одакле девизе – како, па ми једва намирујемо за лекове, за увоз нафтних деривата или за сирову нафту коју после овде прерађујемо. За оно што је најосновније немамо довољно. Због тога смо морали да пронађемо начин. Држава има пословни простор, и свеједно је да ли узима месечни закуп, или је пословни простор сада неког приватника који је платио држави, а она намири своје дугове. То је једна компензација коју би требало да урадимо што пре, што је могуће пре.

Данас, уз један период усаглашавања, морам да кажем свечано су усвојена та три закона, и представљаће велико олакшање не само Српској радикалној странци, већ свим странкама које су у владајућој коалицији. И скидамо једну велику срамоту са себе. Остају нам сељачке пензије и на томе ћемо радити интензивно, и зато ћемо пронаћи начин.

Сада нисмо могли да оптеретимо Електропривреду Србије, нема више одакле, нашли смо друге изворе. Наћи ћемо нове изворе и за сељачке пензије, то нам још стоји као велика рана.

"Несврстани" издали СР Југославију

Водитељ: Потпредседнице, биће сигурно много питања која су везана управо за оно најконкретније. Ја бих једно глобално питање, сада је актуелно у многим партијама глобализација, а то је везано за однос савезне државе према несврстанима. Колико ја знам, све више се тамо усмеравамо. Је ли то став Савезне владе управо да се иде тим путем?

Томислав Николић: Генерално, наши односи са Покретом несврстаних су се потпуно покварили и када се распадала СФРЈ...

Многе државе из Покрета несврстаних тада су се одређивале према, рецимо, верској одређености. Муслимани су почели да подржавају муслимане, католици католике, осталоше Срби сами. Многи су се огрешили о нас. И ви знате да су многе опозиционе странке говориле ултимативно, тражимо да се

Психопата: санкцијама кажњава народе

изађе из Покрета несврстаних јер се одрешио о нас, скоро нас нико није ни подржао из тог покрета, иако смо ми оснивачи покрета, иако је у оно време нешто значајно.

Прошле су године, прошло је осам година од распада оне Југославије, и многе светске државе, многе чланице несврстаних схватиле су колика је срамота, колика је неправда нанета Савезној Републици Југославији. Нису директно помагале никога али су се удаљиле од Савезне Републике Југославије. Неке из страха од Америке. Америка ригорозно кажњава оне који било шта позитивно ураде у односима са Савезном Републиком Југославијом. Неке због пословних веза које имају по свету. Углавном, имали смо тај период у коме нас скоро нико није хтео или није смео.

Отрежњење слободарских народа

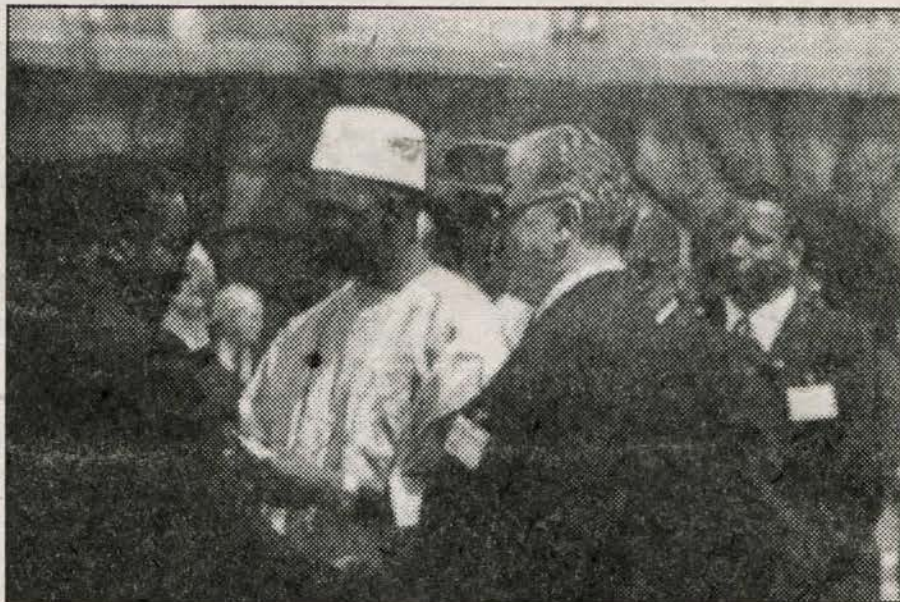
После агресије је дошло до отрежњења многих народа, тако да се много земаља из Африке, из Азије, са блиског, средњег и далеког истока обраћа Савезној Републици Југославији и ми са њима имамо веома интензивне контакте. Видите, био је министар спољних послова Мијамара пре неки дан. Може то да изгледа нашим грађанима неразумљиво, али Мијамар је прошлог месеца учинио крупну ствар за нас, уплатио је 60% дуга који има према Савезној Републици Југославији. Ми производимо вагоне за њих и склопили смо и нови посао са њима. Та држава је могла да каже немамо са вама платни промет, као што нам говоре неки много већи пријатељи, и да држи тај дуг према нама. Међутим, они су уплатили и уплатиће цео дуг. Е такве државе нам требају које нас неће упењивати и неће искористићавати.

Да ли баш сада треба обновљати улогу Савезне Републике Југославије у Покрету несврстаних, ја мислим да то никада до краја неће бити могуће. Остају још многе државе у покрету које ће се понашати онако како се понашају западне државе, Америка, Канада и остали према нама. Можда ће да напуштају салу када се ми појавимо, можда неће организовати скупове на које ми треба да дођемо, али ми више пажње треба да посветимо сарадњи са конкретним земљама а не са организацијом.

Све организације имају неке циљеве и све се једног дана опредељују према томе какви су циљеви оних који финансирају те организације. Ми више нисмо у стању да финансирамо ниједно међународно удружење, ниједну међународну организацију. Ми више нећемо имати главну реч у њима. Главну реч увек имају они који финансирају.

Русија се усправља

Водитељ: А шта ћемо са Организацијом Уједињених нација. Хоћемо ли да пишемо молбу како то траже или рачунамо да смо тамо.

Нож у леђа: "несврстани" продали пријатељство

Томислав Николић: Ми не треба да пишемо молбу, јер је то за ових 8 година постало јасно. Најбоље би било да донесу одлуку и да кажу да нисмо више чланови, али то би разбило Уједињене нације. Толико је ојачао отпор против неподштавања Савезне Републике Југославије. Видели сте и на последњој седници Савета безбедности Америка је доживела да Руси и Кинези напусте седницу. Кад представник Русије напусти седницу Савета безбедности идући његов корак којим жели да покаже да није задовољан или сагласан биће још оштрији.

Ако сада напусти седницу, а на идућој седници поново нешто ураде против Савезне Републике Југославије, онда ће ићи даље. Шта то значи даље, да више не учествују Русија и Кина у раду тих органа. А онда нема Уједињених нација, онда ће се стварати неке нове Уједињене нације, неко ново друштво народа које неће бити под тортуром Америке, а ово су државе над којима Америка више не може да уведе ту тортуру.

Над Руском федерацијом више никада не може да уведе турсорство. Уосталом, Руси погоде циљ са удаљености од 10.000 км. Американци промаше на много краћој даљини иако улажу милијарде долара у то. И Руси се унапред смеју и кажу ви ћете да промашите. То је знак да је Русија оно, што смо ми увек говорили, војно толико јака да нико не сме да је дира.

Русија мора да буде економски јака. Све док Русија зависи од кредита које добија од Америке да се појединци богате, Русија ће бити слаба. Американци тобож дају кредите Русима а покупише све богатство из Русије и однесоше га у Америку.

Ствари се развијају повољно. Ми не треба да направимо неку додатну грешку. Зато нисмо инсистирали на промени имена. Нека, има времена, Боже здравља, када се промене односи у свету најлакше је позвати грађане и питати како име државе желите да буде. Сада наш

народ хути и трпи. Не верујем, можда има још ових којима је то име по вољи, али не верујем да је већина, али та већина то не ставља на дневни ред као услов за живот у овој држави. Променићемо ми то, има много важнијих ствари. У те важније ствари ја убрајам и лечији додатак. Много је важније исплатити заостале дечије додатке него мењати име држави. То је неки мој лични став, не смем да га намећем. Али ово што је урађено дечи није било у реду и држава би морала да свој образ опере.

Пусти снови Америке

Водитељ: И у том контексту кад сам рекао Савезна Република Југославија, мислио сам на једну целивиту, интегралну територију а не на неких 7-8 кантона.

Томислав Николић: То већ не долази у обзир. То неће моћи никада да буде изведено. То су пусти снови Америке, српских непријатеља, како оних изван Србије, тако оних и у Србији. То су идеје које чак и поједине опозиционе странке, које себе називају патриотским, на пример Демократска странка Србије, лансирају. Даље разбијање Србије представља нестанак Србије. То покушава коалиција "Заједно" тако што форсира општине у којима је на власти као посебне републике чланице у односу на Републику Србију, тобож слободни градови, тобож нећемо ми да сарађујемо са републичком влашћу, па шта су добили од тога.

Да ли ће у мом Крагујевцу локална власт, сада пред изборе, моћи да се похвали колико је улица асфалтирала, колико је канализације увела, колико је оспособила град да може даље да функционише. Чиме да се похвали, тиме што нису сарађивали са републичком влашћу, тиме што су обилазили НАТО земље пре и после агресије, тиме што им долазе амбасадори у Крагујевац, тиме ће да се хвале, то им је остало. Нема од распарчавања Србије ништа. Уосталом, га-

ранг за то је и учешће Српске радикалне странке у власти.

Водитељ: Потпредседниче, да видимо шта питају грађани.

Поштовани гледаоци, као и обично интересовање је велико и питања су наравно врло конкретна. Ево, Љубисављевић из Маркуса пита да ли су камате које обрачунава ЕПС реалне.

Томислав Николић: Не знам, знам да увек постоје притужбе на камате. Мислим да ЕПС обрачунава камате на ону аконтирану вредност која треба да се уплаћује сваког месеца. Не знам да ли су реалне, али знам да су у складу са одлукама управног одбора ЕПС-а и то тако функционише већ годинама.

Водитељ: Зорица Симић - Јагодина. Да ли је савезним законом предвиђена исплата социјалне заштите грађана за помоћ и негу другог лица.

Томислав Николић: Све је то регулисано законодавством. Могуће да постоје закашњења у вези с тим, али верујте ако ове крупне проблеме врло брзо решимо онда ћемо решити и социјална давања која нису обухваћена овим законом.

Водитељ: Миленко - Крагујевац пита, због чега сте Лепосаву Милићевић изабрали за министра вера.

Томислав Николић: Нисам је ја изабрао, и то је један од разлога који нисмо коментарисали, зашто више нећемо имати канцеларски систем и неће моћи председник Савезне владе увече да поставља или да смењује министре. То је било изненађење и за нас. Ми се не мешамо у кадровска решења наших коалиционих партнера нити дозвољавамо да се они нама мешају, али је тим постављањем и једним постављењем пре тога био угрожен однос у Савезној влади, који је установљен нашом снагом у Савезној скупштини. Због тога је Момир Булатовић морао синоћ да постави два нова министра Српске радикалне странке, што је био један од наших захтева када смо се усаглашавали, и уколико он више не буде повећавао број министара, ми имамо толико колика нам је снага. Ако за један повећа мораће тај један да буде српски радикал.

Канцеларском систему одзвонило

Водитељ: Мирко Величковић из Крагујевца пита, да ли је постојање Савезне владе велико финансијско оптерећење за Србију. Каже Црна Гора већ све самостално ради, ово је двострука влада.

Томислав Николић: Постојање Савезне владе јесте финансијско оптерећење, али немојте да баш ми у Србији будемо ти који ће растурати Савезну Републику Југославију. Истина је да Савезна влада обавља оне послове које може једна влада, чак и Републичка да обави. Међутим, по Уставу, влада савезне државе је надлежна за послове које обавља Савезна влада и то не може да ради Републичка влада, али постоји потпуна координација између Владе Републике Србије

и Савезне владе и у том смислу једна влада би могла то да ради.

Међутим, баш због оваквих односа у савезној држави и због жеље да ми не будемо ти који ће на било који начин угрозити савезни устав, ми имамо Савезну владу која је, истина, Савезна влада Републике Србије. Изузев Војске Југославије и још помало динара у Црној Гори ништа више не функционише од савезних....

Водитељ: А претпостављам и због перспективе да се Црна Гора једном врати..

Томислав Николић: Црна Гора није никуд ни отишла. Отишао је Мило, али ће он отићи у затвор.

Водитељ: Зоран Живковић из Јагодине, ово што сте рекли сада баш је било оштро, отићи ће. Да ли влада или држава размислила о решавању девизних штедница Дафинине или Јездине банке.

Томислав Николић: Ја сам вечерас рекао да је у ово укључена и та девизна штедња. С тим што као члан Савезне владе имам податак и знам да је јако тешко ући у траг дуговима које има Дафимент банка, посебно Дафимент банка, и да нас је инспекција Народне банке већ два пута извештавала да нису спремни да дају податак колико је то заиста, и када смо рачунали колико нам новац треба нисмо могли у то да убацимо укупан износ штедње код Дафимент банке. Једноставно, та банка је била толико дивља и толико каубојска да никаквих трагова више нема. То ће, изгледа, морати да се обнавља на основу доказа које грађани имају.

Водитељ: Има ли трага од Дафине, није ни она ту, као ни Језда.

Томислав Николић: Не знам, ја не знам ни ко је држао у земљи оволико година, а не знам ни ко је пустио да изађе ако је заиста изашла.

Србија под микроскопом САД и НАТО

Водитељ: Роман Брајевић - Смедеревска Паланка, има ли наша држава воље и моћи да се обрачуна са снагама деструкције, каже растакање Југославије а ти

ме и Србије. Озбиљне државе раде врло брзо и без поговора, да ли је Србија озбиљна држава и докле ћемо ми изигравати Самарићане.

Томислав Николић: Има више околности које утичу на то. Ова држава је под великим притиском већ 10 година од првих вишестраначких избора, резултати избора се нису свидели Америци и онда је све у Србији постало недемократско, све одлуке које су засноване на Уставу, на законима, све одлуке Републичке скупштине, Савезне скупштине, нису демократске, нису уставне зато што нису по вољи Америке. Постоји потреба да се потези вуку умерено, да се не изазива додатни бес НАТО-а, Америке, свих тих српских непријатеља, иако бисмо имали потпуно право да неке ригорозне потезе, које многе државе у свету вуку, и ми повучемо.

Међутим, ми смо под микроскопом. Мислим да сваки гест неког нашег министра може да служи као повод да додатне притиске и додатне санкције. Они то једва чекају да припишу своја зверства, своје дивљачко понашање према нашем народу понашању појединих од нас па да кажу јесте имате санкције зато што радите то и то. Ја знам на шта мисли ваш гледалац. Има потеза које би друге државе одавно повукле а наша их још увек мери, процењује, вага. Имали смо једно бомбардовање које је било проузроковано тиме што смо чували своју земљу.

Знате, када не прихватите да вам стране групе уђу на територију државе и због тога будете бомбардовани, онда то повлачи за собом опрез код било ког потеза који је одавно требало повући. Са Милом Ђукановићем је, ако на то мислите, требало одавно расчистити. Сада је то и могуће и веома опасно. Али, став Српске радикалне странке јесте оно што по закону треба да се спроведе. Мило Ђукановић мора да буде ухапшен. Даће Бог, ја мислим да ће он бити ухапшен.

Водитељ: Хоћете ли ускоро донети у Савезној скупштини закон против тероризма?

Томислав Николић: Ми смо при крају усаглашавања.

Озбиљан, филигрански посао

Водитељ: Рајна из Јагодине, иначе пензионер, каже већ три месеца дугује нам држава, односно она каже дугујете нам пензију, а дуговање према држави тражите да исплаћујемо на време, одакле нама паре када не можемо нормално ни да живимо.

Томислав Николић: Држава скоро редовно подмирује пензије и у овако отежаним условима, а прошлог месеца смо имали заиста велику кризу. Почели смо исплату пензија без динара у фонду, али то је оно што се у фонду сакупи, нема других средстава, нема додатних средстава, нема прилива средстава. Сваки дан се подноси извештај колико је уплаћено у републички буџет и сваки дан се то

Шта је баби мило: сања о Србији уситњеној на кантоне

пребацује Фонду за инвалидско и пензијско осигурање. Очекујем да стабилизујемо то, али су околности у којима се одређује буџет изузетно неповољне.

Да нисмо нашли додатне изворе за финансирање обнове земље, нама би стајала обнова земље, а то зиста не би смело да се дозволи и зато молим за још мало стрпљења. Ово су велики државнички потези који изискују много напора и који изискују много средстава којих нема, зато их овако пажљиво доносимо.

Ми покушавамо да ниједан наш потез, којим ћемо обештетити грађане, не изазове додатна оптерећења за земљу, да не изазове инфлацију која би довела до тога да они кажу боље да нам нисте ово исплаћивали ако је сада хлеб 50 динара килограм. Покушавамо да све то ускладимо да нам предузећа не пропадну. Најлакше би било да смо ми данас донели одлуку да су сва предузећа дужна да сву своју робу дају за обвезнице. А шта

Коалиције основ опстанка Србије и СР Југославије

Водитељ: Увек су, за сваку партију, избори...

Томислав Николић: Ми скоро сваке године имамо изборну годину, толико избора већ имамо. Сада ћемо имати за Савезну скупштину и за председника. Вероватно ће идуће недеље бити седница Савезне скупштине на којој ћемо донети изборне законе, морамо да се определимо.

Водитељ: Да ли сте се усагласили о изборним јединицама?

Томислав Николић: Постоји више ставова, још увек нисмо. Мислим да би идеално било да Србија буде једна изборна јединица, али видешмо. Уосталом, пропорционални принцип се одржао до три кандидата. Значи, свака изборна јединица у којој се бирају три посланика за Веће република је по пропорционалном принципу, јер онда нај-

бија буде једна изборна јединица, уопште није потребно. Нека свако представи своју снагу, нека свако покуша сам да победи.

Знате, коалиција је добра ствар али ја највише волим када Српска радикална странка влада сама.

Стара девизна штедња до 2011. године

Водитељ: Милан из Крагујевца каже српски радикали су идејни творци закона о повратку старе девизне штедње. По ономе што сте каже учинили, овим темпом враћања мој штедни улог биће враћен за 144 године. Имају ли моји чукунуцуи право на наплату прописане камате.

Томислав Николић: Ма није то тачно. Прво, ми нисмо идејни творци. Ми смо још увек били опозициона странка када је закон донет у Савезној скупшти-

Протерани са огњишта: народни посланици Српске радикалне странке са Косова и Метохије

ћемо са предузећима.

Ако нам пропадну предузећа онда немамо ни за плате, ни за пензије, немамо ни за дечије додатке. Ово је зиста озбиљан филигрански посао зато што је држава јако сиромашна, изузетно сиромашна али нећемо од њега одустати и ми врло добро знамо да нико не сме да изгуби пензионере пред изборе. На шта би то личило да сами себи забијемо нож у леђа и да сами кажемо опозицији изволите победите на изборима. Ми ћемо се трудити да, као што смо и ове две године, претпостављам, да је била жеља и раније да све потезе које вучемо, вучемо не само до избора него и после избора. Све док не изгубимо изборе ми ћемо се понашати потпуно једнако без обзира на то да ли је изборна година.

јачи узме једно посланичко место, други по снази узме једно, трећи по снази узме једно и онда морају да праве коалиције. Коалиције су основ опстанка Савезне Републике Југославије и Србије, морају да се праве коалиције, треба људи да сарађују. Да је рекао неко, пре неколико година, да ћу бити принуђен да пажљиво разматрам предлоге и СПС-а и ЈУЛ-а, и да ће они бити принуђени да пажљиво разматрају наше предлоге, да ћемо морати да нађемо заједнички језик, вероватно да бих се насмејао.

Водитељ: Наравно, у коалицију се не мора улазити пре избора, може после избора, хоћете ли ви пре или после избора.

Томислав Николић: Ми нисмо никада улазили у коалицију пре избора и ја мислим да то сада, посебно ако цела Ср-

ни. Јесмо инсистирали да се врати стара девизна штедња, али то је било инсистирање свих опозиционих странака, а била је и жеља странака које су биле на власти. Међутим, закон је јасан, у року од 12 година, до 2011. године, сва девизна штедња мора да буде враћена. Значи, нема говора о 144 године, јесте за прву и другу годину предвиђено 150 марака, онда се диже на улоге од 500 марака итд.

Ја сам убеђен да ће овај закон, који ће важити 6 месеци, о продаји пословног простора за стару девизну штедњу помоћи многим девизним штедишама да намире паре. Биће људи који ће желети пословни простор, они ће морати да откупљују право за стару девизну штедњу.

Водитељ: Драган из Драгошевца и Томислав из Богаса кажу, када ће бити ис-

Ратни злочин: намерно уништен путнички воз у Грделичкој клисури

плаћене пољопривредне пензије које је Шешел обећао.

Томислав Николић: То што је Шешел обећао, то ће бити сигурно урађено. Ја сам већ вечерас дотакао ту тему. Следеше су социјална давања и пензије за пољопривреднике.

Водитељ: Митар из Пожареваца. Министар Марчетић је у Политикону својевремено рекао да ће се путарина плаћати приликом регистрације возила. Тај предлог је прихваћен али се путарина и данас плаћа и то знатно више него раније.

Томислав Николић: Нажалост, тај изванредан предлог који је изнео министар Марчетић није прихваћен, није усаглашен, а ми смо били мотивисани тиме да зауставимо и да спречимо одлив новца, неконтролисани одлив новца на нашпатним рампама или кроз неке нелегалне институције. То је било најједноставније. Уз регистрацију платите путарину и возите се свуда, више од појединаца не зависи ништа. Овако, постоји много неуларених картона, а око 40% се изгуби. На овоме ћемо и даље инсистирати и овај закон ће морати да буде кад тад донет.

Водитељ: Драган из Драгошевца пита, да ли знате нешто у вези горива, да ли ће га бити на пумпама, нема га редовно.

Томислав Николић: Имамо проблем са горивом. Југопетрол обезбеђује велике количине горива, али је Југопетрол тренутно једини који продаје гориво по 20 динара. Сви остали продају до 30 динара. Приватници продају до 30 динара литар бензина. Данас је министар Крашић издао налог својим инспекторима да крену у обилазак пумпи и да то коначно зауставимо. Па не може да преживи Југопетрол, он је једини снабдевач, сви остали нису снабдевачи, они су само шпекуланти. Једини прави снабдевач у Србији је Југопетрол и то треба признати, то треба рећи, сви остали, чак и они који се представљају снабдевачима користе се или политичким утица-

јем, или влашћу, да крше закон, па чак и Беопетрол, који продаје за девизе, и многе приватне пумпе које продају по 30 динара литар а имају нечију заштити. На нашем министру је да његове инспекције то утврде, да поднесу пријаве, а онај ко нема ни душу ни образ и да те пријаве заустави нека размишља о томе да нас чекају избори и да Југопетрол оволике гужве око снабдева бензином не може да издржи.

Лепо срочена парола

Водитељ: Радикал из Ђуприје вас моли да коментаришете реченицу која се чула у Скупштини Србије данас, па цитира: афирмишемо живот од сопственог рада. Ми овим чином стварамо услове за нормалан живот деце и свих грађана наше земље.

Томислав Николић: То личи на лепо срочену паролу. Ми заиста данас овим законом и његовим спровођењем скидамо једну мрљу, скидамо један дуг државе Србије према онима који су јој најдрагоценији према деци. То да афирмишемо, ваљда се свако залаже да афирмише рад, то ми личи на паролу неких других политичких странака. Мислим да то данас није изговорено ниједан радикал, најважније је радити и доносити овако добре законе и проводити их.

Водитељ: Горан из Крагујевца пита да ли ће бити пререгистрације возила из Црне Горе у Србију.

Томислав Николић: Ја сам убеђен да неће.

Закон о тероризму под лупом

Водитељ: Ђукић из Велике Плане пита, какав је став српских радикала када је у питању Закон о тероризму и када ће тај предлог поново да се нађе у Савезној скупштини.

Томислав Николић: Генерални став Српске радикалне странке је да ми у Кривичном закону имамо све одредбе које се тичу тероризма. Међутим, ако је

држава угрожена, као што јесте, извесним терористичким актима и ако желимо да покажемо да хоћемо да се одбранимо, нека дође такав један посебни закон нећемо ми бити против њега. Ми само хоћемо да све буде доведено до хармоније и да се отклоне било какве сумње, које би могао неко да нам упуту, да је закон уперен против одређених личности или одређених политичких странака. Тада тај закон може да уђе у скупштинску процедуру. За разлику од неких ја сам био у опозицији, ја сам био и хапшен као посланик на улици, и осуђиван на два месеца затвора, ја врло добро знам да батина има два краја и зато покушавамо да закон буде такав да не зависи од воље појединаца, и да народ увек има контролу над онима који закон проведе.

Водитељ: Петровић из Крагујевца, иначе му је надимак Црни, каже, радио сам са вама 12 година у "22. децембру", давали сте по 30 литара по хектару горива за пољопривреду, а неко други, е сада не разумем ово је скраћеница 2,5 литра, да ли је то Црна Гора, како је то могуће.

Томислав Николић: Могуће је да је била одлука да се даје 30 литара а да је неко делио у селу по 2,5 литра. Постоје малверзације. За ове две године колико имам неког увида у то, видим да Влада Србије и Југопетрол обезбеђује довољне количине дизел горива, а када то крене по окрузима, по земљорадничким задругама, када крене до оних који расподељују, онда долази до разних малверзација.

Може и Мило Ђукановић за председника

Водитељ: Радослав Милошевић из Јагодине. По новом Уставу да ли ће бити могућности да неко из Црне Горе буде председник Савезне Републике Југославије.

Томислав Николић: Сваки грађанин Савезне Републике Југославије може да се кандидује и може да буде изабран два пута, чак смо ми, радикали, на усаглашавању имали идеју да не ограничавамо мандат, зашто два пута да буде изабран, нека буде изабран ако га народ хоће. Међутим, наши коалициони партнери су рекли да је постојало ограничење на један мандат, да у Србији постоји ограничење на два мандата и да би сасвим дозвољено било да се некоме на два пута ограничи. Ја мислим да му се тиме ограничавају нека права, али ево прихватили смо.

Дакле, сваки грађанин који буде испунио услове из уставног закона, а то ће вероватно бити да је држављанин, да прикупи одређен број потписа, моћи ће да се кандидује, чак је и пожељно да се кандидује из Црне Горе, Ја бих највише волео да се кандидује Мило Ђукановић да видимо стварно колико га народ воли.

Водитељ: Властимир из Баточине пита, зашто не одржите једну трибину у Баточини када сваког дана пролазите поред ње, а зна се добро да је посланич-

ки мандат добијен и гласовима из Баточине.

Томислав Николић: Посланички мандат је зарађен и гласовима из Баточине, али још увек нисмо кренули у кампању. Ја имам округ за који сам задужењ, који обилазим једном недељно и једном до два пута недељно гостујем на телевизији, то је тек неко загревање за кампању у којој ћу, вероватно, по 2-3 емисије имати дневно или по две три трибине, тако да ни Баточина сигурно неће бити заобиђена.

Народ прихватио Војску Југославије

Водитељ: Радослав из Војске пита, зар мислите да бих ја сутра послао свог сина у Црну Гору када би избили немири.

Томислав Николић: Ево, ја сам обећао и Радославу и свим Радославима да Србија уопште неће да се меша у то и да нико неће слати његовог сина у Црну Гору да се тамо са неким туче, али да ће војска морати да се брани уколико буде нападнута, то је сигурно, а и Радослав би сигурно рекао да дозвољава да се његов син брани ако се затекне у Црној Гори, ако буде нападнут.

То што неки више не би слали своје синове у борбу за одбрану државе и народа, то је њихов лични став, такви постоје у свим државама, али у Србији се знају, и у селу, и у граду, сви ти појединци који су себе или своје синове скланили и чекали да неко други обавља те послове, и никоме савест није чиста и није мирна.

Држава је дозволила да у два рата не кажњава оне који дезертирају или који се не одазову на позив, а када то узме толико маха и буде толики број да је практично немогуће кривично гоњење, онда се то амнестира и они се ослободе одговорности. Ми смо имали два различита приступа рату. Један приступ док је била Југословенска народна армија и други са Војском Југославије. Могу да кажем да сам пресрећан што је наш народ прихватио Војску Југославије, и дао бих савет и генералштабу војске и сваком команданту и командиру у војсци да то сада не поквари, да поверење које народ има у војску и које је војска оправдала за време агресије не поквари понашањем у миру, да се не баве политиком и да се не мешају у политичке сукобе. Да стоје по страни и да чувају ову нашу лепу државу.

Лекција из демократије

Водитељ: Небојша Гоцић из Лапова пита, као савезног функционера да ли вас фрустрира сазнање да без учешћа демократске власти Црне Горе нећете моћи да организујете савезне изборе.

Томислав Николић: Мене ништа не фрустрира у животу, не видим по чему ваш гледалац закључује да је власт у Црној Гори демократска. У Црној Гори се прогања опозиција, сви медији су под контролом државе. У Црној Гори не може да се политички делује уколико не подржавате ДПС. Црна Гора, руководство Црне Горе, није у стању да спречи савезне изборе. Ми ћемо савезне изборе одржати. То је наш дуг према савезном

уставу, иначе признали бисмо да Савезна Република Југославија више не постоји.

Биће јако тешко одржати изборе зато што имамо окупаторе на Косову и Метохији, и због тога се залажемо да цела Србија буде једна изборна јединица, тако да ако не организујемо изборе у Пећи, да можемо да их организујемо у Краљеву, било где да се налазе грађани Југославије са Косова и Метохије имају право да гласају. Тиме бисмо задовољили све услове. Ако Мило Ђукановић мисли да може да спречи изборе, грдно се вара.

Избори у Црној Гори ће бити одржани. Онај ко им се буде супротстављао крши Устав и закон, а не онај ко их организује. Јадно је схватање демократије вашег гледаоца ако подржава Мило Ђукановића у настојању да се избори не одрже. Шта то онда очекује ваш гледалац, јер власт мора да се формира у новембру, како да се формира власт.

Савез са Русијом и Белорусијом мелем на рану

Водитељ: Поменули сте Косово и Метохију. Гледалац из Ораховца, који је ту као избеглица, да ли ћете ви и српски радикали посетити Косово и Метохију, конкретно Ораховац, и знате ли како живи оно мало Срба што је остало тамо. Ово је цело питање везано за Косово и Метохију од Срба који су ушли у привремено административно веће па налаже како решити.

Томислав Николић: Српска радикална странка је изрекла свој став у време прихватања плана Черномирдин-Ахтисари, плана који српски радикали нису прихватили али га је прихватила Скупштина Србије, већином, у којој су били и део власти и све опозиционе странке. И у јавности су све опозиционе странке подржале прихватање плана, сви осим нас. Ми смо тада рекли да са окупатором не желимо да сарађујемо и да нећемо ићи на територију Косова и Метохије док је окупатор тамо.

Међутим, у бастиону српства, у Косовској Митровици, делују сви посланици Српске радикалне странке који су са Косова и Метохије. Једном их је обишао и председник Извршног одбора Драган Тодоровић. Ја лично нећу ићи на Косово и Метохију све док су тамо снаге окупатора, претпостављам да неће ни Војислав Шешел.

На тај начин не може да се помогне. То што би неко отишао тамо, разговарао и вратио се у Београд није помоћ. Нешто друго је ту много важније, мада је то воља сваког појединца и његово размисљање о томе шта хоће да обезбеди својој породици, али Срби морају да остану тамо. То је интерес српске државе и српска држава то мора на све могуће начине да им обезбеди. За сада је могућност да се то обезбеди јако мала. То је спорадична хуманитарна помоћ онда када то КФОР и УНМИК дозволе, али је зато много важније да савезна држава да Република Србија, наставе да рале на

НБЈ умешала прсте: давала дозволе за "рад" приватним банкама

Не вреди ни пола луле дувана а шверцује тоне цигарета

томе да идући мандат КФОР-а на Косову и Метохији не буде продужен.

Једини спас нам је, а подсећам да је то стара жеља, стара идеја Српске радикалне странке, Савез са Русијом и Белорусијом. Што се нас парламентарца тиче, то је доведено до краја. Парламенти Савезне Републике Југославије, Русије и Белорусије прихватили су да Југославија буде члан. Сада је на изборним рукама, сада је и на председнику Путину, и на Лукашенку, и на председнику Милошевићу, да се састану, да организују један састанак, најбоље у Београду, то би много значило српском народу, да нови председник Русије, који је повукао неколико изванредних потеза, дође у Београд и да одлуче хоћемо ли ми бити члан тог Савеза или не.

Ми, парламентарци, и даље се састајемо. Ја сам био домаћин пре неки дан председнику спољнополитичког одбора Думе Рогозину, али све смо приче испричали. Све што је могло да се уради ми смо урадили. Остаје сада да то уради наше државно руководство. Оног часа када postanемо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије извесно је да више неће бити продужетка Резолуције. Значи, спасен је српски народ, спасени су Србија и Косово и Метохија. Ако ми на томе не будемо инсистирали не видим зашто би Русија и Белорусија то пожуривали. Мислим да ми морамо непрекидно да предузимамо велике кораке какве су предузимали парламентарци.

Када сам први пут отишао на заједничку скупштину у Белорусију, нису хтели да прихвате да донесу резолуцију којом се подржавају напори Југославије да се на Косову и Метохији проведу Устав, ред и закон. Од тог дана, то је скоро три године до данас, много се променио став руских парламентарца. Они сада сами, не треба ни да им тражимо резолуцију, доносе резолуције којим осуђују свако понашање које је против српског народа. Изабрали су новог председника који није издајник каква је био Јељцин, и сада је остало да ми ускладимо своје односе са Русијом. Користим сваку прилику да то Русима кажем.

Ми нисмо дизали авионе да средимо ситуацију на Косову и Метохији, тенкове, артиљерију. Сваки наш војник и полицајац морао је да уђе у свако двориште на Косову и Метохији. Они то раде са много више безбедности по своју и војску и полицију него што смо ми имали могућности, и они то раде много ригорозније, много жешће.

Па што би сада Југославија, као мала и слаба страна јер не може себе да наоружа толико да баш нико не сме да је нападне, била на удару Америке. Само зато што не може да се брани јер су светски принципи у питању. У питању је то хоће ли Русија отети још неку републику, хоће ли они разбити савез Русије и Белорусије. Ако разбију савез, ако Белорусија и Украјина уђу у НАТО, ето ракете средњег домета пред Москвом. За те ракете не постоји никакво ограничење, никакав међународни споразум. Онда су Американци остварили све своје идеје. Ако Русија једну ногу не може да стави на Савезну Републику Југославију, онда она више није стабилна, онда она стоји на уском ослоњу који може да буде поткопан сваког трена.

Наше окружење, наши дипломатски напори су све бољи, све продуктивнији и на томе треба истрајати, опржавају се наши непријатељи и наши пријатељи. Са непријатељима не треба имати више никаквих контаката и треба им јасно и гласно рећи: ми смо исти они који смо били пре бомбардовања, ви тим бомбардовањем код нас нисте ништа променили, натерали сте нас само да пронађемо нове изворе, да можда још понешто ускратимо својим грађанима па да земљу вратимо у стање у којем је била пре бомбардовања, а да својим пријатељима у свету кажемо – ево, сада видите каква смо ми народ.

Нисмо тражили да нас браните никада то нећемо тражити, али тражимо да браните себе. Русија би одбранила Србију одбранила себе. Руси су тога свесни и све више су свесни своје снаге. Али, ко би издржао да га Европа гази, дави, да га спречава да функционише, да га спречава да дише и ко би после тога могао да остане средње развијена земља или земља у развоју. Ми смо земља која је заустављена у развоју и оно што ми сада успевамо то је да сачувамо народ и државу.

Оног часа када буду схватили да санкције доносе зло народу, оног часа када те санкције буду скинули, Југославија ће врло брзо стати у ред средње развијених земаља. Видите колико година смо под санкцијама, а ми опет, захваљујући храни коју имамо, преживљавамо и не могу нам ништа.

Да је Америка уместо што је потрошила десетине милијарди на бомбардовање, уложила две или три милијарде у развој Савезне Републике Југославије можда би до сада и променила власт.

Водитељ: Потпредседнице, 90 минута је предвиђено да траје ова емисија, већ смо продужили пет, али ћемо продужити још пет јер ово је, чини се, централно питање. С обзиром да сте на функцији потпредседника Савезне владе, није чу-

до што је десетак последњих питања исто као и оних десетак првих. Стаменковић пита, да ли се осећа одговорним потпредседник Савезне владе за евентуално разбијање федерације у случају изласка Црне Горе из Југославије путем референдума и да ли је циљ, можда и српских радикала, да се одрже избори само у Србији чијим поступком би се уништила Југославија и њена будућност.

Томислав Николић: То је већ за размисање, али не може да се каже да је циљ Српске радикалне странке да не постоји савезна држава. Да нам је то циљ не бисмо мењали Устав, него бисмо рекли ми ћемо у Србији да организујемо изборе, а ви у Црној Гори како хоћете.

Расплет у другом кругу

Водитељ: Хоће ли неко из Српске радикалне странке бити кандидат за председника Савезне Републике Југославије ове године?

Томислав Николић: Још није било избора да Српска радикална странка није имала кандидата, изузев оне године када смо подржали тадашњег председника Србије, Слободана Милошевића, јер му је противкандидат био Милан Панић, заиста велико зло и велика несрећа по српски народ. Ове године такви разлози не постоје. Ове године ћемо сигурно имати кандидата за председника Савезне Републике Југославије. Странка још није донела одлуку ко ће бити кандидат. Природно је, право и обавеза председника странке да се кандидује за највише државне функције. Али, о томе нисмо водили расправу. О томе ћемо водити расправу кад буде време, али сам убеђен да уз тако два јака кандидата, једног који би представљао левицу, једног који би представљао Српску радикалну странку, избори морају да се одрже у другом кругу.

На "бојном пољу" српски радикали и левица

Водитељ: Да вас питам, респектујете ли као Српска радикална странка ту удружену опозицију Србије па ево сада и на ширем плану, удружену српску опозицију и владајуће странке у Црној Гори?

Томислав Николић: Ја бих највише волео када би могло да се деси то што је немогуће, да се сви они удруже, да направе једну листу и да истакну једног кандидата. То би било идеално. Престале би приче, бајке, снови, једна листа против комуниста, удружимо се да победимо, све би било јасно. Овако, то се још никада није десило, нити може да се деси. Почели су да праве листу за изборе, па свако тражи по 60% кандидата, пет партија по 60%, то је 300% кандидата. Значи, требало би нам још две државе да се задовоље само амбиције међу њима, ко је од кога јачи и за колико је јачи.

Међу њима нема такве снаге каква је Српска радикална странка, нема никога ко је у стању да стисне зубе, да нешто отрпи, да од нечега одустане, да неку неправду прихвати на своја леђа да би

ствари функционисале и да би једног дана било боље. Не, они су данас – или никада. Шта човек може да очекује?

Вероватно би 30% бирачког тела било на страни такве једне групације. Нису они за те непријатеље и за те издајнике. Врло добро знају да од њих нема шта да се очекује. Виде их свакодневно на улицама, виде их у локалној власти. Виде их на власти у Београду, шта су урадили и за шта су способни? Али су незадовољни ситуацијом у друштву која је заиста изузетно сложена и изузетно тешка.

Једног дана, јер то је политичка неминовност, власт мора да се промени. Нико није вечито био на власти, посебно у развојним демократијама где, по правилу, постоје две велике странке које се мењају после једног или највише после два мандата. Будућност Србије видим између левице и Српске радикалне странке. То ће бити два пола између којих ће се решавати. Хоће ли на власти бити једни или други, или ће земља бити у таквој ситуацији да ће морати да буду и једни и други. Ја зато највише волим да сви они бојкотују изборе. Прво, лакше је освојити мандате када сви бојкотују, а друго, остали бисмо на политичком бојном пољу – ми и левица. Искрено речено, нема тог радикала који не жели да коначно утврди јесмо ли ми јачи од њих или нисмо?

Два аршина међународне заједнице

Водитељ: А, легитимитет тих избора за међународну заједницу?

Томислав Николић: Шта нас брига за међународну заједницу. Ја сам читао извештај који је Специјални комитет, формиран од Хашког трибунала, дао поводом оптужби да је НАТО вршио ратне злочине у Југославији. Ту се умешао и Хелсинки Воч, разне светске невладине организације, које указују на кршење ратних правила и на злочине против човечанства извршене од НАТО-а. Па је ту бомбардовање воза у Грделици, па је ту бомбардовање оне колоне јадних Шпитара, оних на Косову и Метохији, па је ту уништавање животне средине. Није поменут напад на кућу председника државе, иако је то ратни злочин по међународном праву.

Да видите како тај Комитет оправдава сваки од тих случајева, и за сваки од тих случајева каже, Комитет не препоручује подизање оптужнице? Не препоручује? Све је иста формулација. Прво, констатују шта се све десило, и не могу да кажу да није убијено 30, 50 да није било касетних бомби, да није било бомби са сиромашеним уранијумом, знају да је свега тога било али за све најуговор.

Замислите бизарни изговор за воз у Грделици. Воз је гађан са две ракете. За прву, кажу, да је пилот касно видео да је воз на мосту, па је погодио мост? Онда је направио круг, да би гађао, кажу, другу страну моста која је била легитимни циљ?! Али, када је испаливао, воз је

клизнуо уназад па је поново погодио воз, на мосту ширине 50 м?

Значи, све што међународна заједница прича и пише то служи само за те извитоперене умове и извитоперене типове у међународној заједници. У овој држави, легитимитет и легалитет даје народ. Народ даје на изборима. Не постоји други начин да народ одлучи ко је легитиман и ко има легитимитет.

Дакле, расписаћемо изборе, изборни закони су демократски. Спровођење избора је увек у Србији било демократско и никада није било крађе на изборима, изузев на Косову и Метохији. А кради су радикалима, јер ови други нису ни имали представника. Сада ни тога неће бити, нажалост неће бити избора на територији Косова и Метохије. Значи, биће избора на територији коју покривају опозиционе странке, и на сваком бирачком месту имају свог представника. Који је разлог да не изађу на изборе?

Понизан владар Црне Горе: извинио се Хрватима за злочине које су они учинили Србима

Имају свог представника у изборним комисијама у бирачким одборима, прва три добијају записник, имају компјутере, убаце то у компјутере и знају резултате избора. Који је разлог да не иду на изборе – страх од пораза. Радикали се пораза никада нису бојали, а када нас неко порази, ми стиснемо зубе и идемо даље.

Без српских радикала све би се распало

Водитељ: Могу ли ја сада последње питање, а да замолим да буде врло кратак одговор. Како ви, као други човек Српске радикалне странке проењујете, да ли вам је бављење влашћу, или улазак у власт, и на републичком и на савезном нивоу, донело неки поен више, или је у овој ситуацији, која је изузетно тешка, одузело који поен, што ће се одразити, да тако кажем, у укупном збиру на следећим изборима.

Томислав Николић: Ево, ја ћу то да вам кажем на свом примеру.

Док сам био опозициони посланик, нападао власт и нападао сваки предлог, сваку одлуку власти, и то веома аргументовано, некада не бирајући речи, али углавном бирајући речи, не изазивајући

личну мржњу, људи су ме заустављали на улици, ташпали по раменима, звали на славе, честитали. Чим смо ушли у власт, преузели смо велику одговорност. Ја сам гада схватио колико је то тешко у односу на оно време када сам могао свашта да причам, мада нисам свашта обећавао, увек сам знао да ћемо једног дана доћи на власт и да ћемо обећања морати да испуњавамо. За разлику од ових других, који могу свашта да обећавају, јер никада неће доћи на власт.

Уласком у Владу, Српска радикална странка је на себе натоварила огромно бreme. Ушли смо у Владу када је било најтеже за земљу. Ишли смо када је било најтеже за земљу. Када је окупатор ушао на Косово и Метохију. Могли смо да останемо доследни и да се више не вратимо у Владу? Све би се ово распало! Значи, свесно смо преузели ризик да изгубимо део бирача, део симпатизера, да нас не схвате. Стрпљиво смо своје људе припремали да воде најважнија министарства, да се не обрнукају, да се не упуштају у криминал, махверзације, шпекулације, прноберзијанства, до коришћења привилегија и положаја. Утврдили смо да имамо странку способну да врши власт.

Све док нисмо ушли у Владу, ми нисмо били свесни колико смо ми у ствари спремни и способни. Знате, није ми лако да признам, али, речимо у Радио-телевизији Србије, сада бисмо могли бар десет директора својих да поставимо, а ми немамо кадар. Полако школујемо, стрпљиво. Школујемо кадар, извлачимо младе људе, али тешко је из унутрашњости довести човека у Београд. Ми сада имамо посланика који има релативно добру плату, живи са породицом, произведемо га у министра, доведемо у Београд у хотел, и од те исте плате он мора да живи одвојено од породице. Све су то оптерећења за људе. Али, странка стасава и то је изгледа разлог зашто нас и појединци из коалиције понекад дочекују грубо, "на нож", и цела опозиција. Промена власти може да буде само са левице на Српску радикалну странку. Нема друге политичке странке којој би народ поклонио поверење и био убеђен да ће државу да води како треба!

Водитељ: Био је ово Томислав Николић, потпредседник Савезне владе.

Поштовани гледаоци Телевизије "Палма плус", хвала вам што сте и ви вечерас били изузетно активни. Надамо се да је потпредседник Савезне владе одговорио на сва она витална питања, а царавно, највиталније питање је опстанак Савезне Републике Југославије. Отворили смо перспективу и сигурни смо да ће Савезна Република Југославија опстати као држава, и то као јединствена држава две федералне јединице.

Хвала вам што сте били активни и својим питањима допринели да вечерашњи 212-ти "Политикон" буде изузетно занимљив.

Хвала још једном потпредседниче. **Томислав Николић:** Хвала на позиви. **Водитељ:** Пријатно.

СВИ НА ИЗБОРЕ!

Ове године први пут ће се одржати непосредни избори за председника СР Југославије. Многи кажу да је то најдемократскији вид, или демократскији него до сада.

Странке које нису на власти покушале су притисцима да изнуде превремене изборе. Њихови покушаји су пропали, жеље им нису услишене и у законском року, 24. септембра, заказани су савезни и избори за локалну самоуправу.

У припреми за изборе, приступило се уставним променама које нам омогућају да са сигурношћу тврдимо да ћемо убудуће имати континуитет савезне државе, њених законодавних органа, оба већа Савезне скупштине, а то значи и извршну власт, формирану у складу са Уставом.

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ово је Отворени студио, данашњи гост је господин Томислав Николић, потпредседник Савезне владе и заменик председника Српске радикалне странке. Господине потпредседниче, пре свега, добро вече и добро дошли.

Томислав Николић: Добро вече, боље вас нашао.

Водитељ: Како се осећате у Прокупљу, у нашем студију?

Томислав Николић: У студију не баш тако добро, велика је врућина.

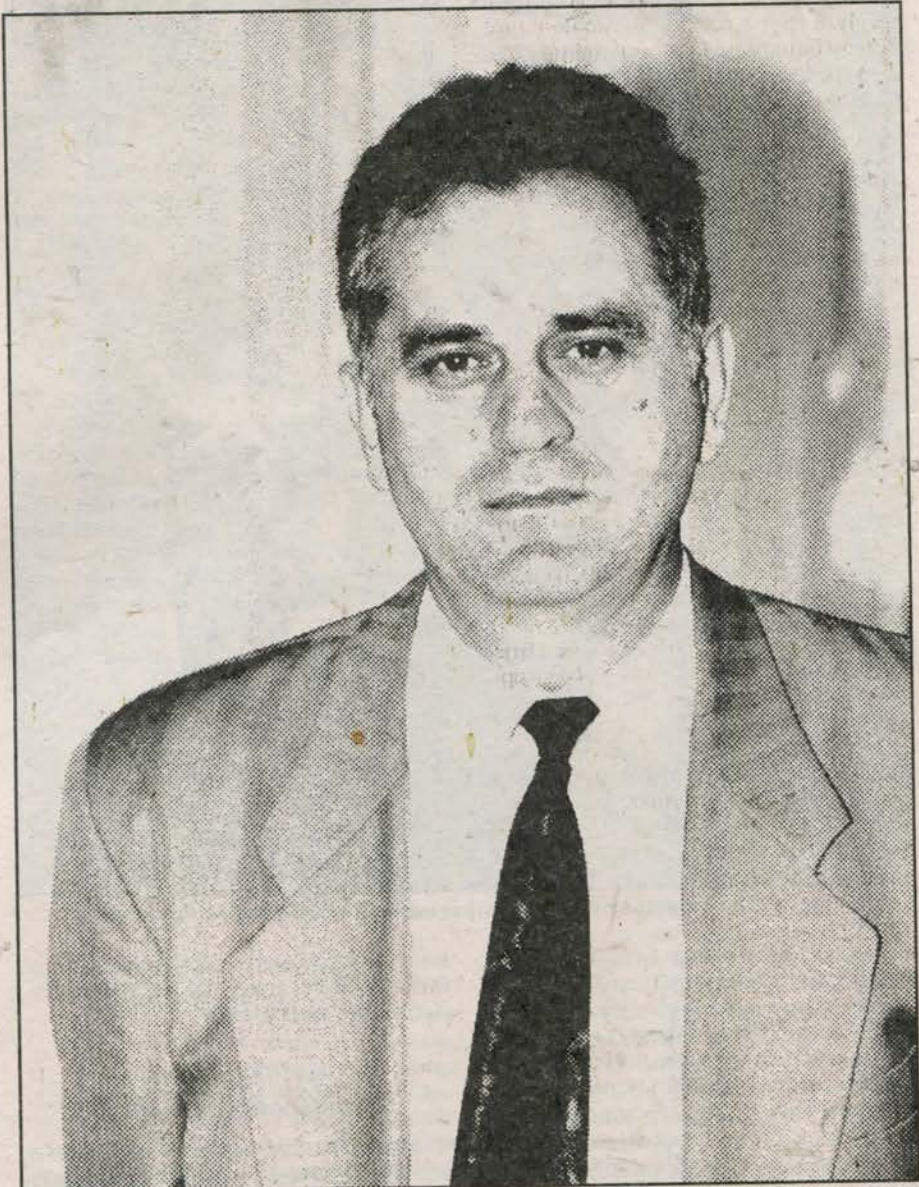
Водитељ: Одмах да кажем ово је контакт емисија. Поштовани гледаоци, дакле, емитује се уживо из Студија ТВ Топлица, тако да и ви можете постављати питања вашем вечерашњем госту. Телефони су отворени још од 19,00 сати. Да подсетим, бројеви телефона су 324-416 и 324-061. Позивни број за Прокупље је 027.

Господине потпредседниче, предлажем да кренемо са разговором, а потом да питања препустимо гледаоцима.

Јуче су званично расписани председнички и локални избори у нашој земљи, као и избори за посланике Скупштине Војводине. Актуелна тема за почетак емисије.

Први непосредни избори за председника

Томислав Николић: Да, па оно што се очекивало ове године свакако, мада је можда већина грађана очекивала да то буде нешто касније, значи у октобру. Српски радикали су се залагали да се што пре одрже савезни избори, али углавном све у року и све на време и, сећате се, већ две године странке које нису на власти у Србији покушавају притисцима да изнуде изборе, да избори буду ванредни, да избори буду када то опозиција тражи. И када смо јасно и гласно рекли да ће у Србији избори бити редовни, значи ове

Изађите на изборе: порука председничког кандидата

године савезни и локални, идуће године републички, а успут смо их подучили из политичке теорије и рекли да изборе расписује већина у скупштинама, а не мањина.

Али, избори су дан за сваку политичку странку. У другим државама су једном у четири или у пет година, код нас, истина, доста чешће и добро је што ове године имамо у истом дану изборе на више нивоа. То поједностављује, односно рекао бих поједностављује поступак избора. Ми смо имали уставне промене које нам омогућају да са сигурношћу тврдимо да ћемо после ових избора имати континуитет Савезне Републике Југославије, њених законодавних органа, Савезне скупштине, оба већа, Већа гра-

је и Скупштина. Не може 10,5 милиона грађана СР Југославије увек директно о свему да одлучује. Али уколико се створило већинско мишљење, а јесте, да би председника Савезне Републике Југославије требало бирати директно онда је то требало и омогућити.

Уставне промене су изведене на легалан начин, потпуно су легитимне. Била је обезбеђена уставом потребна већина у оба већа и ми очекујемо 24. септембар као дан када ће, не кажем све, али многе дилеме бити решене, а посебно дилеме о томе која је политичка странка најјача, односно које су политичке странке најјаче, зато што сам убеђен да нико сам неће моћи да формира власт и који политичар, представник одређене

тог подручја припојене су оним у централном делу републике.

Томислав Николић: То је учињено свесно и мислим да је то, с обзиром да нема негативних реакција чак и од странака које нису на власти, био изнуђен али једини прави, једини мудар потез. Наиме, на овај начин окупатор не може да нам спречи одржавање избора. Могло је да се деси, да су остале изборне јединице и у Пећи и у Приштини, да Кушнер нареди да се избори не одрже и онда не бисмо имали могућности да одржимо изборе. Постојала је нека варијанта да бирамо мање посланика у Већу грађана и у Већу република у односу на број становника који је уписан у бирачке спискове на Косову и Метохији, али то заиста не би имало смисла, већ би показивало извесну тенденцију руководства Савезне Републике Југославије да, можда је груба реч, али да отписује Косово и Метохију.

Ми смо донели веома мудро решење и припојили смо те изборне јединице Врању и Прокупљу, а избори ће бити организовани на сваком бирачком месту на Косову и Метохији тамо где то буде могуће, тамо где је груписан српски живаљ, где ће моћи да буде организована контрола, где ће моћи да се отвори бирачко место и где ће моћи да се преброје резултати.

Говорити о безбедности за време избора, када нема безбедности ниједног дана откако је дошао КФОР, у најмању руку је бесмислено. На Косову и Метохији нема безбедности и Савезна Република Југославија није у стању да баш тог дана обезбеди неку додатну безбедност, посебно на бирачким местима, што је дужност сваке државе која организује изборе. Али, Косово и Метохија је у специфичној ситуацији, под заштитом Уједињених нација по Резолуцији 1244, а у ствари под окупацијом коју НАТО и Кушнер проводе.

Значи, сви грађани уписани у бирачке спискове на Косову и Метохији моћи ће да гласају и биће им омогућено гласање, а и грађани Савезне Републике Југославије, уписани у бирачке спискове, моћи ће да гласају и биће им омогућено гласање. Ово подвлачим због до сада израженог става званичне Црне Горе, дакле руководства Црне Горе, да ће бојкотовати изборе и због бојазни, која се у том смислу јавља, да би они можда могли да онемогуће одржавање избора. Ми им поручујемо да ће избори бити одржани у свакој општини на територији Црне Горе, тим пре што је Црна Гора једна изборна јединица, и за Веће грађана и за Веће република. Избори ће бити одржани, резултати избора, сам ток избора и пребројавање гласова, биће контролисани од свих странака које учествују у изборној трци и све ће бити доступно јавности.

Водитељ: С обзиром да је и по Резолуцији 1244 Космет саставни део Савезне Републике Југославије, да ли је обавеза КФОР-а да обезбеди провођење председничких и савезних избора на тој територији.

Гласаће у Прокупљу и Врању: прогнаници са Косова и Метохије

ђана и Већа република, а то значи и извршну власт у Савезној Републици Југославији формирану у складу са Уставом.

Ове године ћемо први пут имати директне изборе за председника Савезне Републике Југославије. Многи кажу да је то најдемократскији вид, или демократскији него до сада. Демократско је све оно о чему одлучује народ али не морају увек да буду директни избори, народ

политичке странке или групације ће добити највише поверења у Савезној Републици Југославији.

Избори ван Кушнеровог домајаја

Водитељ: С обзиром на околности, избори на Косову и Метохији ће бити отежани. Неке од изборних јединица са

Самовоља гаулајтера:
Кушнер припрема изборе
шиптарским терористима

Томислав Николић: Ма јесте, али ви знате колико КФОР има обавеза које уопште не испуњава и колико налога испуњава који нису предвиђени Резолуцијом. На пример, полис становништва који се сада врши у циљу организовања неких локалних избора, које КФОР треба да спроведе. Ми не очекујемо од њих да покажу жељу да организују изборе на територији Косова и Метохије. Ми смо убеђени да би они саботирали те изборе и да би их чак и онемогућава-ли.

Како ће они, када је очито да се залажу за независно Косово, да организују да Шиптари изађу на изборе и да гласају у оквиру система и правног, и уставног, и изборног Савезне Републике Југославије. Није њима то циљ, не би они то организовали, они би покушали, као што ће и покушати, да спрече Србе да гласају. Међутим, ми ћемо омогућити Србима да гласају на свим бирачким местима где је то могуће, да све странке које учествују на изборима број гласова утврде записнички и доставе изборним комисијама изборних јединица, дакле у Прокупље и у Врање, а расељена лица са Косова и Метохије могу да гласају на свим бирачким местима у својим изборним јединицама.

Преваре Савета безбедности

Водитељ: Господине Николићу, нешто је више од годину дана од НАТО агресије на нашу земљу. Та агресија, нажалост, и даље траје само у неком другом облику, појачана страним плаћеницима у нашој земљи. Колико ће то утицати на исход избора?

Томислав Николић: Српска радикална странка се није сложила са мировним споразумом Черномирдин-Ахтисари, и у Скупштини Србије је гласала против, али је била прегласана и од својих коалиционих партнера, СПС-а, ЈУЛ-а и од СПО. И ми ту одлуку морамо да прихватимо зато што је то одлука Скупштине, а Србија ће увек бити поносна земља док се у њој одлуке буду доносиле у Скупштини.

Ми се никада тиме нећемо користити, то није наш предизборни алут. То је остало урезано у срце и у памћење народа, али је трагедија коју смо доживели на Косову и Метохији толика да би било морбидно да се било ко користи том трагедијом. Ми из ове кризе морамо да изађемо сви у једној великој групи коју чини целокупни српски народ и сви грађани Савезне Републике Југославије. Око Косова и Метохије не сме да буде мимоилажења, размимовлажења, различитих ставова, супростављених ставова. Морамо да имамо заједнички српски став и, чак и да не пише у Резолуцији да нам ту територију нико не може да отме, ми не смемо да је дамо зато што би 10,5 милиона становника Југославије остало без мотива за живот, без пиљева. Ми бисмо обрुकали и претке и децу, и нерођену децу и ми бисмо једноставно целом свету рекли да су све жртве до сада биле узалуд. Ја се поносим што припадам странци која никада неће прихватити мандат КФОР-а на Косову и Метохији, странци која је убеђена да ће се једног дана војска, полиција и народ вратити на Косово и Метохију.

Нисмо ми били толики оптимисти да очекујемо да ове године наши пријатељи у свету ставе вето на Резолуцију Савета безбедности, да не продуже мандат КФОР-у, и у разговору са Русима и у разговору са Кинезима ми смо знали да они неће ове године моћи да ставе вето, али ми очекујемо тај вето већ идуће године.

Можда је то тешко рећи, али КФОР и УНМИК на Косову и Метохији доказују да их уопште није требало доводити, доказују да неко или је био обманут, или је знао шта ће да се деси па је обмањивао и читав свет и грађане своје државе. Не могу да верујем да је руководство Русије знало да ће ствари овако да се одвијају. И да је кинеско руководство са једном тешком трагедијом из бомбардовања Југославије, са бомбардовањем Кинеске амбасаде од стране Американаца, било спремно да дозволи Американцима да овако, на бруталан начин, погазе Резолуцију Уједињених нација.

Владимир Путин нова енергија Русије

Верујем, односно волео бих да је тако, да су многе светске државе биле обмануте Резолуцијом Савета безбедности, да нису учествовале у припреми преваре српског народа. Е, ако нису у томе учествовале, идуће године имају могућност да оперу своје руке, Русија посебно. Многи потези новог руског пред-

седника показују да Русија није више она стара, трула, слабашна, болесна, изнурена криминалцима, отимачима државне имовине, америчким шпијунима, издајницима. Ово је једна нова Русија. Добила је новог председника кога је народ изабрао очигледно из срца и у првом кругу, и то је велики подстрек за Путина да решава руске проблеме.

Решавање судбине Косова и Метохије је решавање руског проблема. Путин не може никоме у свету да каже да Савезна Република Југославије није имала право да се бори против терориста на Косову и Метохији, а он примењује драстичније видове борбе против терориста у Чеченији. Зар је могуће да само зато што је неко јак, и може да се одбрани од напада из ваздуха, има право да се бори против терориста, а онај ко је мали и никада није развишиљао да треба да рагује против половине Запада, против трећине човечанства, не сме да проводи основне државне функције, које су му гарантоване повељом Уједињених нација.

Мислим да код руске Думе и код Горњег дома Руске Федерације никада није било ни петине посланика који су били против настојања Србије и Савезне Републике Југославије да одбране независност, суверенитет, територијални интегритет. Проблем је био са руском администрацијом. Сада, убуђен сам, да неће бити проблема ни са руском администрацијом. Наравно, Путину треба времена да победи многе непријатеље у самој Русији и мора да води финну, филигранску дипломатску игру око учешћа Русије, не само на Косову и Метохији и у Републици Српској, него уопште у светским збивањима и светским догађајима.

Много очекујемо од Русије, посебно од Савеза Русије и Белорусије у који се искрено надам да ћемо једног дана, било би добро што пре, и ми ући. То више не зависи од парламената, сада све зависи искључиво од тројице председника.

Двојице Белорусије и Русије и трећег који ће бити изабран у септембру или евентуално у другом кругу, у октобру ове године, и који ће представљати Савезну Републику Југославију.

Убеђен сам да код нас може да победи само онај ко искрено жели да ступи у тај савез.

Савезна изборна комисија вуче konce

Водитељ: Господине Николићу, поменули сте малопре Црну Гору. Представници актуелне, можемо слободно рећи сепаратистичке власти у Црној Гори одбили су да учествују у изборима. Какве последице може произвести таква одлука актуелне власти?

Томислав Николић: Актуелна власт званично није одбила ништа, то су сада приче, избори су тек јуче расписани, постоје законски рокови за пријављивање кандидата, за пријављивање читавих листа. Док ти рокови не протекну ми не можемо да тврдимо да ће они бојкотова-

ти изборе. Они морају да се договарају са истим таквим, добро сте рекли сепаратистичким, рекао бих издајничким снагама, које су стациониране на територији Републике Србије. Њима се пружа прилика да на избору председника Савезне Републике Југославије створе коалицију. Тврде да ће овај део који није на власти у Србији победити. Мило Ђукановић тврди да ће победити у Црној Гори. Зашто би онда бојкотовали изборе. Зашто би Црна Гора бојкотовала изборе ако са својим истомишљеницима у Србији, у то нас убеђују већ две године чине већину у Савезној Републици Југославији.

Али, поучени искуствима са руководством Црне Горе, ми смо пазили када смо писали закон и о избору савезних посланика и о избору председника и предвидели смо могућност да републич-

ки органи, или општински органи, одбију да проведу изборе и законом смо дали задатак Савезној изборној комисији да она проведе изборе, да нађе начине да изборе проведе, ако јој откажу сарадњу нижи органи као што су републички или чак локални општински органи.

Гори. Уколико Мило Ђукановић мисли да спречи одржавање савезних избора, нека зна да се тиме ставља у положај да се сукоби са Војском Југославије. Војска Југославије има задатак да помогне да се одрже савезни избори јер је то очување Југославије. Мило Ђукановић би хтео да се не одрже савезни избори, да престане мандат Савезне скупштине и да престане да постоји Савезна Република Југославија. Без Савезне скупштине нема Савезне Републике Југославије. Нема ниједне државе у свету без скупштине па тако не би могла да постоји ни Савезна Република Југославија. Он прети и провоцира већ две године, а коалициона влада у Савезној Републици Југославији показује огромно стрпљење зато што зна да западни ментори једва чекају да савезна власт начини неки потез који би у њиховим државама

ко и глатко могле да победе на тим изборима.

Зато ће вероватно трубити да не ваља Устав, да не ваљају закони, иако се у целом свету председник бира директно. Како ће нас Америка да убеђује да смо донели недемократски Устав, односно недемократске уставне амандмане да цела Југославија бира председника када они тако бирају председника.

Федерација покушај да све буде равноправно

Слушам тзв. познаваоце уставног права и из Србије и из Црне Горе који кажу да је тиме дискриминисана Црна Гора јер тобож никада неко из Тексаса не може да буде председник Савезне Републике Југославије. Замислите када би Тексас рекао ми више нећемо да учествујемо у изборима за председника Америке, никада неко из Тексаса не може да буде председник Америке зато што је Тексас мали. Ако Мило Ђукановић мисли да треба он да буде председник Савезне Републике Југославије нека прави коалицију која ће му то омогућити. Не значи то да ако неко живи у мањој републици да је дискриминисан.

Федерација је покушај да све буде равноправно, али је то немогућа, равноправност је једино у јединственој унитарној држави могућа, када један грађанин има један глас па свеједно да ли је гласао у Бару, у Суботици, у Крагујевцу, у Прокупљу. Чим постоји федерација нека неравноправност постоји. Али ту неравноправност диктирају величине федералних јединица. Црна Гора је 5%, а Србија је 95% Југославије. То је неравноправност. Та неравноправност мора да се преслика у једно веће Савезне скупштине, али не у том односу да Србија има двадесет пута више посланика.

Устав је рекао да Србија има 3,3 пута више посланика у Већу грађана од Црне Горе. Требало би да Црна Гора има пет посланика, а Србија 95 у Већу грађана. Међутим, Црна Гора има 30, а Србија 108. Значи, већ је ту много равноправија Црна Гора него што јој то величина омогућује. И зато постоји Веће република у коме су апсолутно изједначене две федералне јединице. Једна која је 5% државе и друга која је 95% дају по 20 посланика. И обе на исти начин бирају те посланике директно, бира их народ. То је била мањкавост Устава. Устав је препуштао скупштинама република чланица да изабере посланике и десило се то што се десило у Црној Гори.

Слично је било и у Србији, не у тако драстичном облику, 1994. године, када у Веће република Савезне скупштине нису изабрана три посланика Српске радикалне странке и један Демократске странке Србије. Србија је скоро две године имала само 16 посланика у Већу република, које су СПС и Нова демократија допунили са своја четири посланика. Опозиционе странке, и СПО и Демократска странка, чији су представници били посланици у Већу република, хутали су сложили се са тим.

Смена у Кремљу: Русија није више стара, трула, болесна...

био потпуно нормалан, али би у Савезној Републици Југославији био тумачен као напад на тзв. младо демократско и реформско руководство Црне Горе.

Дакле, ако Мило Ђукановић мисли да спречи одржавање избора, онда нека мисли и на последице. Све је могуће у свету. Могуће је да нас нападне НАТО, могуће је да њихови грађани чак и то прихвате, све је могуће у данашњем свету који је под патронатом Америке и у коме се многе владе, многи председници финансирају директно из Америке. Све је дакле могуће. Али, не могу да верујем да би било која држава била против тога да се одрже избори у Југославији. Зашто би подржали настојање да се избори не одрже. Само зато што виде да су њихови пулени слаби и да би странке које су сада на власти, и у Србији и у Савезној Републици Југославији, ла-

ки органи, или општински органи, одбију да проведу изборе и законом смо дали задатак Савезној изборној комисији да она проведе изборе, да нађе начине да изборе проведе, ако јој откажу сарадњу нижи органи као што су републички или чак локални општински органи.

Значи, Савезна изборна комисија ће имати огроман посао ове године. Уколико црногорска власт буде бојкотовала изборе, уколико не отворе бирачка места, уколико не омогуће Савезној изборној комисији да, по процедури која је у целом свету демократска, организује изборе, онда ће Савезна изборна комисија морати да сама организује изборе и организоваће их у целој Црној Гори. Мало пре сам рекао избори ће бити одржани у свим изборним јединицама на свим бирачким местима и, то подвлачим, избори ће бити одржани и у Црној

То је једини случај када је дискриминисано право посланичких група да дају посланике у Веће република. Иначе је Србија увек поштовала принцип пропорционалности. На пример, сада је СПО имао четири посланика, Мађари једног, радикали седам, а СПС осам или девет.

Поштовала се снага странака, па ипак је Уставни суд рекао да наш изборни закон није у складу са Уставом и ми смо га променили. Република Црна Гора је имала исти такав изборни закон и она је добила налог Савезног уставног суда да га промени. Никада није хтела да га промени, зато што Мило Ђукановић, док има већину у Скупштини Црне Горе, тражи да 20 његових посланика буду посланици у Већу република Савезне скупштине и да практично блокира живот у Савезној Републици Југославији. Зато што Устав каже да се све одлуке у Већу република доносе са 21 гласом. Значи, не може 20 посланика из једне федералне јединице да искористи прилику када је дошло само 15 из друге па да донесу неку одлуку. Не могу. Мора бар још један из друге федералне јединице да гласа за ту одлуку.

Сепаратистички потези Мила Ђукановића

Мило Ђукановић је хтео да елиминира скоро 50% бирача Црне Горе који су гласали за Момира Булатовића, иако је било право Момира Булатовића да има 8 посланика у Већу република, а Ђукановић 12. И онда се српска опозиција слагала са тим да дођу 12 Ђукановићевих. То је њима одговарало. А да смо ми тако дискриминаторски рекли свих 20 људи ће бити из наше коалиције, они би се жалили, чини ми се, до Бога. Шта је хтео Мило Ђукановић?

Сада, и после ових избора, он и даље шаље посланике у Веће република. Већу република је престао мандат овим изборима, зато што мандат траје колико и у Већу грађана. Када немате једно веће немате Југославију. Мило Ђукановић жели да блокира рад Скупштине, па да каже када нема Југославије ми ћемо у Црној Гори сами да идемо даље.

Црна Гора већ неколико година вуче сепаратистичке потезе. То је почело још са приходима који припадају савезној држави. Једног дана су рекли ми ове приходе више не уплаћујемо савезној држави, треба нам за пензије. Па треба свуда за пензује. Мило Ђукановић је узео све приходе који се уберу на територији Црне Горе, значи све царине, све савезне порезе.

Онда је кренуо даље. Увео је још једну валуту – немачку марку, односно практично елиминисао динар из оптицаја, укинуо платни промет између Црне Горе и Србије и своју републику довео у веома непријатну ситуацију, да роба не може да иде из Србије у Црну Гору. Не може, зато што не може да буде званично плаћена. А када не може да буде званично плаћена, онда нема пореза, царина, акциза, нема никаквих прихода за државу. Зашто би држава дозвољавала

Терориста дел Понте: киднапује Србе и испоручује их Хагу

да промет робе од које нема никакве користи. Зашто би храна ишла у Црну Гору из Србије ако се то плаћа у девизама, а држава од тога нема ни за пензије, ни за плате запослених у здравству, школству, судству, војсци, полицији.

Мило Ђукановић води своју спољну политику, повукао је три издајничка потеза у последњих месец дана. Послао је свог министра, тзв. министра спољних послова, у саставу делегације Словеније, у Уједињене нације Словенија је држава са којом Југославија никада не треба да успостави дипломатске односе. У Словенији су прво убијали нашу децу по налогу и уз заштиту Америке и показали осталима како треба да се отцепе од тадашње Југославије.

Мило Ђукановић је послао свог министра са делегацијом Словеније на седници Савета безбедности Уједињених нација, иако је, на инсистирање Холбрука, забрањено нашем амбасадору да говори у Савету безбедности, што се никада није десило у историји Уједињених нација. Његов представник је седео у Савету безбедности и није показао ни толико мало солидарности да изађе са седнице на којој је представнику Југославије забрањено да говори.

Мило Ђукановић се извинио Хрватима за злочине које су усташе починиле над Србима и најавио извињавање и муслиманима. Не знам само у чије име се он извињава. Можда у своје име, ако је он лично учествовао у рату и ако је тамо негде пуцао и бранио неки део Југославије, неки део Црне Горе па мисли да треба да се извини. Нека се извињава, али он не може у име Срба да се извињава, нарочито не може усташама и муслиманима да се извињава.

Мило Ђукановић је довео Карлу Дел Понте у Црну Гору. Та жена не само да је србомрзац, она је терориста, она организује терористичке акције на територији Републике Србије. Плаћа људе који отимају Србе, пребацију их преко Дрине у Републику Српску, а одатле авионом у Хаг на суђење. Жена којој је искључиви задатак да што више Срба из-

веде на осуђеничку клупу. И то је жена која се усудила да каже да НАТО није починио ниједан ратни злочин бомбардујући Савезну Републику Југославију, да је било цивилних жртава али да се НАТО извинио за цивилне жртве пре подизања оптужнице па га то амнестира од оптужнице за ратне злочине. То је жена са којом не треба разговарати. Да вам то каже неко други, ви бисте рекли да је луд. Она није луда, она ради за паре, за велике паре, али веома прљав посао. Са њом нема сарадње.

Мило Ђукановић не би сарађивао са њом али је ово једна игра, а он мисли да се на крају те игре налази самостална Црна Гора у којој ће он бити председник. Можда би то одговарало њему и криминалцима око њега, и овима које је наша војска сада коначно почела да хвата у шверцу цигарета, а то траје већ 7-8 година и у Боки Которској и на Скадарском језеру. До сада их нико никада није ни пресрео ни питао шта то возе. Хвала Богу да је војска то почела да ради, али су штете које су до сада начињене овим шверцом огромне.

Значи, таква Црна Гора би одговарала Милу Ђукановићу и његовој банди. Да ли би одговарала српском народу. У року од годину дана сви они који се сада изјашњавају за Југославију, сви Срби који не дају Милу да отцепи Црну Гору у року од годину дана морали би да напусте Црну Гору. Били би хапшени, понижавани, осуђивани на временске казне, под строгом полицијском пресијом, побегли би у Србију, а Мило би добио нове становнике, Шиптаре и муслимане. Значи, за годину или две тај живаљ би био већински у Црној Гори. Изгубио би Мило Ђукановић изборе али баш њега брига. Он се додворио Западу, баш као и Горбачов у своје време, и може да живи негде у Америци а да долази у своју земљу онда када му се буде прохтело.

Проблеми са функционисањем савезне државе

Ми имамо проблема са функционисањем савезне државе. Ти проблеми су веома изражени, практично Савезна Република Југославија проводи само оне мере које договори само са Владом Републике Србије. Са Владом Црне Горе више нема шта да се договора. Они и на најбезазленије сусрете у свету шаљу своју делегацију. Када би требало да путујемо сви заједно, они траже да буду посебно позвани. Али је једна ствар потпуно јасна. Референдум не може да успе и Мило Ђукановић не може да отцепи Црну Гору. Шта ће он даље да ради после ових савезних избора, о томе нека он размишља. Али, понављам, ако су тако јаки као што нас непрекидно убеђују, ето прилике да изађу на изборе и да нас победе. Онда би ми требало да бежимо од избора. А, ево, ми смо за изборе потпуно спремни. Одржавамо их на време и по Закону.

Постоје извесни проблеми у медијима. Наравно, не можете имати потпуну

контролу над медијима ни да установите ко има више утицаја на медије. Међутим, то није проблем за опозицију. Опозиција има локалне медије који се простиру на територији целе Савезне Републике Југославије и преплићу се једни са другима. Све њихове вести су доступне грађанима у Србији и Савезној Републици Југославији.

Све спремно за регуларне изборе

Највише проблема може да има Српска радикална странка зато што је потпуно бојкотована на свим телевизијама које држи опозиција, а уколико не буде равноправно заступљена на државној телевизији могла би да се жали надворном одбору који је формиран да контролише понашање медија на изборима.

Наравно, ми смо увек користили прилику да укажемо на непринципијелност

не жели, самог себе лишава прилике да у идуће четири године одлучује о томе шта ће да се ради у Савезној Републици Југославији. Видите, Демократска странка, која је бојкотовала изборе 1997. године, прва заговара излазак на изборе. Њима је јасно колики је губитак за једну политичку странку када не изађе на изборе. Њима је јасно да странка нестаје са политичке сцене.

Што се српских радикала тиче, ми бисмо волели да нико не изађе на изборе. Остали бисмо ми и странке левице да међусобно одмеримо снаге, да видимо ко је јачи, а чим њих нема има више мандата за нас. Ми не можемо да молимо некога да изађе на изборе, нити да се представи и буде биран, нити да бира. Исти тај проблем је и са грађанима који неће да изађу на изборе. И својим неизласком они учествују на изборима. Сагласни су да неко други уместо њих одлучи ко ће да победи. Ако им је то сврха живота не-

мократски толико колико су у целом свету демократски и Савезна изборна комисија ће омогућити представницима наших пријатељских земаља да контролишу изборе. Српска радикална странка се неће сложити да се било који представник држава које су нас бомбардовале уопште појави у Савезној Републици Југославији, а не да контролише наше изборе. То што мисле о нама и о нашем народу они су рекли у оних 78 дана. Баш нас брига шта они мисле о нашим изборима. Много је важније то што они о нашем народу мање брину него о својим кућним љубимцима, о животињама.

Повратне карте за Косово и Метохију

Водитељ: Господине Николићу, ево пуно питања од наших гледалаца. Ићи ћемо редом како пристижу. Зоран Јеф-

Озбиљан приступ политици: никада не обећавамо немогуће

и на понашање медија. Увек смо користили прилику да пред домаћим судовима истерујемо правду. Кад год смо били оштећени на изборима то је било нарочито на територији Косова и Метохије. Ми смо се обраћали судовима све док је то могло, али се нисмо обраћали никаквој међународној заједници нити смо своју земљу било где оптуживали за било који чин који није био нама по вољи.

Ове године је све припремљено за регуларне и демократске изборе. Ко хоће на њима да учествује нека учествује. Ко

ка тако и поступи. Али, по мом схватању, за сваког грађанина је најбоље да изађе и гласа за оног за кога он мисли да је најбољи. Да смири своју савест, да свој глас да, да ли ће то бити довољно, да ли ће то бити мало или много, да ли он има истомишљеника или нема, то је већ неко друго питање, али не може више да седи код куће и да каже па можда би мој глас или глас хиљаду оваквих као што сам ја донео победу неком другом.

Да резимирамо то са изборима. Избори ће бити одржани. Избори ће бити де-

тић из Приштине вас пита да ли има изгледа да се протерани Срби са Космета врате на своја вековна огњишта.

Томислав Николић: Макар колико да то изгледало немогуће, Срби морају да се врате. Стрпљење Срба је скоро на имамаку, не само оних који су морали да оду са Косова и Метохије него и оних који на Косову и Метохији нису никада живели и који никада неће живети. Ми смо доказали борбом за Косово и Метохију да га нећемо никада дати. Ми не смемо сада, под окупацијом, да покажемо да би-

Заробљени амерички војници: "мање вредни народи" у првим редовима

смо можда били у стању да га дамо, јер онда би сав углед који смо стекли у свету нестао, испарио и тиме бисмо ишли наруку многим нашим непријатељима, посебно онима који су нас онако дивљачки бомбардовали.

Значи, ми ћемо да се вратимо на Косово и Метохију. Тешко је рећи када, и тешко је стати пред некога ко се сада погуца по Србији и размишља где ће ноћас, или да ли су му Шиптари у кући, да ли му уопште постоји кућа, и рећи вратићете се тад и тад, па отићи својој кући која никада није била угрожена. Али ја не спадам у људе који не смеју да говоре оно што не мисле или оно што политичка странка којој припадам није у стању да оствари. Ми смо озбиљна политичка странка и никада не обећавамо немогуће зато што знамо да ћемо морати та своја обећања да испунимо.

Српска радикална странка тврди да ћемо да се вратимо на Косово и Метохију. Нешто још мора у свету да се промени, неке околности морају да се промене. Нажалост, злочини из дана у дан убеђују свет да ту нешто није у реду. Многе тзв. невладине светске организације сведоче о зверствима над српским народом. Амнести интернешинел, који је увек био против нас и тражио најмању грешку коју је произвео српски народ, сада је стао у нашу одбрану, а и јавно мњење у многим светским државама. Припадници КФОР-а су свесни свега онога што се на Косову и Метохији дешава и њихово је стрпљење на измаку.

Источник српства

Ми морамо да се вратимо. Одувек смо били на Косову и Метохији, увек ћемо и бити, ово је привремено, ово је поплава која је избацила талог, шљам, али не задуго, надам се. Срце ми се стеже још од момента док сам гледао војску која се повлачила са Косова и Метохије, а после тога и сведочење њених генерала и војних аналитичара који су остајали за-

пањени српском силом која се извлачила са Косова и Метохије. Остаће ми та рана и питање: зашто смо изашли из ровова које никада нико не би могао да освоји. Јако је тешко, и у то не треба много убеђивати Србе, сада напасти Американце у нашим рововима. Али, Американци овде и нису за неко дуготрајно ратовање. Они су спремни да изгубе 5-6 војника и више не, зато што се у Америци све више пореских обвезника пита шта Америка тражи на Косову и Метохији.

Али, мислим да Америци неће сметати материјални трошкови све до људских губитака. Ви сте видели, по она три војника које су наши заробили још за време агресије, који су упали из Македоније, какав је састав те америчке војске – Мексиканци, Порториканци, значи и они су свесни тога да би им људске жртве на Косову и Метохији изазвале велики одзив јавног мњења. Када би могли да им нанесемо један муњевит ударац, а ми ћемо на то бити принуђени једног дана.

Иначе, не видим сврху било које власти у Србији и у Савезној Републици Југославији уколико се ово отегне у недоглед. Цабе ми решавамо неке наше тзв. српске проблеме, цабе нам и обнова и изградња ако останемо без Косова и Метохије, јер је то пут да останемо и без других делова Србије. Мислим да све оно што вреди у српском народу извире одавде. Али, да ли бисте ви осећали бол за Војводином, да ли бисте бол осећали за Рашком. Видите, већ се по источној Србији шире гласови о томе да Власти нису Срби, да су национална мањина, да им треба давати специјална права, специјалне статусе, аутономије. Ако покажемо једним ситним гестом да прихватимо ситуацију на Косову и Метохији то ће бити путоказ и знак да крену на остале српске територије.

Што се српских радикала тиче, и ако не будемо у власти и на власти, било која власт да се формира вољом народа,

уколико буде тражила помоћ Српске радикалне странке, да се вратимо на Косово и Метохију ту помоћ ће имати.

А, да вам не причам да ћемо, уколико будемо битно одлучивали о томе ко ће бити на власти у Савезној Републици Југославији ми такву акцију сигурно покренути.

Гласање прогнаних Срба у Прокупљу и Врању

Водитељ: Да ли ће сва привремено расељена лица са Космета на предстојећим изборима морати да гласају искључиво у Прокупљу и Врању, пита Влада Филић из Гњилана, привремено насељен у Прокупљу.

Томислав Николић: Да. Мораће, зато што припадају тим изборним јединицама.

Ја не знам какво ће бити упутство Савезне изборне комисије. Ово говорим за Веће грађана, јер се одређен број посланика бира у тим изборним јединицама. Могуће да ће на изборима за Веће републике, где је цела Србија једна изборна јединица, и на изборима за председника Савезне Републике Југославије, где је цела Србија једна изборна јединица, Савезна изборна комисија омогућити да се гласа тамо где се налази грађанин, а да се то касније евидентира.

Држава није на време показала зубе

Водитељ: Мирко Николић из Прокупља вас пита, зашто ова држава већ једном не заврши са издајницима.

Томислав Николић: Ја мислим да ту има више разлога. То није урађено на време. Није урађено онда када је требало. Са Милом Ђукановићем је требало рачистити и требало га је ухапсити за време рата, баш као и Зорана Ђинђића, баш као и Вука Драшковића који је издао месец дана пре краја агресије. Али у тим временима држава мора да покаже снагу и одлучност. Нема колебања. Када вас из дана у дан, из ноћи у ноћ нападају и бомбардују, када прете да ће да крену и копнено на Косово и Метохију, не може да се трпи издајник.

Сваки Србин би оправдао и одобрио да су их тада ухапсили. Али сада, кад се спремају за изборе, све би то било, ја мислим, велики минус за власт. Када већ нису ухапшени, онда када су наносили велику штету, а Вук Драшковић је то чинио још 1991. године када смо ратовали у Републици Српској Крајини, када нам је скидао војску са камиона и када је позивао српске младиће да не гину изван територије Дунава и Дрине, а сада их је позивао да не гину на Косову и Метохији. Практично је позивао да свако погине у свом дворишту. А, онда када би дошли до тога, рекао би да бащимо пушке и да се уопште не боримо.

Значи, када нису ухапшени онда када је штета била велика и могла да изазове дезертерство, да пољуља морал бораца, сада не препоручујем никоме да их хапси. Једини изузетак је Мило Ђукано-

вић. Његово деловање и сада наноси велику штету и српском народу и свим грађанима Савезне Републике Југославије. А његово понашање је увод у грађански рат у Црној Гори. Тога је ваљда свако свестан. Очито је да се ту, рекао бих на ивици жилета, одвијају односи између самих грађана Црне Горе. Србија у то није умешана и не меша се ни на који начин. Али, Мило Ђукановић има превише супарника за своје идеје и на самој територији Црне Горе да би то могло да се изведе без грађанског рата.

Значи, одвајам ове овле који су се изгубили и чекају да их Америка доведе на власт. Њих прецуштам савезним изборима, ево им прилике. Трубе већ две године о томе да су јаки, само им требају избори да покажу да су јаки. Ево им избора на свим нивоима. Не знам зашто причају да се спремају за изборе на локалним нивоима. А пола пола су за бојкот савезних избора. По чему је демократски закон о избору одборника од закона о избору савезних посланика.

Само пре неколико месеци, када смо доносили закон о локалној самоуправи, трубили су да је тај закон недемократски и да им не одговара изборни систем у коме најбоље пласирани кандидат одмах поставља одборнике. Лако је политичким странкама и на власти и у опозицији да у времену између два избора говоре о томе да су јаки. Али, када дође време за изборе сви су свесни своје снаге и све странке са зебњом дочекују изборе. Владајуће странке посебно са зебњом, могу да изгубе, опозиционе странке не могу да изгубе ништа ако изађу на изборе, али могу да изгубе од угледа ако су обежавале да ће да победе.

Ми ћемо имати изборе, а народ ће на изборима свакоме пресећи онолико колико тај засужује. Српски народ још никада није погрешио.

СР Југославија у сенци велике кризе

Водитељ: Ево још неколико питања наших гледалаца. Мирко Николић пита да ли би ви, као потпредседник Владе, могли да помогнете Топличком региону у развоју пољопривреде, јер познато је, каже он, да смо најсиромашнији и најнеразвијенији, а редовно гласамо за патриотске снаге - СПС, радикале и ЈУЛ?

Томислав Николић: У оквиру обе владе, и Републичке и Савезне, постоји Министарство пољопривреде, постоје потпредседници Владе задужени за одређене ресоре. Ја сам у Савезној влади задужен за одбрану и безбедност, али Влада расправља о сваком предлогу који дође. Нисам за то да сада почнемо парцијално да развијамо одређене крајеве и да обећам да ћу сигурно помоћи Прокупљу па сутра да одем, као што ћу отићи на неку другу телевизију па да и тамо обећам да ћу помоћи, да свима нешто обећам а знам да је Савезна Република Југославије под сенком велике кризе коју нам производи дугогодишња

блокада и ми ћемо са тим мукама морати још дуго да се носимо.

Процват пољопривреде у 21. веку

Развој пољопривреде, камо лепе среће да је обављен на време, када су грађени огромни гиганти, када смо били земља која није рачунала да постоји фабрика ако има мање од 10.000 радника. Тада смо запоставили село. Ваш гледалац пита за пољопривреду, а ја сам убеђен да ни у Топлици нема довољно радне снаге за пољопривреду, јер ми смо сву радну снагу повукли у градове, у индустрију. Сада, кад је индустрија у шкришцу, требали би да вратимо људе на село, а на селу више нема ни трактора, ни добрих кућа, ни прикључених машина ни било какве основе за бављење пољопривредом. Значи, не може да се ради тек тако, парцијално, али ова држава, у последње две године, од када су велики гиганти запали у кризу, решава проблем пољопривреде.

Решава и на тај начин што многе раднике из фабрика, не принудно него уз бројне олакшине, посебно уз кредите, враћа на село, и то је прави начин да се село освежи. Код мене у Шумадији често можете да видите човека од 70 година који вози трактор. Требало би унук да вози, ако не син, оно бар унук Међутим, нема их, они су у граду, тамо су направиле куће, дођу неколико пута годишње, најчешће да помогну а много више да однесу из села у град. Како да однесу кад ништа нису учинили да на селу роди?

Мислим да нови век у Србији мора да буде век пољопривреде. Очито је да технолошки још можемо да извозимо на исток, и ми ћемо морати дуго да радимо да би извозили на исток, зато што ћемо од њих добити енергенте и сировине. Али, ако желимо нешто да продамо технолошки развијеном Западу, то мора да буде храна, и мислим да ће идући век

бити век развоја пољопривреде у Србији и у Савезној Републици Југославији.

Пензије зависе од плата

Водитељ: Ево још неколико животних питања. Да ли ће у догледно време бити повишица пензија, пита Станимир Јоксић из Блага.

Томислав Николић: Пензије више немају класичне повишице као некада у стара времена. Пензије сада сваког месеца зависе од плата запослених и усклађају се сваког месеца са тим платама. Не очекујте повећања пензија кад нема повећања плата, а повећања плата нема без штампања новца. Може да их буде само ако индустријска производња буде и даље наставила да расте, као што расте сада.

Водитељ: Станица Ракић из Прокупља вас пита - зашто су запостављене пољопривредне пензије?

Томислав Николић: Српска радикална странка је у предизборној кампањи, 1997. године, обећавала да ће, уколико буде учествовала у власти, намирити и заостале пензије, и заостале дечије додатке, и породилске надокнаде и пензије за сељаке. Ми још нисмо успели да решимо заостатак у трудничким и породилским надокнадама, другим боловањима и сељачке пензије. Морате да имате још мало стрпљења. Ми смо на велике муке ставили јавна предузећа када смо намирили три заостале пензије. Ми смо и сада дуго усклађивали предлог Српске радикалне странке да се дечији додаци намире тако што ћемо пролавати државну имовину и оптеретити многа предузећа, сва предузећа која су добила зајам од Фонда за развој. Ми ћемо, значи, намирити и дечије додатке. То је за мене био већи морални дуг, чак већи него пензије зато што нам је заостајала надокнада за децу, за будућност ове земље.

Остало је да решимо питање сељачких пензија. Не могу да гарантујем и није то предизборно питање, не трудимо се

Милова прџија: РТВ Црне Горе

Врх аустроугарске солдате: Срби их испратили одакле су дошли

само због избора да га решимо. Не могу ни да гарантујем када ће бити решене, али да ће до краја године бити решене, то могу да гарантујем. До краја године ми ћемо успети да намиримо и сељачке пензије, ако смо већ успели 2,4 милијарди деценијских додатака да намиримо.

На изборе самостално

Водитељ: Многа питања наших гледалаца сведоче о интересовању за ову емисију. Ево опет сета питања о изборима.

Миодраг Петровић из Прокупља вас пита - ко ће бити кандидат Српске радикалне странке за председника Савезне Републике Југославије на предстојећим изборима, а Иван Милојевић из Прокупља пита - да ли ће господин Шешељ бити кандидат за председника или ће Српска радикална странка подржати кандидата СПС-а Слободана Милошевића?

Томислав Николић: То је питање које занима, мислим, све грађане Савезне Републике Југославије и све радикале. Српска радикална странка у понедељак има седницу Централне отаџбинске управе и мислим да ћемо, ми смо то већ у Председништву странке и на Извршном одбору усагласили, у понедељак донети коначну одлуку о изласку на савезне изборе самостално. Значи, о изласку на изборе за Веће грађана, Веће република и на покрајинске изборе самостално. Ми нисмо донели још одлуку о томе како ћемо изаћи на локалне изборе и одлуку о изласку на председничке изборе.

За локалне изборе се већ скоро две године припремамо, а ове године су наши одбори већ припремили списак скоро свих кандидата за одборнике. Остало је још у неким одборима да се испегла списак, да се погледа да ли су се у међувремену појавили квалитетнији људи. Желимо да кандидујемо све оне који су у месној заједници, у којој се од-

борник бира, најквалитетнији радикали. Да ли су најквалитетнији за изборе, то ће сами избори показати, али онај ко буде кандидат Српске радикалне странке сигурно је најквалитетнији радикал у тој изборној јединици. Мислим да ћемо у понедељак донети коначну одлуку о изласку на председничке изборе. Знате, свака политичка странка има кандидата за председника државе и то је неспорно. Српска радикална странка сигурно има изванредног кандидата који је већ доказао да може да се огледа у изборним надметањима и са кандидатима левнице који су увек изузетно јаки.

Наша земља се налази у изузетно специфичној ситуацији и зато не можемо тек тако и тако лако да донесемо одлуку.

Наиме, постоје многе изборне комбинаторике. Наше изборне комбинаторике зависе и од тога како ће се остали показати на изборима. Ми смо ухватили једну емисију Македонске ТВ, где је у Куманову гостовао неки лидер Албанац и наговестио да би Кушнер могао да организује да Албанци, Шитгари на Косову, гласају за председника државе. Знате, ако Кушнер фалсификује милион и сто хиљада гласова, па их додели некоме ко би био заједнички кандидат Мила Ђукановића и ових издајника из Србије, онда и ми не бисмо имали право да расипамо гласове, ми који сада чинимо коалицију која је земљу водила за време рата и сада за време обнове.

У нормална времена, у времена кад држава није оптерећена спољним непријатељем на границама, и право и дужност председника Српске радикалне странке била би да се кандидује за председника државе. А овако, радикали су мудри и разумни људи, ми ћемо имати седницу Централне отаџбинске управе која има 100 чланова и сви ће говорити, а онда ћемо, вероватно до краја недеље, имати још једну седницу и Централна отаџбинска управа ће донети праву од-

луку, ја сам сигуран и убеђен у то. Још увек нисам сигуран хоћемо ли имати кандидата или не, и хоће ли странке које су сада на власти имати заједничког кандидата или не, и ко ће бити тај заједнички кандидат?

Војска чува савезну државу

Водитељ: Славица Милић из Прокупља пита, да ли ће предстојећи избори бити важећи уколико их опозиција бојкотије?

Томислав Николић: Сви избори су важећи уколико испуне услове које тражи Изборни закон. Знате, требало би да гледалац зна, а могуће је и да зна, али би желела да се то објасни мало боље па сво и да објаснимо.

Легитимитет и легалитет избора не зависе ни од става опозиције ни од става тзв. међународне заједнице. Зависе од народа. Легитимитет изборима даје народ. Клинтон је имао 30% гласова бирача у Америци кад је постао председник Америке. Уопште се није поставило питање шта је са онима који нису гласали. Он је освојио највише гласова и победио на изборима. Опозицији нико није забранио изборе, ниједан лидер опозиције није ухапшен као што се то нама дешавало пред изборе. Ниједном од њих није забрањен рад, ниједној политичкој странци из опозиције није забрањен рад, ниједан скуп није забрањен. Имају своје телевизије, имају проамеричке новине које само о њима пишу, и своје радио станице. Имају све могуће. Ако бојкотију изборе, препуштају нама и нашим бирачима ко ће бити на власти. Ја сам убеђен да бирачи највише воле да Српска радикална странка буде на власти. То ће нам бити олакшано ако не изађе опозиција а легитимитет је осигуран.

Водитељ: Ђорђевић из Прокупља вас пита - по којем то закону Војска Југославије треба да спроводи изборе у Црној Гори, како каже, управо сте то изјавили уместо да брани земљу.

Томислав Николић: Војска Југославије неће да спроведе изборе. Војска Југославије ће спречити оне који спречавају изборе. Ако Мило Ђукановић са својом полицијом покуша да онемогући одржавање избора, а ко би то други требало да се умеша и да омогући да се избори одрже? Постоји ли нека друга сила у Савезној Републици Југославији која треба да брине да Југославија остане јединствена, неделива и да има територијални интегритет и суверенитет? Па то је дужност Војске Југославије.

Уколико Мило Ђукановић бојкотије изборе, то је његово право, али изборе у свим савезним државама спроводе савезни органи. Он може да их бојкотије али нема право да их спречи. Он зна да би спречавање избора било изазивање Војске Југославије. Ево, поручујем и њему и вашем гледаоцу да би изазивање Војске Југославије овог часа Милу Ђукановићу био крај. Боље би му било, ако неће да учествује у изборима, да пу-

сти оне који хоће да учествују на изборима. Тако се ради у целом свету.

Нигде у свету не постоји државник, председник једне федералне јединице који сме да се усуди да спречи савезне изборе. То није његово право засновано на Уставу. А зашто се онда Војска Југославије не би умешала?

Шта он хоће? Да нема савезне државе? Онда је дужност Војске Југославије да обезбеди опстанак савезне државе.

Гвоздена завеса "демократског" режима

Водитељ: Вера Ракочевић из Подгорице, тренутно се налази у Прокупљу, пита вас - шта учинити да се медијска блокада у Црној Гори разбије? Народ Црне Горе не размишља као Мило Букано-

има свој медијски простор, па онда грађани имају могућност да виде и једну и другу информацију, нека одлуче шта је истина.

Међутим, ја лично, а и Српска радикална странка, нисмо задовољни програмом те Југословенске ТВ, и ми смо то замерили и на седници Савезне владе, замерили онима који уређују тај програм, баш пред локалне изборе у Подгорици и Херцег Новом. Та Југословенска ТВ, која се види у Београду и Црној Гори, емитовала је искључиво неке старе партизанске филмове. Морао сам да их подсетим да смо ми усвојили Декларацију о националном помирењу у Скупштини Србије, и да смо рекли да ћемо закопати ратне секире. Нема више подела на четнике и партизане. Не желим да се бавим тим поделама, имам скоро 50

ја у свему томе очито није успела најбоље да се снађе.

Ја знам да се плене и београдска издана новина. Ми покушавамо да обезбедимо неку ТВ емисију, и то нам не полази за руком. Ја сам само једну емисију имао у Црној Гори оног дана када сам ишао на разговоре са Филипом Вујановићем, и био сам на ТВ Скај. Али, то је једина емисија коју смо имали, и то уопште није довољно да се формира мишљење народа. Мило је завео медијску блокаду и почео са малтретирањем грађана који не мисле као он.

Добро обавештени извори помињу већ шифру од 25.000 полицајаца. То је све башибозук, махом из Републике Српске, многи нису држављани Савезне Републике Југославије, раде за новац и знају да им је задатак да омогуће да Мило

РУКОЉУБ "ПАТРИОТЕ"

вић и његови следбеници који не бирају место и време да претњама, чак и физичким малтретирањима, уплаше народ и забране му да размишља супротно од њих.

Томислав Николић: То је све познато у Црној Гори. И даље тзв. међународна заједница и све опозиционе странке у Србији говоре о демократском режиму Мила Ђукановића. Говоре они који имају више од 100 телевизија у Србији. Све опозиционе странке говоре о демократији Мила Ђукановића у којој нема ниједне телевизије која није Ђукановићева. Ту опет греши Савезна Република Југославија. Ми смо се сложили да се формира Југословенска ТВ и да се њен програм емитује и у Црној Гори, и да то буде неки пандан Ђукановићевој пропаганди.

Дакле, да Савезна Република Југославија обезбеди информације за оне који то желе да гледају, а да Мило Ђукановић

година, не знам за те поделе.

Желим да видим грађане Југославије да теже истом циљу, да очувају ову земљу, да бирају власт по својој вољи. Не желим да се формира тзв. Југословенска ТВ, која ће емитовати само партизанске филмове. Замерили смо то и рекли да је то можда разлог зашто је Момир Булатовић изгубио изборе у Подгорици. Свако је могао да каже - сво, ако нам победи Булатовић, имаћемо само партизане, а шта ће четничка деца? А шта ће унуци? Да се осете угроженим после 50 година поново?

Пендрек демократија

Значи, разбијаћемо ми ту медијску блокаду у Црној Гори овим програмом који се емитује, али и на тај програм ће морати да имају утицаја сви они који добро мисле Југославији, а не само, или искључиво, једна политичка странка ко-

урали све што хоће. Савезна Република Југославија мора да покаже своју снагу у односу на Мила. Не може једно зло да расте и да се развија, ту, пред нашим очима, а ми да се правимо као да не постоји и да чекамо када ће то зло да надрасте нашу снагу. Ми смо још увек јачи од сепаратиста и у Србији и у Црној Гори, и ми то треба да покажемо.

Стоп изборним лоповлукима

Водитељ: Ево још неколико питања везаних за изборе. Ја ћу да вас замолим, с обзиром да има доста питања, за што краће одговоре да би стигли на што више њих да одговоримо.

Хоће ли у изборним комисијама на предстојећим изборима бити заступљени представници свих парламентарних странака, пита Гогин Светолик из Гргура?

Томислав Николић: Закон је потпуно јасан. Сви подносиоци изборних листа који испуне одређене услове, а то је број кандидата, макар 2/3 кандидата на изборној листи, имају право одмах да делегирају свог члана Савезне изборне комисије, то треба да буде дипломирани правник. До прошлих избора је могао свако да буде члан Савезне изборне комисије, а сада мора да буде дипломирани правник. Имају сви то право, сви ће имати право на чланове бирачких одбора, четири најјаче листе, са највише гласова, добијаће одмах на лицу места записник са одржаних избора, оригинал записника са потписима свих чланова и нека то однесу у своје компјутере и нека установе колико је која политичка странка освојила гласова.

Понављам, до сада је краће гласова било искључиво на Косову и Метохији. За једну добро организовану странку, а ми јесмо таква странка, која ће на сваком бирачком месту имати своје проверене чланове, чуваре кутија, краћа више није могућа.

Водитељ: Верољуб Танасковић из Прокупља вас пита: како коментаришете неактивност Српске радикалне странке у Прокупљу. Он напомиње да је од оснивања Српске радикалне странке ваш веран члан. Мислим да у овом граду у врху Српске радикалне странке није прави људи.

Томислав Николић: У врху Српске радикалне странке у овом граду јесу прави људи и ми боље немамо. А од господина Танасковића нисам чуо да је заиста прави члан и да мисли добро Српској радикалној странци, дошао би у општински одбор да се понуди својим квалитетом да појача рад општинског одбора. Не треба да брине о нама нико ко није члан странке, а не треба да брине ни члан странке који није активан. Понављам да ће Српска радикална странка кандидовати своје најбоље. Да ли ће то бити најбољи у Прокупљу, Крагујевцу, Нишу, да ли ће победити на изборима за одборнике, не знам, али тврдим да ће то бити најбољи радикали.

Имања на црној берзи

Водитељ: Вратимо се питањима о Коменту. Андрија Андрић из Подујева вас пита - како спречити да се имања и станови на Косову и Метохији не продају. Иако је одлука Министарства правде и финансија о неважећим купопродајним уговорима на снази, некретнине у јужној српској покрајини се и даље продају.

Томислав Николић: Знаш да се продају и знаш да се Срби састају са Шиптарима и са њиховим представницима који живе у Србији, ван Косова и Метохије, и да склапају некакве уговоре. Ми нећемо оверити ниједан уговор, неће бити ниједан званичан и важећи за нашу државу. А то што има Срба који распродајом своје имовине не мисле добро ни себи ни својој деци, ни својој држави, ни свом народу, то је нешто на шта ми не можемо да утичемо.

Ако неко осећа да не може да живи на Косову и Метохији, ако тамо не жели да живи, не може да очекује да му се неко за Косово и Метохију бори. Ако он мисли да треба своју кућу да прода Шиптарима, нека прода, иако зна да сви Срби мисле да не треба да је прода. Па нека мисли где ће да живи, с ким ће, и како ће да гледа у очи другима. А и Шиптари би требало да знају да ми ниједан такав уговор нећемо признати. Да признамо или оверимо било који уговор склопљен између Србина и Шиптара, посебно сада, то нам не пада на памет. Ми имамо закон који тај промет забрањује без сагласности Србије.

Водитељ: Избеглица из Ђаковице Зоран Петровић вас пита - како можете господине Николићу да у првим минутима свог наступа у овој емисији кажете

Промотер усташких симбола:
Зоран Ђинђић

да су окупаторске снаге на Косову а у званичним наступима кажете да смо победили НАТО.

Томислав Николић: Ја никада нисам рекао да смо победили НАТО, али тврдим да смо се одбранили. Наравно, претрано је говорити да смо победили, али ни они успели оно што су хтели. Нису успели да нас слоше војнички и нису успели да нам отму територију. Нисам гласао ни за Резолуцију Савета безбедности, али Резолуција, сама по себи, није отимање територије. У њој нигде не пише да ће нам територија бити отета, него пише да ће остати и вечито наша. Тако да, с'те стране, нема зашто гледалац да ме оптужи.

Став Српске радикалне странке је да је то окупатор, јер ми нисмо прихватили да они дођу. То што је већина у Скупштини Србије прихватила, то је проблем већине. Нека о томе мисле бирачи на овим изборима. Ми нисмо могли да кажемо - шта нас брига што је 170 људи у Скупштини гласало да дођу стране тру-

пе, снаге КФОР-а. Ми нисмо гласали и та одлука не постоји. Постоји, донеда је већина у Скупштини, која је за то била овлашћена, али да се ја сада сложим са тим, да прихватим окупаторе на Косову и Метохији не могу. Да кажем да смо победили - не могу, оно окупатор на Косову и Метохији. То је довољан доказ да нисмо победили, али нећу ни да кажем да су нас сломили војнички, да су нас они победили. Не могу ни то да кажем јер се народ одбранио.

Свим окупаторима Срби видели леђа

То што је много сила, и оних које су непријатељске према нама и оне које су пријатељске, учествовало у овој завери против српског народа, то је нешто јаче од српског народа. Али све док постоји српски народ постоји и бунт. Постоји отпор. Колико је сила, у оно време најјачих на свету, и отоманска империја, и Аустроугарска, и Немачка, једном па други пут, наваливало на Србију, потпуно је окупирано, држало годинама или вековима у окупацији, па су нестајале из Србије, а Срби нишали као феникс, мислим из пепела и враћали се на своју земљу. Овога пута то исто чека и КФОР. Како ће да се извуку, они траже модалитете да се из тога извуку, као што траже модалитете за новосадске мостове.

Ако дозволите, занимљиво је да је неко питао, они су нама срушили три моста у Новом Саду, папали су Војводину од Србије, мислили да су на тај начин могли да изведу револуцију у Војводини и да Војволина тражи да се отцепи од Србије и Савезне Републике Југославије.

Они виде да ми нећемо да вадимо мостове, да им омогућимо да плове. Претили су нам једно време, па чак кажу - Дунав је слободна река, немате право да је блокирате. Ми је нисмо ни блокирали, ви сте је блокирали. Кажу - извадићемо ми мостове. Не, него направите нове. Не можете ви да вадите мостове, ту има бомби, неексплодираних ракета, Дунав је несигуран.

Ми сада пловимо од Новог Сада до Црног мора и изнад Новог Сада до Немачке, наши бродови плове, само не могу њихови. Почели су разговори преко Дунавске комисије, конференције, то је скуп земаља кроз које протиче Дунав и на крају су нашли модалитет да плате 21 милион екипи за вађење мостова из Дунава. То је довољно да направимо један нови мост. Платиће још два, јер другачије не иде.

Тако ће бити и са КФОР-ом. Они траже модалитете, очито је да се из дана у дан све више удаљавају од онога што им је био основни циљ и задатак, и то неће моћи дуго да се трпи. Већ сам излазак амбасадора Русије у Савету безбедности, који је напустио седницу оног часа када је било забрањено амбасадору Јовановићу да говори, огроман је дипломатски потез и путоказ Америци. Јер, ако је амбасадор сада изашао, шта ће идући пут да уради? Неће да повуче мањи потез од

тога, може да повуче само већи, а то је да стави вето на своје учешће у томе, јер Русија има право вета.

Дакле, КФОР све више губи свој смисао, то је јасно. Кад ће то бити довољно очигледно за Уједињене нације, које служе Америци и дан данас, да донесе нову Резолуцију Савета безбедности, ту не може нико да предвиди, али томе морамо да се надамо. Ми са том надом морамо да лежемо увече и да устајемо ујутро. Та нада мора да нас држи у живогу. Иначе, без Косова и Метохије свако од нас води празан живот.

Дискриминацији затворити врата

Водитељ: Само да кажем да сте помињањем Русије и руског председника Путина одговорили на питање Чедо Јелића из Прокупља који је питао - хоће ли уследити неки заокрет у политичком смислу кад је у питању Косово и Метохија?

Идемо даље са питањима. Вукашин Живковић из Косова Поља, привремено настањен у Белолину, пита - зашто прогнани и протерани са Косова и Метохије не могу да се запосле у друштвеним и државним фирмама, а траже од Срба са Косова и Метохије да гласају и изађу на изборе?

Томислав Николић: Нигде не постоји ниједна одлука да људи са Косова и Метохије не могу да се запосле. Ако то проводи неки директор, или неко ко одлучује о запошљавању, онда га треба прозвати именом и презименом. Ја нисам чуо, нико ми се још није пожалио, нарочито не конкретно па да ми каже - био сам у том и том предузећу, рекли су ми ти си са Косова и Метохије, не можеш да се запослиш. На ово питање, овако генерално не могу да одговорим. Ја чак знам да многи примају плату, посебно из јавних предузећа, иако не раде, Србија је дужна да им то обезбеди.

Водитељ: Драгана Челић, тренутно настањена у Белолину, иначе мајка отетог инжењера из Приштине, пита вас - да ли Савезна влада или било ко други у овој земљи предузима било шта да се пронађу отети и нестали становници јужне српске покрајине, пре свега Срби и Црногорци?

Томислав Николић: Савезна влада предузима све што је у њеној моћи. Постоји једна мисија Савезне владе на Косову и Метохији којој је задатак да, иако невољно, али задатак јој је, сарађује са КФОР-ом и УНМИК-ом, и која непрекидно истиче тај проблем КФОР-у и УНМИК-у. Међутим, на сва места на која смо указивали да постоје логори и да постоје основе за сумњу да неко држи Србе у таквим логорима и затворима, добијали смо од КФОР-а обавештења да такви логори нису пронађени и да их нема. Јако је тешко, та територија је окупирана, не могу ни Савезна ни Републичка влада да изврше претрес територије и да утврде шта је са Србима. Ја сам забринут за судбину свих Срба који се воде као нестали.

Водитељ: Враћамо се сету питања намењених изборима. Ево, више се односе на нека очекивања прогнозе. Питање за вас - шта очекује Српска радикална странка од предстојећих избора, налази се победи, пита Вељко Ђорђевић, а још неколико наших гледалаца је поставило слична питања, у смислу какве резултате на савезном и локалном нивоу очекују коалициони партнери, Српска радикална странка, СПС и ЈУЛ.

Томислав Николић: Ми нисмо као коалиција ни за локалне ни за савезне изборе. Ми смо сада у коалицији, али нисмо формирали никакву коалицију за изборе, па могу да говорим само о Српској радикалној странци. Свако ко излази на изборе очекује да победи. Некад је победа и то да имате одређени број гласова, и ја сам убеђен да ће Српска радикална странка добити победу са око милион гласова ове године на изборима. То је нешто мање него на изборима 1997. године, али ако узмемо у обзир све што се дешавало и Савезној Републици Југославији, и Србији, и Српској радикалној странци заједно са народом, за ових неколико година од последњих избора, ми очекујемо изванредан пад гласова, а то очекујемо и код свих осталих учесника на изборима.

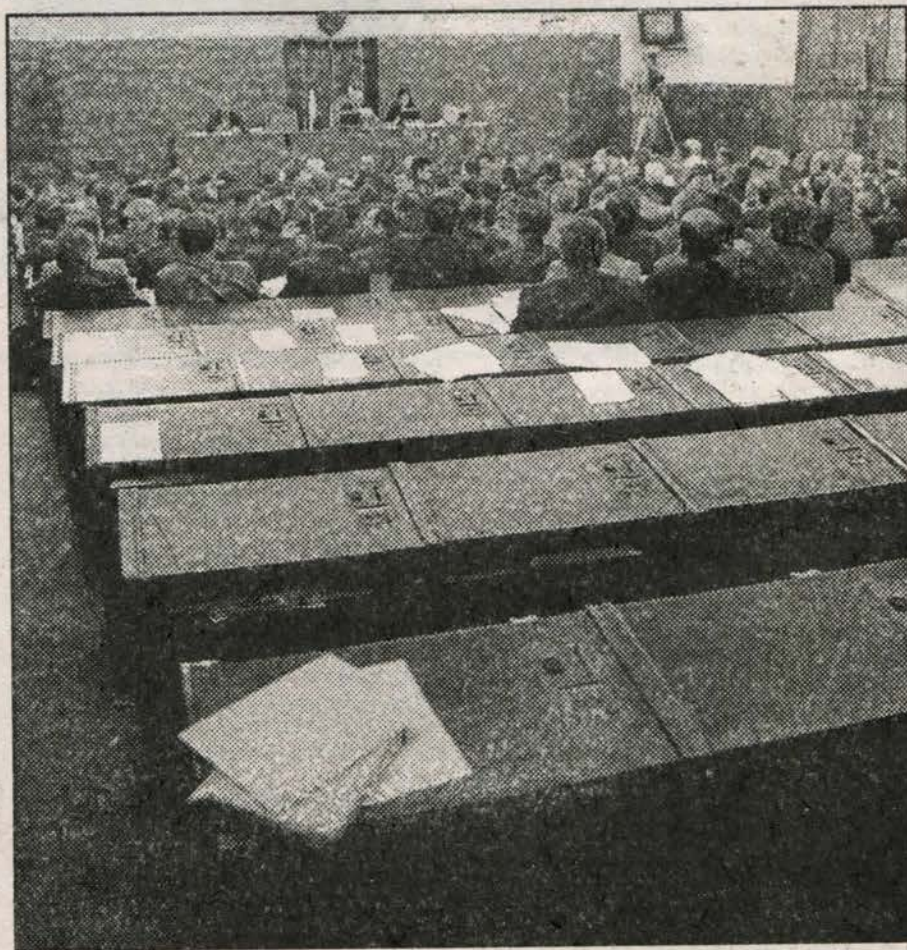
Милион гласова је победа Српске радикалне странке, и ако ми освојимо милион гласова, без нас нико не може да формира Владу. Ми смо и сада имали коректне односе са коалиционим партнерима. Наравно, постоје различита схвата-

ња о томе шта који коалициони партнер треба да ради, али ми учествујемо у свим одлукама које се доносе и на републичком и на савезном нивоу. Влада Србије и Савезна влада само усмеравају, а тврдим правилно, новац који се сакупи, а новац је, као и за све друге намене, од пореза, акциза, царина, значи директно од грађана.

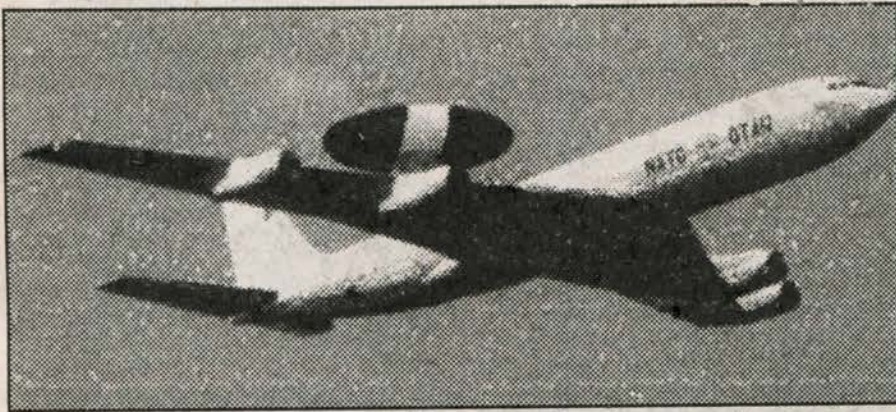
Очекујем да своју снагу покажу и странке левице, заједно смо прегурали једну тешку фазу, тешко раздобље у историји Србије. Били смо у томе скоро јединствени, у неким одлукама се нисмо слагали, остављали смо сукобе за друга времена. Нисмо се сложили по питању Косова и Метохије.

Сада ће моћи поново да се профилише српска политичка сцена, народ ће је профилисати, бирачи на изборима. Како они буду моделирали снагу политичких странака, такву ће власт имати. Значи, свако ко пође на изборе нека помисли да је његов глас за оне који ће победити и нека помисли да ли онима којима намерава да да глас треба дати победу у руке. Да ли су можда неки други вреднији?

Ми смо ово време, откада смо у влади Србије и Савезној влади, искористили да научимо посао и да покажемо Србији да ми нисмо само опозициона странка, да смо ми странка која уме да влада и да смо странка чије људе нико не може да прозове ни за криминал, ни за корупцију, ни за неспособност, ни за сарађу са непријатељем, ни за непатриоти-

Етика СПО: бојкотију рад Скупштине, али не и скупштинску благајну

У Савезу са Русијом и Белорусијом, престаће опасност од Америке: Авакс НАТО авијације

зам, да смо људи који имају права да воде ову државу, а да ли ћемо је водити, ми то ипак препуштамо бирачима.

После обнове развој

Водитељ: Гледалац из Житорађе каже да ви учествујете као странка у власти на свим нивоима, како оцењујете резултате у обнови земље од НАТО агресије, као и даљи развој и обнову?

Томислав Николић: Резултати су изванредни. Овакве резултате не би имале ни много развијеније земље од наше. Можда би неко ситничав могао да каже да смо могли само по једну траку ауто пута да поправљамо, да можда нисмо морали баш све мостове... И нисмо морали све да вратимо у пређашње стање. Наша држава не би могла да функционише да је нисмо обнављали. Ово сада више није обнова. Ово је развој.

Кренули смо у изградњу станова, кренули смо да обнављамо и оно што није било ургентно и што није било хитно. Ургентне ствари смо завршили. Американци из својих сателита више не могу да пронађу места која су гађали. Тамо где смо имали мост пре агресије имамо и сада. Опозиција каже да немамо а ми кажемо пливајте. Ми ћемо ићи мостовима а ви пливајте пошто их нема. Све што је уништено и без чега држава не би могла, обновили смо. И сада идемо даље.

У свакој држави у којој запослите грађевинаре запослили сте и металургију, и тешку индустрију, и индустрију обожених метала, и опекарских производа, и арматуре, све то у грађевину мора да се угради. Размишљали смо, ако већ морамо да исплаћујемо људима плате, хајде да их запослимо за те плате. А сада они већ имају користи од тих послова, стварају извесну акумулацију из које могу да улазе у нове послове. Обнова је нешто чиме можемо да се похвалимо пред целим светом.

Ја сам више пута критиковао зашто се не снимају бравари, вариоци, бетонирци, тесари, електромонтери који су и за време агресије радили... Вилим да државна ТВ у последње време, из вечери у вече, приказује те људе. Те анонимне људе треба приказивати а не политичаре. Зна се посао нас политичара, зна се да смо морали да организујемо ту обнову, и ми тиме не треба много да се хва-

лимо. Српски радикали су у свему томе учествовали, народ то зна.

Суша убира данак

Водитељ: Ево, у сету питања везаних за Топлицу и топлички крај, молим вас у најкраћем јер се ближимо крају емисије.

Хоће ли се улагати више у овај пољопривредни крај, пита Томислав Јаковљевић из Мале Плана. Јован Станковић из Ђуковца пита - с обзиром да је ово пољопривредни крај, интересује га да ли ће бити довољно минералног ђубрива за предстојећу јесењу сетву и како ће се оно распоређивати.

Томислав Николић: Влада ће обезбедити поново и нафту, и семе, и ђубриво за сетву и заштиту. Ове године је то у неким крајевима омануло, ове године смо имали и подземне воде у великом делу Војводине, а онда сушу скоро у целој Србији. Ова година није била повољна за пољопривреду. Али ево, за ових 10 година откако су нас притисли, ми нисмо имали неповољну годину. Морали смо да рачунамо да у једној години нећемо имати род на који смо навикли. Већ сада прогнозе говоре да ћемо морати да увеземо жуту шећер и да га прерадимо да бисмо обезбедили становништво шећером и да ће можда сунцокрет подбашити у једном делу. Пшенице и кукуруза ћемо имати довољно.

Ми са оптимизмом гледамо у будућност зато што имамо добру пољопривреду. Зато ће се улагати и у топлички крај, и у све друге крајеве, али у мери у којој држава буде имала средстава. Ова држава је сада јако сиромашна. Свакодневне муке су са буџетом, за пензије, за разна социјална давања, за плате запослених у државним установама. Видите и сами са колико се напора и мука обезбеђују приходи у буџету и стално проналазимо неке нове, до сада некоришћене изворе. Све има своје границе. Али, истовремено, постоји аграрни буџет који се непрекидно користи, у који сви улажемо а из кога добијају најбоље пројекти. Тако ће бити и са Топлицом. Ако било које предузеће приватно, друштвено, државно из овог краја има добар пројекат у области пољопривреде, мора да га понуди Министарству пољопривреде.

Водитељ: Следеће питање - да ли постоје готови програми развоја сеоских средина и ако постоје, када ће се кренути са реализацијом?

Томислав Николић: Многа су министарства радила на томе. Знам да је Министарство за науку и технологију толико далеко отишло да су чак цртали тип куће за село, какву сељак треба да прави, али знам да се многа министарства баве селом и посебно природом, водама. Вода ће у овом веку бити велики проблем, а ми је имамо довољно.

Очито је да смо се погрешно развијали и да ту цену морамо да платимо. Не вреди сада да јадикујемо, морамо све више да се окрећемо селу и можда се стичу посни у Војводини кад се говори о пољопривреди. Можда бих ја могао да огорчим неког радника кад кажем да треба да се развија пољопривреда. Али интерес је држави да се развија пољопривреда и мислим да ће нове владе које се буду формирале на савезном и идуће године на републичком нивоу, пољопривреди морати да посвете много више пажње него до сада.

Развој села распакује кофере

Водитељ: Због великог интересовања наших гледалаца и великог броја питања емисију ћемо продужити до 22,30, до трећег дневника РТС.

Само да кажем да гледалац из Меровине, везано за ово питање, констатује да се једино тако, развојем села, могу задржати млади у овим пољопривредним крајевима.

Томислав Николић: И вратити. Ви знате да постоји проблем у многим селима, посебно брдским, планинским селима где млади момци не могу уопште да се ожене. Не би ишли у град, имају добро имање, добре изворе прихода али девојке неће да дођу у село. Држава ту мора да помогне. Мора да створи услове да живот на селу буде као у граду. Да то не буде ни понижавања, ни схваћено као трагедија породице ако се девојка уда у село. Живот на селу мора да буде са толико задовољстава колико их има у граду и онда ће село да оживи. Овако је заиста тешко очекивати од људи, који би да су у предузећима одавно били пензионери, да носе производњу на селу, па то је у најмању руку бесмислено.

Сујете лидерчиња (и долари) разбијају опозицију

Водитељ: Судећи по писању страних медија, констатују наши гледаоци, чак из агресорских земаља, неке домаће тзв. независне штампе, опозиција у Србији је дубоко подељена. Из ког разлога? Ваше мишљење.

Томислав Николић: То су само личне сујете и лидерство. Иначе, они имају исти циљ, исти задатак. Задатак им је да освоје власт у Србији, да власт предају Американцима и да кажу - наређујте шта треба да радимо и ми ћемо то да урадимо. Деле се око тога ко ће бити први међу њима. Када су састављали листе, поку-

шали да саставе листе за савезне изборе, свако је тражио да има 60% на листи. Кад саберете, требало им је 250% да би направили листу.

Ево, СПО наговештава неко помирење са странкама опозиције, али каже - само под условом да се поштује снага СПО. То треба тумачити тако да њихов кандидат буде заједнички кандидат за председника државе и да они имају највише места на листама за локалне, савезне и покрајинске изборе. То ће исто да каже и Демократска странка, односно Савез за промене, а то ће да кажу и остале странке које се налазе у опозицији.

Међу њима никада не може да дође до слоге каква је била међу нама који смо на власти. Као да је нама радикалима баш све било лако. Као да смо ми слепи и глуви па нисмо видели кад нас заобилазе, кад неку одлуку доносе мимо нас, кад не консултују нашег министра него заменика министра.

Код њих такве сарадње нема. Сарадња између странака левнице и Српске радикалне странке је неприродна, гледајући политичку теорију неприродна је, странке левнице и странка центра, умерене деснице, рекао бих, где да нађете заједнички интерес? Држава и социјални проблеми, то нас је саставило.

Ми се разликујемо и у погледу назива државе, химне и грба, и заставе и решавања економских питања, реформи. Ми смо за што бржу реформу, приватизацију, а странке левнице отежу са тим поучене искуствима неких држава које су тако распорудале своју државу, али и поједини директори спречавају приватизацију. Ми смо имали купца за Бечинску цементару, који је понудио толико новца колико Влада Србије није очекивала, а директор Цементаре је спречио продају. Може му се, такав је закон, а немамо сагласност да га променимо, да не зависи од директора друштвеног предузећа хоће ли бити приватизовано или не, него да мора.

Дакле, ту сагласност коју смо ми постигли на питањима опстанка државе, опозиција не може да постигне. То су разлози не само за њихове свађе, баш мене брига за њихове свађе, то су разлози што они немају углед у народу. Колико су се пута до сада састајали и излазили на изборе и одмах се после избора посвађали? Знате да нису могли да одреде посланике у Веће грађана неколико месеци и Скупштина је заседала без посланика опозиције јер они нису могли да се договоре колико коме мандата припада. Тако је то и сада.

Кржаве руке пуне цеп Бинђићу и друговима

Стране државе, агресори на Југославију, њихови медији у ствари, жале што у Србији не могу да пронађу упориште у странкама које финансирају. Толико је отворено то финансирање да се српском народу гаде ти људи. Знате, ако онај крвавом руком да новац Бинђићу у цеп за предизборну кампању, то се Србину гади. Та рука је крвава можда и од срп-

ског детета, можда ја сада бизарно говорим, или од српског војника кога је убио НАТО. Та рука је крвава, та рука дели новац да постигне оно што није могла бомбардовањем. Па када се нисмо предали под бомбама, ваљда нећемо да се предамо ни на изборима.

Бојкотују рад Скупштине а примају плате

Водитељ: Ваш верни члан Чедо Петровић из Прокупља пита, да ли се десило да је неки представник опозиционих партија подржао неки програм Владе Србије? Како се понашају представници опозиције кад су у питању видљиви резултати који се односе на обнову и изградњу земље?

Томислав Николић: Ако говоримо о некој институционалној опозицији не знам зато што посланици Српског покрета обнове већ одавно не учествују у раду Скупштине Србије. Они дођу на одборе и дођу да узму дневнице, али у скупштинској сали их нема, тамо где је директан пренос и где би могла цела Србија да их чује. Ми, српски радикали, у Скупштини Србије смо бојкотовали неке седнице, док смо били у опозицији, али искључиво седнице на којима није било преноса. Цабе вам је учешће у раду Скупштине, изношење аргумената ако то грађани Србије не чују. Ми сад имамо директне преносе свих седница, опозиција не долази на седнице, тако да не знам став опозиције која је у Скупштини. А став опозиције која то манифестује на митинзима, на својим телевизијама, у америчким новинама, за њих је понижавајући.

Погрешно су проценили да обнова неће успети и напали су обнову од првог дана. Онда су почели да хуте и сада хуте о обнови, више не нападају. Али не нађоше ниједну реч похвале за оно што се у Србији ради, па да кажу и наши чланови учествују у обнови, ми нисмо и то прихватили. Понављам, сви грађани Ср-

бије учествују у обнови, и они који су гласали за левницу и они који су гласали за радикале, и они који су до сада гласали за ове странке које су се показале издајнички. Сви ми изграђујемо ову земљу, зато није срамота ни за једну политичку странку да учествује у изградњи земље, али они то не желе.

Мислим да они то не би ни умели да ураде, то је очито. Никада нису били на власти у Србији, а тамо где су били на локалном нивоу, показали су врло добро како би Србија пропатила и грчала све док их не би сменила новим изборима. Београд, као град који је четири пута већи од Црне Горе, довољан је доказ какви би они били на власти.

Украли су све што се може, упропастили су све, и са олакшањем дочекали да им Влада Србије одузме контролу над градским саобраћајем, јер више нису имали ниједан аутобус на улици, успели су се као пиле у кучине. Ево, сад ће са олакшањем да дочекају да им се воловод узме. Поља Београда нема воду сваког дана, ко више да их трпи. Чак не смеју ни да нас нападају што сад ми контролишемо градски саобраћај. Данас је изашло 380 аутобуса градског саобраћаја на улице и сви приватници по цени од 3 динара. Док су они контролисали излазило је 50 аутобуса ГСБ-а и ниједан приватник док су штрајковали тражили нове цене. Тако да је опозиција о себи све сама рекла.

Пазимо кад дајемо обећања

Водитељ: Да ли је Српска радикална странка реализовала све што је обећала народу у претходном периоду, пита Јелица Јовановић из Прокупља.

Томислав Николић: Остварила је све што је било могуће. Нисмо још намирили сељачке пензије и нисмо разна социјална давања, а рекао сам, убеђен сам, да ћемо то урадити до краја године. Уосталом, Влада Србије остаје да ради до идних избора, и чак да не будемо партне-

Гложе се око пара: проамеричка "демократска" опозиција

ри или сами на власти у савезној држави, наша обавеза остаје, до следећих избора, да у Републичкој влади испунимо сва обећања која смо дали. Нема тог обећања које смо дали, а да га нисмо испунили, зато што пазимо кад дајемо обећање. Знамо да ћемо доћи у ситуацију да станемо пред народ и да одговарамо на питање јесмо ли испунили обећања.

Водитељ: Јован Марић из Малџ Плана пита вас, да ли су радикали сагласни са сваком одлуком коју донесе Влада Србије из Савезне Републике Југославије.

Томислав Николић: Радикали су углавном сагласни са сваком одлуком Владе Србије Савезне Републике Југославије. Постоје одлуке са којима нисмо потпуно сагласни, али не могу да буду основ за наше сукобе. Али, постоје многи потези и одлуке појединих министарстава и појединих политичких странака са којима нисмо сагласни.

Али, било би од мене крајње неморално да вечерас на телевизији говорим у чему нисмо сагласни са коалиционим партнерима, а и даље смо коалициони партнери. Ми смо рекли, књигу сукоба затварамо оног дана кад уђемо у Владу Републике Србије, а отворићемо је једног дана када будемо поново супротстављени. Ми се на овим изборима нећемо нападати и то би било неморално. Шта би то значило да ја сад износим нешто о чему сам у четири ока разговарао са неким коалиционим партнером и нисмо сложили, па шта, сложићемо се други пут. Ми се нисмо ни заносили тиме да кад уђемо у Владу да ћемо моћи све да остваримо што тражимо, онда би и они могли да очекују да остваре све што траже.

Ми смо успели доста својих идеја да програмамо, неке нисмо, посебно измену Закона о приватизацији. Ми то нисмо успели, нисмо имали сагласност коалиционих партнера, али сам убеђен у новом сазиву да ће то бити могуће и да је сад и њима јасно да без потпуне приватизације држава не може да крене.

Песница "Отпора" усташки симбол

Водитељ: Светлана Илић из Прокупља пита зашто хапсите чланове Отпора кад ће нас, како Илићева, тврди бранити.

Томислав Николић: Прво, ја не видим да их ико хапси. Под фирмом студентска организација Отпор појавила се политичка странка отпора која делује као секта, не бих могао ни сам да пронађем прави термин, зато што не знате ни ко је председник, ни ко су чланови неког управног одбора или главног одбора, јер нису никде регистровани. Углавном се труде да прекршајима повреду закон јер су ту мале казне, а од тога праве случајеве.

То је задатак који су добили директно из Америке и зато су плаћени. А, на то наседају многа наша деца, посебно средњошколци. Средњошколце је најлакше извести на улице, на демонстрације, у штрајкове, то нису формиране ли-

чности, нико од њих није пунолетан. Отпор сада учлањује у средњим школама, па онда на таблама истичу имена оних који нису чланови, да би били жигосани, а имају пуно подршку Запада.

Свако ко ремети јавни рад и мир мора да буде приведен. То што он каже да припада Отпору нити је разлог да буде приведен нити је оправдање да не буде приведен. Отпор практично не постоји, законски, формално не постоји, и много је смешно кад неки представник Отпора изађе на митинг опозиције у Београду и почне да им командује, па каже, у року од седам дана да направите заједнички програм. Ми вас чекамо већ седам година, дођите сви овамо, станите иза мене. Драшкових, Ђинђић и Кошгунца као мале деца прилазе, затим каже, сад се вратите, и они се врате. Очито је да је командант Отпора исти онај који командује нашим опозиционим странкама, то је Америка.

Све је то смешно и јадно, али ето опозициона штампа сваког дана пронађе понеког из Отпора који је приведен. У току дана милиција привде много људи, али Блиц, Данас, Глас јавности и сва та издајничка штампа пишу само о онима који кажу да припадају Отпору. Уосталом, ако су толико чисти, зашто су из државе побегли они који су осумњичени да су учествовали у атентату на Бошка Перошевића. Зашто?

Знате, та стиснута песница је усташки симбол. Ми смо показали свим грађанима Србије да је то усташки симбол. Показали смо новине које величају тај симбол. Ако има родитеља који својој деци то дозвољавају, ако још неки родитељ има таквог сина и кћер, нека то раде. У једној држави не можемо сви исто да мислимо, али нико не сме да користи децу у ове сврхе у које их опозиционе странке и Америка користе. Да је тај Отпор јак досад би се већ регистровало као политичка странка, изашли би на изборе. За мене не постоји нико ко не учествује на изборима.

Кобна политика попуштања Западу

Водитељ: Група гледалаца из Прокупља каже да нас, наводно демократски Запад, већ дуго сурово кажњава на најбезочнији начин, разноразним санкцијама, и што би наш народ рекао, извесно је да немају душу. Да ли, по вама, има краја њиховим насртијама, поменусти Русију, Кину.

Томислав Николић: Па знате, економској блокади ја не сагледавам крај. То је оно што мора да опомене било коју власт и у Србији и у Савезној Републици Југославији да нема попуштања Западу. Први шамар, прво попуштање од кога нисмо ништа добили био је Дејтон. Нама је обећано скидање санкција ако прихватимо Дејтонски споразум. Никада нису скинули санкције.

А због чега су уведене санкције Савезној Републици Југославији? Формално-правна одлука је донета због учешћа у рату бивших југословенских република. Где је тај рат сада. Где је тај рат у

Републици Српској Крајини, Републици Српској. Откуд сад санкције Савезној Републици Југославији. Шта то сад смета у Савезној Републици Југославији. Смета власт коју је изабрао народ. Па то значи да смета и народ. Мисли Америка да испразни ову територију и да доведе неке друге да живе овде. То је немогуће. Ми ћемо остати овде, а народ из ината гласа за онога кога Америка напада. Да је Америка имала памети, да је уложила две, три милијарде долара у Србију пре агресије, да је помогла Србији са две до три милијарде долара, можда би њени пулени лакше дошли на власт. Овако, хтели су да нас побију, а сад хоће да њихови дођу на власт. Где то има. Који би то народ на свету прихватио.

Што се тиче Руса, оног часа кад уђемо у Савез Русије и Белорусије, кад тај савез буде прво бесцарински, решиће се многи проблеми. Оног часа када уђемо у одбрамени савез са њима, оног часа кад буду инсталирани први системи који обарају све авионе који се појаве над Савезном Републиком Југославијом, престаће свака опасност од Америке. Америка је у стању, да од глади умре последњи Србин, да би она поставила власт коју хоће. Ми смо навикли на тежак живот. Ми смо срозали стандард живота на мери испод које не смемо више. А то је знак не само да немају душу, они немају ни мозга. Да имају неког паметнијег саветника, да ови њихови пулени не мисле само на новац који стављају у џепове, него да мисле и на државу, постојао је начин да помогну држави и да народ изабере неког другог. Сада, после свих ових зверстава и злочина, за њихове пулене је најбоље да се не појављују на изборе. Они ће доживети такав пораз да ће се поставити питање оправданости лабелог опстанка политичких странака.

Порука бирачима – изађите на изборе

Водитељ: Господине Николићу, молим вас, на крају емисије, уколико процењујете да је неопходно да сумирате ово о чему смо причали, шта бисте посебно апострофирали.

Томислав Николић: С обзиром на то да су избори већ расписани, могла би то да буде једна изборна порука коју српски радикали упућују бирачима пред изборе – изађите на изборе. Изађите на изборе, решите најважније питање у нашој земљи, своју судбину и судбину своје породице. Немојте да седите код куће, немојте да вас хвата паника и да мислите да неко унапред побеђује, немојте да мислите да ваши побеђују изашли ви или не. Значи, гласајте, мислите на будућност своје деце и чежњиво гледајте према Косову и Метохији, ми ћемо тамо морати да се вратимо, па макар по цену која ће бити веома висока.

Водитељ: Господине Николићу, хвала вам на учешћу у нашој емисији, а вама поштовани гледаоци хвала на пажњи. Била је ово емисија Отворени студио. Пријатно вече.

НЕКА НАЈБОЉИ ПОБЕДИ

Мој избор је предлог Председничког колегијума Српске радикалне странке, који је усвојен на седници Централне отаџбинске управе. Али, то је само именовање једног од 20 или 30 српских радикала који су могли да се нађу у овој улози, на овим изборима, и да остваре исти успех који ћу ја остварити и који ће остварити Српска радикална странка

Водитељ: Поштовани слушаоци Радио Шида добро вече и добро вече нашем госту Томиславу Николићу, кандидату Српске радикалне странке за председника Савезне Републике Југославије на изборима заказаним за 24. септембар. Најавили смо ово гостовање за 20 часова, али ето, силом прилика, сада смо угостили господина Николића.

Томислав Николић: Добро вече. Ја дугојем извињење и вама и вашим слушаоцима. Ми смо данашње путовање по Срему отпочели посетом бањи у Сланкамену и такву једну посету не можете да ограничите временски. Једноставно, ми нисмо могли да кренемо из бање од наших рањеника онда када смо хтели, већ онда када су нас они пустили. То је пореметило читаву сатницу, и још једном молим ваше слушаоце да уваже ово извињење.

Иза српских радикала нема прљавих трагова

Водитељ: Вероватно су многи чекали да се ви појавите. Ми смо разговарали пре годину дана. Били сте нам гост 3. августа прошле године у својству потпредседника Републичке владе. У међувремену сте постали и потпредседник Савезне владе. Ево, сада сте кандидат за председника Југославије и то је предлог највишег органа ваше странке.

Томислав Николић: То је предлог Централне отаџбинске управе, који је усвојен на седници Централне отаџбинске управе, али је то само именовање једног од 20 или 30 српских радикала који су могли да се нађу у овој улози на овим изборима и да остваре исти успех који ћу остварити ја и који ће остварити Српска радикална странка.

Водитељ: Суштина образложења је, отприлике, ја ћу у најкраћем да кажем да ви поседујете високе моралне и интелектуалне квалитете, што је неспорно, и логично да у суперлативу буде образложење.

Логично је, такође, да сви не мисле тако, па ћу овај почетак да комбину-

јем тим образложењем и питањем једне слушатељке, како сте се осмелили да прихватите кандидатуру за тако високу и важну функцију. Намерно истичемо ово смели, употребила је ту реч а не прихватили, решили, одлучили, пристали. Ево прилике да коментаришете став ваше странке да ви управо будете кандидат.

Томислав Николић: Најпре, да одговорим на питање које је постављено зато што не бих хтео да питање остане без одговора. Постоји више разлога зашто ја можда не би требало да се кандидујем по мишљењу онога ко је питање поставио. Да ли је смелост потребна да се кандидујем зато што је противкандидат Слободан Милошевић. Да ли је смелост да се кандидујем зато што ја нисам моралан човек, зато што нисам честит, нисам поштен, зато што припадам слабој политичкој странци, зато што имам лошу прошлост. За све ово што је негативно у животу једног човека заиста би требала смелост да се кандидујем.

Ја припадам Српској радикалној странци и понављам, један од нас 30 је могао да се нађе у овој улози и да има смелости зато што иза нас нема прљавих трагова. У време када смо напустили Републичку владу, указала се прилика и власти и опозицији да нас нападну и да изнесу све оно што код нас не ваља. Међутим, ниједна лоша реч ни о једном министру, заменику министра, помоћнику или било ком службенику Владе који припада Српској радикалној странци.

А, ако је та смелост била потребна зато што је неспорно до сада најјачи кандидат, председник до сада најјаче политичке странке, Слободан Милошевић, ја се у животу нисам бојао никаквих, посебно не политичких покушаја, чак и када сам их водио и против јачих од себе.

Ја овог часа имам више вере у политичку странку којој припадам и њеног кандидата од политичке странке која ће нам бити најозбиљнији конкурент на овим изборима и од њиховог кандидата за председника. Из више разлога, не

Седница Централне отаџбинске управе: Томислав Николић изабран за председничког кандидата Српске радикалне странке

морам баш све да их наводим, а један од основних је тај што ја мислим да садашњи председник Савезне Републике Југославије може да рачуна искључиво на гласове своје политичке странке. У првом кругу на тако нешто и ја рачунам. А наше политичке странке су приближно једнаке. Ту постоје релативне тачне егзактне мере. Егзактне мере су избори 1997. године. Ми смо били скоро изједначени 1997. године. Чак је наш председнички кандидат победио председничког кандидата Социјалистичке партије Србије, недостајало је половина процента гласова да он буде и проглашен за председника Србије.

То значи да кандидат Српске радика-

Михајловића, коју то снагу они имају уз себе када су кренули на ове изборе. Да ли је то снага бирача, да ли је то упориште у народу, да ли је упориште у ономе што су до сада радили у животу, да ли је упориште у њиховом личном или политичком ангажовању.

Кандидати опозиције

Шта је Војислав Коштуница, да рачуна на гласове своје странке, то је 100.000 гласова. Без милион гласова на овим изборима нико нема шансу. Где ће он да нађе још 900.000 гласова. Каже да је националиста и патриота. Хоће ли те гласове да тражи од Расима Љајића, од Јо-

Наравно, и он рачуна на гласове СПО, његов председник није успео да сакупи више од 550.000 на изборима 1997. године. Многи чланови СПО неће гласати за Војислава Михајловића јер је то за њих додатно понижење уз повижења која им је нудио Зоран Ђинђић да прихвате да ове минорне странке одреде кандидата за председника и да Вук Драшковић иде са њима у коалицију на локалним изборима, а да СПО има само 30% кандидата за одборнике.

Значи, да рачунам на победу на овим изборима није ми била потребна никаква смелост. Ја, уз себе имам 270.000 чланова Српске радикалне странке и минимум милион гласова који припадају српским радикалима на овим изборима. Онај ко не може да рачуна на снагу своје политичке странке и ко не може да рачуна на то да му у последње четири године, од последњих избора до данас, нико не може да пронађе ниједан лош потез или потез који би му умањио углед у народу, тај не треба да се кандидује.

Остало је да евентуално коментаришем и кандидатуру досадашњег председника Савезне Републике Југославије, али мислим да ћу све рећи тиме, што мислим да је он добро обављао функцију председника Савезне Републике Југославије, ја се сигурно не бих кандидовао. Онда бих тек знао да немам шанси и да је велика смелост да се кандидујем.

Афирмисаћу програм Српске радикалне странке

Водитељ: Највећим делом сте одговорили на питање које би требало да вам поставим о противкандидатима. Кренули сте у агилну кампању од самог старта, ево и ово је доказ колико сте пребукирани. Шеф ваше странке, чини ми се, управо даје интервју на државној телевизији Отворени студио. Колико сам ја упозната, ваш став у овој предизборној кампањи јесте да не нападате противника, него да изнесите сопствени програм. Дакле, Српска радикална странка и даље стоји иза свог програма.

Томислав Николић: Наравно, многи ће да питају шта ћу урадити као председник Српског радикала то не треба питати. Зна се Програм Српске радикалне странке. Било ко да буде изабран на ову функцију, понашаће се искључиво у оквиру Устава Савезне Републике Југославије и у оквиру Програма Српске радикалне странке. Наше кампање до сада се никада нису одликовале овим о чему ви говорите изузев, када нас је неко нападио.

Ми смо морали на изборима 1993. године да наступамо много оштрије него што смо хтели, јер смо тиме доказивали да се ничега не бојимо. Странка је била, посебно у Срему, изложена страшним нападима власти. Људи су хапшени, чак и за оружје које су добијали од МУП-а, са реверсом, за борбу против усташа, тако да смо ми морали, ми из врха странке, на свим трибинама, митинзима и го-

Без мрље на биографији: Томислав Николић

дне странке није без шанси у политичком надметању са кандидатом Социјалистичке партије Србије. Тако да ми са те стране никаква смелост, нека додатна смелост, није била потребна.

Мој успех на овим изборима биће да не освојим мање гласова од Српске радикалне странке. То ће онда представљати знак да је странка начинила прави избор и да ја нисам умањио углед своје странке кандидовањем. Ја таква питања својим политичким супарницима на овим изборима не бих постављао. Могао бих да питам и двојицу кандидата опозиције и кандидата Социјалистичке партије Србије да ли они имају смелости да иду на изборе. Могао бих да питам Војислава Коштуницу и Војислава

жефа Касе, од Зорана Ђинђића, од Душана Михајловића, Грађанског савеза, Свијановића, Небојше Човића и читаве булументе издајника и НАТО-ових плаћеника.

Шта на изборима тражи Војислав Михајловић, шта стоји иза њега. Да није направио толико криминалних афера у Београду нико га по слици и по плакату који ће вероватно штампати не би познао, ни ко је, ни шта је, ни чиме се бави. Па не може човек који се 10 година бави политиком, а није оставио никакав траг на политичкој сцени и међу грађанима Србије, да рачуна да ће имати иоле озбиљнијег успеха на овим изборима.

стовањима да покажемо да се ничега не бојимо.

Овог пута је сасвим другачија ситуација. Српска радикална странка улази у предизборну кампању као једна од странака из коалиције и из Владе народног јединства. Зашто би ми кретали први у сукоб и окршаје. Ми нећемо са својим коалиционим партнерима да кваримо односе зато што су избори. Избори су демократска тековина савременог друштва и нико нема право да се љути што неко учествује на изборима, нити да од тога прави такве проблеме да евентуално не може да сарађује после избора.

Ми смо, убеђен сам у то, упућени да и после ових савезних избора правимо коалициону владу, јер нико не може да освоји довољну већину, иако је помало неприродна, идеолошки, коалиција између странака левице и Српске радикалне странке, али је природнија од оних које ће чинити наше странке у Савезној Републици Југославији и у Србији. Зашто бисмо онда у предизборној кампањи подизали тензије, а осуђени смо или упућени смо да после избора будемо заједно и да решавамо животне проблеме ове државе, као што смо их решавали протекле две године.

Дакле, нећемо први никога нападати, одговараћемо на нападе, али то су све питања на која морамо да дамо одговор. Ми смо разговарали о изборима и док смо заједнички радили предлог Закона о избору посланика у Већу република, о избору председника република и закључили да су и странке левице и Српска радикална странка довољно јаке да саме изађу на изборе.

Истовремено смо закључили да је Српска радикална странка заслужила да има кандидата за председника и да са својим кандидатом покуша да уђе у други круг, и онда очекује прави политички сукоб са кандидатом Социјалистичке партије Србије. Ми не знамо ко други би могао да уђе у други круг.

Опозиција је непрекидно говорила да је јача од нас, говорили су да је Мило Ђукановић најпопуларнији реформски, демократски политичар. Ево им прилике. Нека кандидују тог који је најбољи, који је најпопуларнији, нека се они кандидују као јачи и нека нас победе. Али, то су приче за малу децу. То се они сами храбре, као мало дете када треба да уђе у мрачну собу па каже: нема ништа унутра. Унутра нема ништа. Тако и они кажу победићемо, најјачи смо, онда кажу бојкотоваћемо изборе, онда их Медлин Олбрајт позове па им нареди да изађу на изборе, па им нареди да иду заједно.

Они то никада неће моћи, јер свако од њих појединачно мисли да је најпаметнији, најбољи и неће прихватити да неко други буде његов председник, а онда изабере за кандидата Војислава Коштуницу покушавајући да узму патриотски део гласова. Тобож Војислав Коштуница је националиста, патриота умерен. Да питате Војислава Коштуницу шта је то направио у животу, какву је политичку трасу изградио да би могао да гради државу, колико му странка има чланова, колико мандата има у Републици

кој скупштини, колико у Савезној скупштини, и ако га питате има ли он 20-30.000 спремних и способних људи да организују државну власт, сви његови адути би пали у воду.

Снагу су, до уласка Српске радикалне странке у Владу, снагу за владање овом државом имали само социјалисти. Српска радикална странка је, за ове 2,5 године, научила државни посао. На њему се није обрукала. Ниједан од чланова Српске радикалне странке није огрезао ни у криминал, то је нама потпуно странно. Ми сада имамо снагу да владамо државом и ми смо то бирачима доказали.

Остаје да 24. септембра свако заокружи онога за кога мисли да је најбољи и да треба да победи, да ми то све саберемо, а ми имамо увек најбоље контролоре на изборима, и да онај ко победи с правом може да каже да има право да управља даљом судбином земље.

Неспособност КФОР-а и УНМИК-а

Водитељ: Могуће су и врло извесне коалиције после 24. али до тада сте конкурентске странке на изборима.

Томислав Николић: Наравно.

Водитељ: Ако ви победите. Дакле, ако ви постанете председник Савезне Републике Југославије, остају нека кључна питања, која грађани очекују да се реше, репимо питање Косова, односи са Црном Гором, односи са светом.

Томислав Николић: Ту су два питања веома важна. Судбина Косова и Метохије записана је не само у програму, него и у срцима српских радикала. Никада се нећемо одрећи ни Републике Српске Крајине, ни оне трећине Републике Српске која је окупирана, ни Косова и Метохије. И нема цене коју нећемо платити да се српска полиција и Војска Југославије врате на Косово и Метохију. Ми смо дужни да проведемо Резолуцију 1244. Ако то КФОР није у стању, ми јесмо. КФОР ће бити у стању да посматра како то ми радимо и неће имати никаквих проблема. Војска Југославије и полиција ће поново да успоставе ред и мир на Косову и Метохији, зато што су

КФОР и УНМИК били потпуно неспособни да то ураде.

Односи са Црном Гором записани су у Уставу Савезне Републике Југославије. Ја сам последњи човек на свету који би кршио Устав Савезне Републике Југославије.

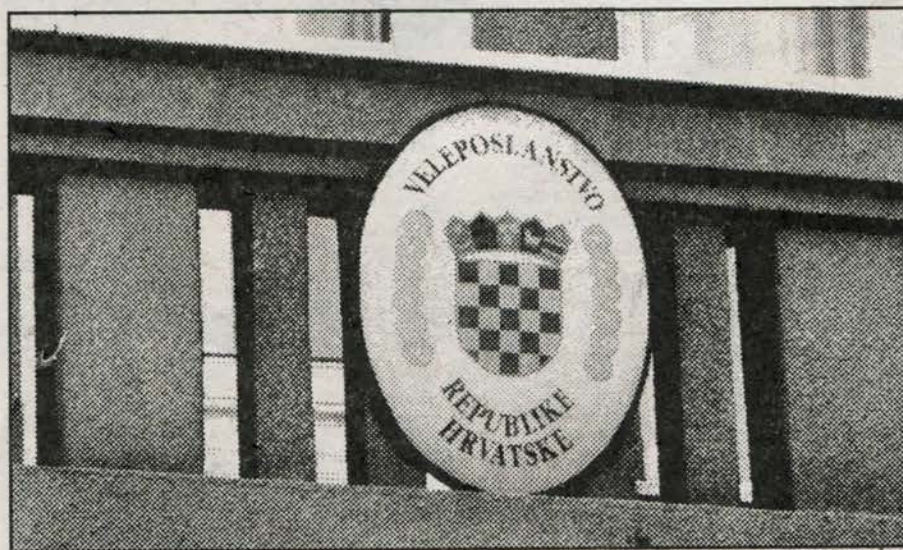
Значи, нисам писао тај Устав 1992. године. Да је било који српски радикал учествовао у писању тог Устава много би тога другачије изгледало. Држава се не би звала сигурно Југославија, застава сигурно не би била плаво бела црвена и да не личи ни на заставу Србије ни на заставу Црне Горе. Химна сигурно не би била "Хеј Словени", држава сигурно не би била федерација већ би била република. Имали бисмо једног председника, једну владу, једну скупштину, али сада када постоји тај Устав, који је донет 1992. године, ми га поштујемо све док не будемо имали снагу да га променимо.

А, тај Устав јасно и гласно каже да ниједна република нема право на отцепљење. Није само та одлука, постоји више одлука из уставне материје за које је потребна сагласност обе републике чланице. Дакле, чак и да резултати референдума буду позитивни, и да Скупштина Црне Горе прогласи ту одлуку, она је неважећа без сагласности грађана који живе у Србији. Значи, референдум мора да се распише на територији целе Савезне Републике Југославије.

Са њима не може да се разговара, они не могу да схвате колики је интерес да живе у заједничкој држави. Црна Гора би брзо нестала са карте ако би Мило Ђукановић успео у својим намерама. Он би побегао из Црне Горе као Горбачов из Русије.

Са убицама српске деце нема разговора

Што се тиче односа са светом, ја свет делим на два дела, барем на два ако не и на више. Један део са којим више никада не треба разговарати, а то су они који су убијали децу. Који су рушили све што су могли да погоде и убијали свакога кога су могли да погоде. То је НАТО. Сви његови чланови, Америка, Канада, чла-

Понижавајуће: дипломатски односи са Хрватском

нови изван Европе. И онај други део света који нам не мисли зло, који нас никада неће бомбардовати и са којим можемо и треба да сарађујемо. Тај други део света је 2/3 човечанства. Све док Запад не учини много више од измирења ратне штете Савезној Републици Југославији, држава српског народа са Западом не треба да има никаквих контаката.

Наша победа на изборима значила би прекид дипломатских односа са Хрватском, зато што је заиста понижавајуће да Савезна Република Југославија има дипломатске односе са Хрватском, а Хрватска окупирала једну српску државу. С ким ми одржавамо односе. Јесмо ли ми можда признали да не постоји Република Српска Крајина. Наша глава треба да буде окренута на исток. На истоку су наши пријатељи. На истоку је Русија, Белорусија, Кина, Индија, азијске земље, арапске земље, Јужна Америка. То су државе које су нам и сада помогле да нас Америка и Хрватска не избаце из Уједињених нација.

Више од 100 држава је било против тога да ми изгубимо место у Уједињеним нацијама. Све су то наши пријатељи. Довољно је само да нам амбасадор Јовановић достави списак тих држава и ми их одмах увршћујемо у државе које су наши пријатељи. Сви остали су нам непријатељи и њихово мишљење нас уопште не интересује. Њихово мишљење интересује припаднике опозиције и видећемо како ће опозиција која се ослања на наше непријатеље и на убице српског народа, проћи на овим изборима. Ако мисле да ће добро проћи, онда не познају сопствени народ.

Обнова без преседана

Водитељ: Социјална и економска ситуација, као последица и дугогодишњих санкција и прошлогodiшње НАТО агресије, како ће то питање да се решава којим темпом. Овде имам једно питање које је можда локално, али само на први поглед, вероватно може да се искористи као универзални проблем. Један наш слушалац, радник "Шид транс", пита шта да се предузме у вези радника који се налазе на бироу, а месечна накнада од 800 динара касни већ 5 месеци. Много је, вероватно, таквих случајева у нашој држави.

Томислав Николић: Земља је осам година под економском блокадом и санкцијама и то су објективни разлози. У таквим условима све светске привреде би не само стагнарале, већ и пропале. Ми смо се скоро пет година потпуно успешно борили против санкција и успевали свему да одолимо, али су њихови учинци све препознатљивији у многим нашим предузећима.

Уз све то, ми смо имали много промашаја у економској политици и мислим да је највеће осиромашење привреде учињено са инфлацијом 1993. године, када су фабрике нестајале за ноћ, када се топило оно што је у њима основно, када су прелазиле у руке појединца који су имали нешто мало девиза.

КБЦ "Др Драгиша Мишовић":
са онима који су рушили болнице, не треба разговарати

Ми ћемо наставити да проводимо социјалне програме, а скоро сви социјални програми које је проводила Влада Републике Србије и које сада проводи Савезна влада, позитивни су и добри. Ми ћемо наставити да их проводимо, али ћемо моћи нешто интензивније да уводимо нове програме, које смо уводили и сада у коалиционој влади, али пошто немамо одлучујућу реч у тој влади то је текло јако споро.

Водитељ: Али сте ипак већину иницирали.

Томислав Николић: Већину смо иницирали и нисмо инсистирали на томе да све буде како ми хоћемо, него смо у консултацијама, у усклађивањима, налазили најприхватљивија решења и на тај начин успевали да измиримо заостале пензије, а сада ћемо и дечије додатке, материнске, породилске надокнаде и остало.

Остале су сељачке пензије.

Водитељ: То ће ићи кроз обвезнице.

Томислав Николић: Ово ће ићи кроз обвезнице које у суботу почињу да се деле грађанима, а грађани су обавештени која роба може да се набави за те обвезнице. Остале су нам сељачке пензије и боловање преко 30 дана, она доста касне, и касне надокнаде привремено незапосленим радницима који примају те надокнаде са Завода за запошљавање.

То ће бити следећи пакет мера. Али, ми најпре морамо да сачекамо да се опораве она предузећа на која смо свалили терет ових исплата. Уз све то, ми настављамо и даље да обнављамо земљу, да је још више развијамо, а све мање да је обнављамо. Ускоро ће скоро све бити обновљено што је срушено у агресији.

Мислим да Американци из сателита неће пронаћи шта су нам рушили. Кренули смо у изградњу која ће подстаћи грађевинарство Србије. Грађевинарство, као делатност, за собом вуче скоро све остале индустрије. И смањиваће се потреба за социјалним програмима зато

што ће људи радити. Моћи ће да живе од свог рада.

Није лако ни држави да издржава људе који не раде, није лако ни тим људима који не раде, јер од те надокнаде не може да се живи. А друго, није сасвим свеједно када човек у најбољим годинама једног јутра схвати да више не иде на посао. То тешко пада људима који су стигли до пензије, а камоли младим људима или људима у највећој снази.

За Српску радикалну странку и левицу брига о човеку је на првом месту. Иако се идеолошки се не слажемо у многим питањима, по питању приватизације, која би била основ за покретање развоја у Савезној Републици Југославији, ми смо се сложили око социјалних програма како да то обезбедимо, да не проптеретимо буџет, да не штампамо новац. Изузев тих несугласица ми других немамо, и обе владе, ако остану у овом саставу, наставиће с тим програмима. Ништа се у томе неће променити, може да буде само боље зато што радикали, као нова странка на власти, не болују од старих болести и не болују од шаблона.

Зато радикалски министри, заменици, помоћници имају много идеја. Они проверавају сваког дана колико новца има у буџету и тај новац расподељују. Не труде се да се у буџет слије више новца неком мером која до сада није била предвиђена. Ви помињете вечерас неке радикалске пројекте и законе који су прошли, а ја то више и не зовем радикалским законима, то су заједнички. Све што је усвојила Влада, све што је прошло Скупштину Србије то су заједнички пројекти.

Брига о српском народу

Водитељ: Слушалац из Шиде, када ће у насеља Грмовац, Шимановци и Добановци стићи вода и струја.

То су људи који су избегли из Хрватске.

Томислав Николић: Ми смо и ту показали свим општинама у Србији шта је требало да ради. У време када су први Срби из Српске Крајине и Републике Српске почели да стижу, требало им је омогућити да праве куће, да се не потуцају по задружним домовима, по фискултурним салама, да могу да се запосле тако што ће радити на кући, да имају кров над главом, да имају нешто што би могло да их веже до решавања њиховог статуса у Републици Српској Крајини, да овде не буду изгубљени, него да се осећају делом великог српског националног корпуса. Ми смо више до 5.000 плацева поделили. Продали смо по изузетно повољним ценама грађанима који су нам се обратили, а већина је била из Републике Српске Крајине и Републике Српске, мада то није био услов.

Велики број плацева смо поделили ратним војним инвалидима, свима који су се за то обратили. Успели смо да у сва насеља, осим у Грмовац, доведемо воду и струју, иако то није општински посао. О томе треба да брину град и Републичка влада. Али, оно што је требало да ради град радили смо сами, тако да смо успели да у сва села у земунској општини уведемо градску воду. Они су се до сада снабдевали изузетно лошом пијаћом водом из својих бунара, из својих водовода. Никада нису били ни хигијенски, ни бактериолошки исправни.

Успели смо да обезбедимо струју у свим насељима. Остао нам је само још Грмовац, а и тамо ћемо увести воду и струју у најскорије време, убеђен сам до половине идућег месеца, зато што су радови у току, бетонски стубови су стигли из Бајине Баште. Електропривреда Србије је већ монтирала трафо станице и то ће ићи јако брзо.

Последице споразума Черномирдин-Ахтисари

Водитељ: И да се, при крају овог нашег разговора, још једном вратимо избеглицама или привремено расељеним лицима, њих је око 250.000. Какав увид имате у њихово стање, где су, како су, а сви се надају да ће им то бити збиља привремено боравиште.

Томислав Николић: Ја се исто тако надам да ће то бити привремено, али да би било привремено, Савезна Република Југославија и Србија морају да се припремају да Србе врате на Косово и Метохију. Ја не могу да кажем ниједном Србину врати се одмах, поведи децу, спакуј се и иди, зато што ја са својом породицом живим мирно и безбедно, а не знам у шта бих послао Србина коме бих сада рекао иди у Гњилане, иди у Бујановац, у Приштину, у Косово Поље, зато што то не бих пожеleo ни својој деци.

Интерес Србије је да што више Срба буде на Косову и Метохији. Поносан сам што припадам политичкој странци која није прихватила план Черномирдин-Ахтисари. Прихватање тог плана је довело до свега овога. Ми смо убеђивали посланике у Скупштини Србије да план не треба прихватити. Већина је била да план треба прихватити и план је прихваћен, ево сада последица прихватања тог плана. Ми смо се склонили. Изашли из својих добро утврђених ровова, видели сте војску, неоштећена је изашла са Косова и Метохије, а те наше ровове запосели су војници КФОР-а. Рекао бих војници НАТО-а. Све су то окупатори, изузев Руса. Њих је сада тешко истерати из тих ровова.

Ми ћемо имати много мука, много перипетија и пропатиће српски народ још на Косову и Метохији. Мене само храбри чињеница да постоје средине из

"Генерал" без војске:
ДСС комби странка

којих људи неће да се селе. То је веома важно за нашу државу, јер док Срби живе на Косову и Метохији тзв. међународна заједница, Уједињене нације и цео свет мора да брине о Косову и Метохији.

Ако би се десило да, као у Републици Српској Крајини, Срби оду престаје проблем. Онда би Косово и Метохија веома лако, веома брзо припали Албанији. То ваљда ниједан прави Србин не би могао да преживи. Зато сам вечерас, на почетку емисије, рекао да нема те цене коју српски радикали неће платити, они и њихова деца, да се поново вратимо на Косово и Метохију и да кажемо не само да пише на папирима, него да стварно Косово и Метохија припадају и Србији и Савезној Републици Југославији.

Ми нисмо могли да утичемо на ту одлуку. Нисмо имали довољно гласова у Скупштини Србије, били смо прегласани али смо целу ову ситуацију наговорили. Војислав Шешељ је у Скупштини Србије предвидео све што ће да нам се деси. Било би боље неким да су слушали Војислава Шешеља него што су слушали своје председнике. Али, то је демократија и ја се не мирим са одлуком Скупштине, али она без новог сазива Народне скупштине и новог сазива Савезне скупштине, без нове Савезне владе неће моћи да буде промењена.

Водитељ: Али нада је велика.

Томислав Николић: Не само нада, мислим да имамо довољно снаге, воље, морала и жеље да се вратимо на Косово и Метохију.

Водитељ: Мислим да је ово најлепши начин да завршимо овај наш разговор и да вам ја захвалим.

Томислав Николић: Хвала вам што сте за пола сата продужили програм.

Водитељ: Поштовани слушаоци, гост Радио Шида био је господин Томислав Николић, кандидат Српске радикалне странке за председника Савезне Републике Југославије на предстојећим изборима заказаним за 24. септембар. Хвала вам на пажњи.

Погром Срба: шиптарски терористи, Артемије и НАТО на истом задатку

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗЕМУН ЦЕЛОЈ СРБИЈИ

27. јул 2000. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Српска радикална странка излази на предстојеће савезне и локалне изборе који су заказани за 24. септембар ове године. Ми сматрамо да је термин одржавања избора добар, да је боље што су избори померени и што су ближи од оног крајњег рока за њихово заказивање, а ви се вероватно сећате да смо ми тражили нешто раније да се закажу. Избори се одржавају на солидној правној основи, на основу закона који пружају могућност контроле целокупног изборног

процеса, и то је оно што је важно за све политичке партије и све учеснике.

Српска радикална странка на изборе излази и у Србији и у Црној Гори. Ми ћемо имати пуне листе кандидата, а поступак предлагања у нашим општинским и окружним одборима је у пуном јеку. Сутра ће већ бити конституисан предлог кандидата за савезне посланике, за понедељак је заказана седница Централне отаџбинске управе која ће дефинитивно утврдити наше изборне листе за све изборне јединице на савезном нивоу. Вероватно недељу дана после тога одржаће се седница Централне управе која ће утврдити све изборне листе за локалне изборе.

Српска радикална странка сматра да избори треба да протекну у релативно мирној и толерантној атмосфери. Кадкажем релативно мирној, то не значи да не треба да има политичких сукоба, полемика, расправа, али сви политички потези треба да буду артикулисани у духу правног поретка и елементарних цивилизацијских норми понашања.

Ово је једно велико страначко надметање, али о квалитету појединих политичких странака, партијских програма и кандидата последњу реч даје народ оног дана када се буду попуњавали гласачки листићи и када се буду заокруживала имена кандидата или кандидатских листа.

Способна и поштена локална власт: Земун

Новинар: Познат је Програм Српске радикалне странке, шта ћете ви ново понудити бирачима?

Др Шешељ: Програм Српске радикалне странке тек треба да се остварује. То је основа са које ми крећемо. На савезном нивоу ми нудимо стабилизацију државе. Ми нудимо убрзане реформе комплетног економског и финансијског система. На локалном нивоу Српска радикална странка управо оно што је постигла у општини Земун сада нуди целој Србији. Дакле, једну рационалну, промишљену, поштену власт која ће бити у служби народа и која ће, на основу унутрашњих ресурса који су присутни у свакој општини, довести до препорода општине на плану решавања основних комуналних проблема.

Оно што интересује грађане на изборима на локалном нивоу, то је решава-

туално наруши принцип равноправности странака.

Новинар: Како напредује реализација програма 10.000 станова?

Др Шешељ: Тај програм је у пуном жеку. Он је замишљен као дугорочан програм и најважније у свему је да се ангажује наша огромна грађевинска оператива, да грађевинска предузета добијају посао и веома је важно да грађани могу заиста по најнижим ценама да дођу до стамбеног простора. Оно на чему посебно инсистира Српска радикална странка је да се унапред избегну било какве шпекулације код расподеле тих станова, да се избегне корупција, да се избегну привилегије на основу личних познанстава и тако даље, да нам се не би дешавале неке нове Аните, Анете или Брижете, како се зову?

Томислав Николић: Аните.

његове партије, али ће се и избори у Црној Гори одржати. Изборе проводи савезна држава и Савезна изборна комисија, као државни органи које је формирала Савезна скупштина.

Новинар: Да ли може да се деси да после тога буде двовлашће, с обзиром да нека садашња скупштина не функционише у Црној Гори, на основу претходних избора, која неће да призна...

Др Шешељ: Републичке скупштине немају шта да признају Савезну скупштину. Нема ту двовлашћа. Постоје надлежности савезне државе и надлежности федералне јединице. Проблем је у Црној Гори што је федерална јединица почела да преузима и неке савезне надлежности. Е, ту је морала одавно да интервенише савезна држава, а ви се сетите да је Српска радикална странка од почетка инсистирала на тој државној интервен-

Задужбина српских радикала: Трг победе

ње њихових животних проблема. Проблема асфалта, канализације, водовода, фасада, дечијих обданишта, школа, здравствених установа и тако даље.

Новинар: Да ли сматрате да ће сви имати подједнаку могућност и приступ медијима, све политичке партије које се пријаве, и како видите вашу партију ситуирану у медијској кампањи.

Др Шешељ: Немогуће је очекивати да ће медији прецизно до краја да одреде колики ће публицитет имати која политичка партија, на основу њене реалне снаге или броја кандидата са којима излази на изборе, али се морају утврдити основна правила. Савезна скупштина је формирала и надзорни одбор чији је један од главних задатака да прати предизборну кампању и посебно понашање државних медија у тој предизборној кампањи, да интервенише онда када се свен-

Др Шешељ: Аните и Брижете, као што је био случај у Ђуприји.

Новинар: Мило Ђукановић је јуче у Паризу изјавио да Црна Гора иде убрзаним корацима ка референдуму, отцепљењу, а ви говорите о изборима. Мислите ли да ће савезни избори бити спроведени у Црној Гори и да ће извршна власт у Црној Гори, која тренутно не функционише, моћи да прихвати резултате избора.

Др Шешељ: Ти убрзани кораци, о којима говори Мило Ђукановић, трају већ годину, две дана. Он стално убрзава те кораке да то више није ни маратон, него спринт, па могло би се рећи и галоп. Црногорски сепаратисти изгледа иду у галопу, али никако да се усуде да распису референдум, јер они знају каква је воља грађана Црне Горе.

Да ли ће Ђукановић изаћи на изборе или не, то је његова лична ствар и ствар

пацији. А ако до сада није интервенисала савезна држава, мораће после избора. Савезна држава мора све своје уставне интервенције да проводи на целој територији земље.

Новинар: Шта мислите о учешћу опозиције на предстојећим изборима и њиховим одлукама...

Др Шешељ: Опозиција има право да учествује, али не и дужност. Дакле, може да учествује, али не мора. Можда би најбоље било да бојкотују. Били би интересантнији избори. Они који су прошли пут бојкотовали изборе у Србији, покајали су се. Сад су они најговорљивији заговорници изласка на изборе. А они који прошли пут нису бојкотовали, они би сада да бојкотују. Изгледа да свако од њих мора бар једном да проба бојкот. Паметни људи се уче на искуствима других, а будала мора на сопственим грешкама, изгледа.

У ЗНАКУ ИЗБОРА

3. август 2000. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, у сусрет предстојећим изборима Српска радикална странка народу, грађанима Савезне Републике Југославије не нуди празна обећања, нешто што се не може остварити. Не обећавамо преко ноћи мед и млеко, ми народу обећавамо још много муке и зноја, напорног рада, али и огромну одлучност да истрајемо у одбрани отаџбине, да обновимо економију, да успоставимо социјалну правду, владавину реда и закона, модеран правни и политички систем. Да су способни да тако нешто постигну српски радикали су већ доказали. Доказали смо се у Савезној влади, доказали смо се у Републичкој влади Србије, допринели смо успостављању политичке стабилности, наше иницијативе су биле веома добре и многе од њих су прихваћене.

Наше иницијативе су ишле у правцу решавања основних друштвених проблема, пре свега у социјалној сфери, у правцу измиривања државних обавеза према најугроженијим категоријама становништва, затим наше инсистирање на концепту јавних радова, као моторној снази економског развоја и опоравка, показало се сасвим исправно и у пракси је положило испит. Оно што је најважније, грађани наше земље знају да је српским радикалима страна било каква корупционашка афера, било какав криминал.

Српски радикали представљају најдисциплинованију политичку партију, српски радикали су компетентни, српски радикали су марљиви и савесни, вредни, истрајни, одлучни, храбри, поштени. На локалном нивоу, ми смо вам саопштили, одмах након победе у општини Земун на локалним изборима 1996. године, да ће земунска општина бити огледно добро, пример за углед радикалски експеримент. Сви ви данас можете да се уверите да је тај експеримент у потпуности успео.

Оно што је на локалном нивоу урађено у Земуну, није урађено у целој Србији све кад се сабере. Толики километри асфалтираних путева, водовода, канализације, нова насеља, изграђене породичне куће, поправљене старе, решени проблеми здравства, школства у погледу материјалног техничког опремања објеката, јер наравно локална власт није одговорна за материјални положај просветних и здравствених радника, али смо ми зато огроман новац, огроман за наше услове, уложили у опремање болница, амбуланти, школа и слично.

Радикалски експеримент у Земуну заиста може бити пример за углед целој Србији и ми очекујемо, пошто је народ Србије упознат шта су све радикали ура-

дили и постигли у Земуну, да грађани осталих општина желе сличну власт, желе радикалску власт, власт с којом ће и у својим срединама кренути напред. Изволите имате ли ви неко питање?

Новинар: Да ли ћете се кандидовати за председника Савезне Републике Југославије? То је прво питање. Друго питање је, да ли сте одлучили да самостално изађете на изборе или је ипак могућа коалиција са другим патриотским снагама?

Др Шешељ: Што се тиче савезних избора и за Веће република и за Веће грађана, ствари су сасвим јасне што се тиче Српске радикалне странке. Све наше листе су готове, завршене, потписи се скупљају и листе наших кандидата за савезне посланике, и за Веће република и за Веће грађана, биће објављене у најновијем броју листа Велика Србија. Што се тиче кандидатуре за председника Савезне Републике Југославије, одлуку ће донети Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке у понедељак на седници која почиње у 11 часова. И тада ће дефинитивно бити познате и све наше листе за локалне изборе.

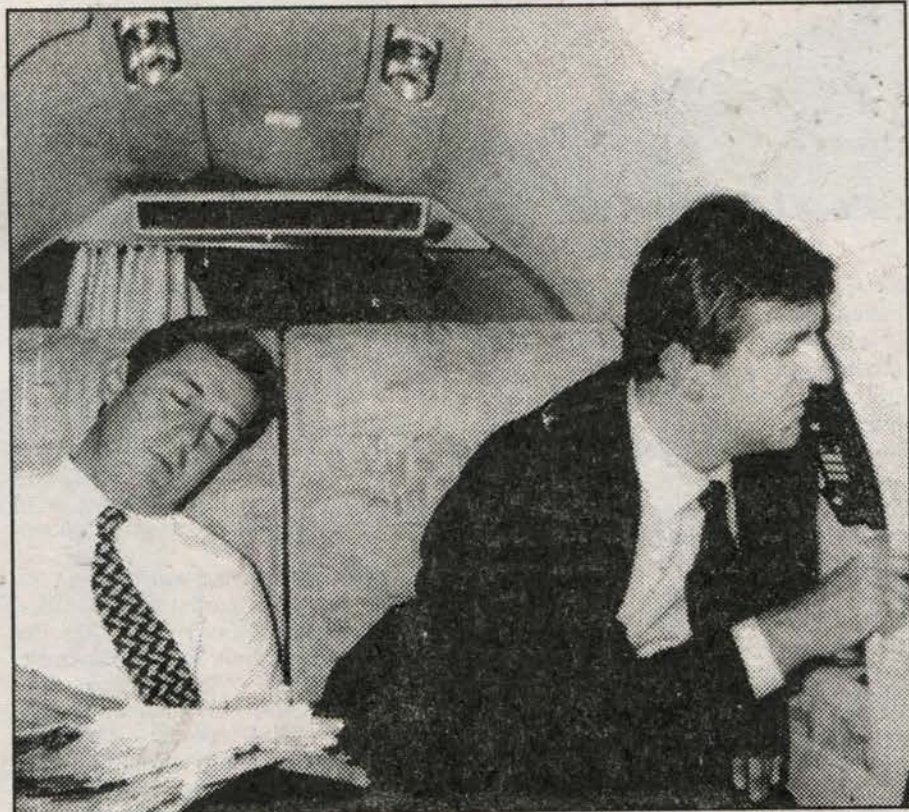
До сада, са другим партијама никакав спорезум о евентуалној коалицији није постигнут ни за председничке ни за локалне изборе. Ко ће бити кандидат за председника Савезне Републике Југославије испред Српске радикалне странке знаће се такође у понедељак. Моје је

лично мишљење да не треба ја да будем кандидат, али је врло вероватно, да сада не прејудицирам, али став је Председничког колегијума да ће кандидат Српске радикалне странке бити Томислав Николић. То ће се дефинитивно знати у понедељак. То вам је висок проценат вероватноће, што би се рекло, јер ја несмем да прејудицирам одлуку Централне отаџбинске управе.

Новинар: Имате ли коментар на јучерашњи састанак Мила Ђукановића са Медлин Олбрајт?

Др Шешељ: Ви сте можда приметили на последњим конференцијама за штампу, кад нам постављате таква питања да ми заправо не улазимо у неко детаљно коментарисање. Кад су Мило Ђукановић и његови компаноџи из Црне Горе и из Владе коалиције да они живе боље и његови компаноџи из прозападних, проамеричких партија из Србије пристали на тако понижавајућу улогу сеи за Медлин Олбрајт, они више не заслужују никакав коментар. Њима Медлин Олбрајт одлучује како ће се понашати и да ли ће изаћи на изборе или неће, ко ће им бити кандидат, а ко неће итд. Како су горе понижење могли да доживе?

Ви сви знате да се политика Српске радикалне странке креира у овој згради, искључиво у овој згради и нигде више, и да нико споља ни на који начин не може учествовати у креирању наше страначке политике, него само руковод-

По своје мишљење на Запад: Мило Ђукановић и Светозар Маровић

ство наше странке. А кад је реч о тим проамеричким странкама, њихови лидери по своје мишљење одлазе на Запад или га добију у ковертираним пошиљкама. Они немају шта да размишљају, за њих неко други размишља. Специјални тимови Стејт департмента или Цдије или ДИЕ или других обавештајних агенција западних сила. Мило Ђукановић је чисти послушник Американаца и он извршава налоге против српског народа. Њихови кандидати немају никаквих шанси на изборима. Ови избори су, заправо, одмеравање снага између Српске радикалне странке и левицарских странака на савезном нивоу.

Новинар: Да ли сте задовољни изборним условима и условима о представљању?

Др Шешељ: Што се тиче представља-

Новинар: Да ли мислите да ће учешће и неучешће Српског покрета обнове изменити неку структуру избора и уопште изборних резултата?

Др Шешељ: Па не може нешто битно да значи учешће или неучешће Српског покрета обнове. То је политичка партија која је у тоталном расулу. Ево, могу данас да вас обавестим, кад сте већ поминули Српски покрет обнове, иначе нисам имао намеру, и другог степена судска инстанца - Окружни суд у Београду, потврдио је пресуду Првог општинског суда у Београду, којом је одбачена оптужба Вука Драшковића против мене. Практично је судски доказано да је Вук Драшковић наркоман и то тежак наркоман. Ускоро ћемо о томе објавити књигу од хиљаду страна Б5 формата, са свим вештачењима експертских тимова психија-

је неће гласати. Хоће, али у неком значајнијем броју. Никада не могу добити толико гласова колико је довољно да победе на изборима. Зато су ови избори једно практично одмеравање снага између кандидата Српске радикалне странке и кандидата левог блока.

Новинар: Помиње се и Иван Стамболић као један од кандидата удружене опозиције, шта мислите о томе?

Др Шешељ: Па да наставимо осму седницу Централног комитета Савеза комуниста Србије. Мени би било логичније да кандидују Петра Стамболића, пошто он има више искуства у гажењу српских националних интереса и слеђењу српским непријатељима. Могу и Дражу Марковића да кандидују и Николу Љубичића, могу и Светозара Вукмановића Темпа, Пека Дапчевића, њега не

"Демократска" опозиција: кандидати НАТО пакта немају шанси на изборима

ња у јавним медијима, ту Српска радикална странка има суштинске примедбе још од 1992. године. Ми инсистирамо да се не прави један галиматијас одразних политичких партија које имају намеру да учествују на изборима, или оних које поднесу кандидатуре. Ми сматрамо да већ у старту треба да се направи извесна диференцијација између парламентарних и непарламентарних странака. Јер, доводити представнике озбиљних политичких партија у ситуацију да воде дијалог са разним психопатама, психијатријским случајевима итд, заиста нема никаквог смисла. Сад ће се опет појавити тридесет четрдесет, ко зна колико партија које ће трошити време озбиљним политичким странкама на јавним медијима, а заправо се унапред зна да апсолутно никакву шансу на изборима немају.

тријске струке. Кога више интересује Српски покрет обнове и ко озбиљан може да гласа за ту политичку партију? Једноставно је питање на које је и одговор крајње јасан.

Новинар: Какво је ваше гледиште уколико изађе заједнички кандидат? Говори се о Милу Ђукановићу или Војиславу Коштуници. Шта мислите, да ли тај кандидат има шансе на овим изборима или не?

Др Шешељ: Ниједан кандидат НАТО-а нема никаквих шанси на изборима. Било да је реч о Милу Ђукановићу, Војиславу Коштуници, Зорану Ђинђићу, Вуку Драшковићу, Драгану Веселинову, Ненату Чанку или Хашиму Тачију. Сви су они исти, а и сви су у једној коалицији и сви су послушници НАТО-а. То су политичке партије НАТО-а, кандидати НАТО-а и за њих једноставно грађани Савезне Републике Југослави-

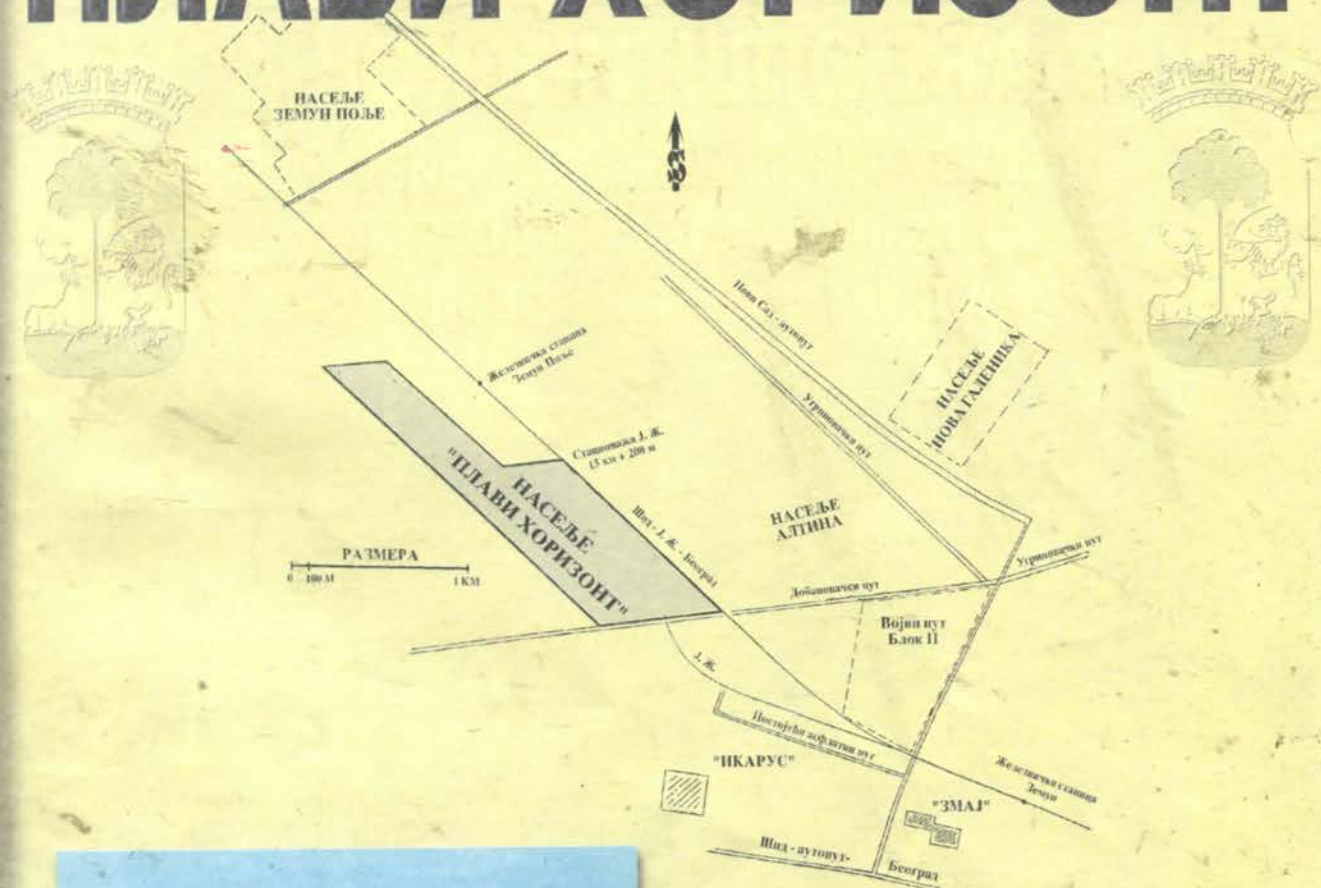
могу он је умро ваљда, је ли?

Новинар: Може једно техничко питање? Да ли је отворена седница Централне отаџбинске управе у понедељак за новинаре?

Др Шешељ: У принципу су све наше седнице отворене, али бојим се да је ова просторија онда сувише тесна. Прошли пут су биле само телевизијске екране, је ли тако? Може се десити да буде доступна свим новинарима. Али то ћете сазнати у Генералном секретаријату. Иначе комплетан ток седнице ће бити објављен у Великој Србији. У овом броју, који се већ штампа, објавићемо записник прошле седнице, а са наредне ће бити штампан до краја следеће недеље. Ми имамо праксу, да преко свог страначког гласила, исцрпно информисамо страначко чланство, симпатизере и све остале грађане о свим значајним збивањима у странци.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА

ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ДО САДА ЈЕ ПРОДАТО
452 ПЛАЦА

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²

ЦЕНА ВАЖИ ДО
30. СЕПТЕМБРА 2000. ГОДИНЕ

